möbler

mǿblor

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mö̆da

²mø̱a, f., -n, pl. obrukl.,
(mö̆da, besvär.

did e me ²mø̱a ja kan ga̱.
åsum. Fs.
ja va ẟ ²a̱lri̱ ¹re̱dor om ²mø̱an.

Färs hd

№ 281 Fer Larsson 1898.

× mödding

mùdiŋ -en

gödselhög

1949 Nr 4802, Brandstad, Färs hd

mu²dungen

× midding s.

№ 287.

gö²dsehög

Fränninge

FÄRS

H. Areskoug 1924.

× mödding

mø̀d̲ɛŋ, -an

gödselhög.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

× mödding
s.

mödyng (– –́)

gödselhög

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

²mid̲iŋ̲ en – – ×mödding s.

de̲ ²skø̲le̲ ta̲ ed̲ op pɔ
²~ en

dæ̲r lígor e̲n dø̲
²ru̲t̲a pɔ ²~ en

№ 289. **FÅRS** gödselhög

Sövde H. Areskoug 1925.

× midding

mìd̲ig. -en

gödselhög.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

×~~mökdynga~~ ×mödding

sb.

mỳdiŋ, ` – –en
gödselhög

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× mödding

mùd̲iŋ eller mèd̲iŋ, -en.

gödselhög

sòm̲a si̲or "mùd̲iŋen" a sòm̲a si̲or „mèd̲iŋen".

O. N.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I Ingers 1949-50.

+ mödding

mø̀d̠eŋ , -en . ×mög-dyng =

gödselhög.

№ 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

ˣ mödding

mødi^{1}ŋ en — — s.

№ 287.

2

Östraby FÄRS H. Areskoug 1924.

gödselhög

mødøŋ an — — ˣmödding s.

den jøren kønen
2 lǟga pø mødøŋan

№ 287.

gödselhög

Östraby FÄRS H. Areskoug 1924.

× mödding
s.

best. f. mø̀d̲rgan eller

madǿg̲gen, gödselhögen.

Båda former finnes i socknen.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

x mödding

mȫddýng,

stor gȫdselhȫg

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+ mȯddingakorra

mɛ̀d̲ɛŋakór̲a, -an

gödselkorra, vattensamlingen kring gödselhögen.

han hada bíl̲, men han tjo̲rde ú̲d i mɛ̀d̲ɛŋakór̲an.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× möddings-kona

mṳ̀d̠ıŋakóɹ̠a –an

„gödselkona"

1949 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

× mi̋dding-kurra

mœ̋dduŋakorra n or na s.

Råtte au. 4

o de lægte me
si̋na bå̋da si̋de på
mœ̋dduŋakorrorna.

№ 287.

samling av gödsel-
vatten

Ö̋straby

FÅRS

H. Areskoug 1924

ˣmöddingstad

mĭ²d̲rŋastà̲, -n

gödselstad

№ 285.

FÅRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ˣ mø̃j,

mø̱dz, -́hd s.

gø̃dsel, smuts;

ja ka̱sta ṵ́d mǿ̱dzed

i mè̱denhn

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣmõg;

mø̱gʒ, -´ed s.

gõdsel;

han spré̱r mǿ̱gʒ;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

× mȫg

mø̲gʒ , ´ad

gödsel m.m.

dær e rahént o maga ú̲d mǿ̲gʒad.

Vanstad, Färs hd. P. L. 1898.

ˣmõgi,

mø̠gʒ, –́ eds.

smuts,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× mõj.

mø̱dʒ, – ´hađs.

smuts.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mŏg II

møgz åvn = ogräs.

dɛd va skám o ha mǿgz i
de lɛ̀na. (i linfältet)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

× mög

mø̲gz, ´ed.

1. skráp, smuts. 2. gödsel.

nú̲ kan ed va̲ kå̲̀gad nák̲
pω di mǿ̲gzad.

Brandstad.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

+ mög

mø̲dz, n., mø̲¹dzed, utan pl., kollektivt, 1/ smuts. ska da̲ i²nte tå²wa̲ mø̲¹dzed a̲w de, i²zan da̲ e̲¹dor? ; 2/ gödsel. vi̲ ska å̲²ga mø̲dz i̲ di²n̲e å̲²gan ; 3/ strunt, skräp. di²t̲a mø̲¹dzed e̲ vis̲t i²n̲te ti nu̲d.

№ 281. Färinge Vollsjö. Ts yngre: mø̲g.

Färs hd

Per Larsson 1898.

×mög

mø̱g. ˈ-ed

gödsel

spre̱ mø̱g

Nf 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

× mŏg

mȫdj,

mȫg, gȫdsel.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

× mỏg

mỏdj

spre mỏdj. sprida gödsel.

Nr 8656 Västerstad Färs h'd
Gunnar Persson 1965

ˣmog̃a;

mø̀dza, -̀ar, -̀a, -̀ad.

smutsa;

di mø̀dza sɛ

hǿur di kåm;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× mỏqbunke

mödjbonke,

liten gödselhög på små gårdar.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

+mö̃gdyng;

mè̠deŋ, -en s.

-̀a, -na;

gõdselhög;

di lọ̇u i mè̠deŋa-

na.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣmö̃gdyng;

mù̯d̲ey, -ln s.

-a, -na;

gö̃dselhö̃g;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ mögdyng

m$\overset{2}{\text{i}}$$\underline{\text{d}}$iʒ, m., -kn, pl. -a, -na, g$\overset{4}{\text{ö}}$dselh$\overset{4}{\text{ö}}$g.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ mõgdyng;

mèðeŋ, – ən s.

gák ìnte i

mèðeŋən;

gödselhõg;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣmȫgdyng;

mèdeg, – en s.

gȫdselhög;

hōn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× mögdyng

mɛ̀d̲ɛg, -en

gödselhög

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× mögdyng

mid̲y̍ŋ, m., -ŋən, pl. -ŋor, -na, dynghög, gödselhög. Fränninge. Fs.

hå̱ta-d ṵd på midy̍ŋ̲en! "

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× mõgdyng;

mødýŋ, -en s.

gõdselhög;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣmõgdyng.

mèd̲ey, -en s.

-̀a, -na;

gõdselhög.

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×mötedyng, s.

mìḏiŋ, mỳḏiŋ, mỳḏiŋ, myḏi̯ŋ)/, -en; -a, -āna

= gödselhög.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Ex.

+ mögdyngakorra

mid̲ýʒakò̲ra, f., -n, pl. -ror, -na, fördjupning utgörande en gödselstad.

dæ sta̠r vån̠ i̠ mid̲ýʒakò̲ran.

Fränninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ mögdyngakona

²mid̲iʒakò̱ra, f., -n, pl. -ror, -na, gö̍dseldam, gö̍dselstad.

Åsum. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mu̲l, $\overset{1}{-}$ad

mögel

mögel

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

×mögelbröd

mùlabrø̇ n.

möglit bröd

bàra ẽd mùlabrø̇, sö-
bler du stárk! Ät
bãra möglit bröd, så blir
du stárk! (Uppmaning till
barn)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

mögelmask

mulmárka pl.
larver i t. ex. mjöl

(ɔ: de hòlde i se mjad
i mjǿl)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ möget
adj.

mø̀ǥʒad, neutr. =
smutsig

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

× mo̊get

mò̲gzed

smutsig, nedsmutsad

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

× mögfärdig

mȫdjfǟri

mȫgfǟrdig

dj = dʒ

sade man om en person, som inte kunde hålla rent omkring sig.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

× mŏghål

mɷgʒhú̱l, -ad

smutshål; smutsigt, osnyggt hus el. bostad.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

× mōgig

mò̲gzed

neusmord. smutsig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

+ mögig

²mø̲dzed l. -or, m. och f., n. -dzed, pl. -dzeda, komp. -dzedare, -dzeda̲st, smutsig. ¹vøjen kan knapt ble̲ ²mø̲dzedare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

× mögkladd

mø̱dzklá^{1}ḏ, m., -en, pl. -a, -ra, gödselklick.

de hå^{2}de et pa̱r ø̱dz hu^{2}m̱a, sam̱ de ffø̱^{1}rde u̱d mø̱dzklá^{1}ḏana me. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²mælna   ~   ²~d   mögla v.

²~r

¹brød har ²~d

mõgla

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

möglad

ä. mù̲lad, pl. mù̲lada

y. mœ̲̀glad, pl. mœ̲̀glada

möglig

(jfr. dial. ru̲ : rspr. rœ̲g).

Nr 4829. Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1957.

mu̲las möglas

môglas

ba̲ᵒar a̲n brø̲ i næ̲ ,

mu̲las dæ u̲nte

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

mögla

²mu̲ilas (-as, -as, -as l. -a̲ds) dep., mögla. Äfven ²mu̲ilna. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

inf.	pret.	pret. part.
^{2}mu̲las	—	—

mögla v.

pres. bg. ^{2}mu̲las

^{1}brø̲ad ^{2}mu̲las.

^{1}brø̲ad ^{2}börjar o ^{2}mu̲las.

№ 287.

^{2}mögla

FÄRS

Frenninge

H. Areskoug 1924

möglig adj.

2
maulen
2
mauled
2
maulna

2
maulen ost
e
mauled brø

2
möglig

№ 289. FÅRS.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

möglig

mù̲lad

Äv. mòglad (försök till rspr-uttal)
J-s

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

m$\overset{2}{u}$led möglig

de m$\overset{2}{ø}$te eda ~ brø

m$\overset{2}{o}$glig

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

m$\overset{2}{\underline{\text{u}}}$lad möglig

möglig(t)

FÅRS

№ 285. Lövestad

H. Hallqvist 1924.

II

× möglig

mù̲led n.

mù̲led brø̲

Barn uppmanades att äta mög-ligt bröd för att bli "starka": b̲àra ẽd‿ mù̲la brǿ̲, so‿ bler‿ du‿ stá̲rk!

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

möglig

mù̲i̲lfan, -̀ad, -̀na

mù̲i̲lan a̲st; mù̲i̲lad brø̲;

mù̲i̲lna kà̲gor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

mõglig

da‿ mù̲lna brø̲d

det mö̀gliga brö⃗det

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

möglig

× ~~mulet~~;

mù̲led a.

mö²glig t.

bró̲ed ė̲ mù̲led;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mŏglig
× ~~mulet~~;

mù̠led a.

mŏgligt;

brǿ̠d é̠ mù̠led;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

möglig

× ~~mulet~~;

mù̱led a.

mõgligt;

brǿ̱ed ẹ́ mù̱led;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× mŏglna

mù̲lna -a -ad

mŏgla

jà sa̲u à̲lu de mù̲lna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

+ mögla

m^{2}å̲ulna (-ar, -a, -ad) intr., mögla.

Ja̲ fa̲r ladʒa brø̲d ^{1}u̲ed, ^{2}u̲la m^{2}å̲ulnar' ud.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× möglna

mùlna -ar -a -ad

mögla

nar den mùlna for míed. ìma
vi den. èna te den blek slút.
(om blodpölsan).

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ellen Jönsson 1938.

*mõglna

vb.

mù̲lna, =

mõgla

da‿ borjar‿ a mù̲lna

det bõrjar att mõgla

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× mögvagn

1
(mø̣̠dzvȯ́ʝn, m., -en, pl. -a, -na, gödselvagn, arbetsvagn, bolstervagn, hvarpå gödsel bortforslas.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

sl

måjlig

mø̀jali. neutr. -at

ált mø̀jalat

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

I

{mòjalad möjlig
{mòjlat n.
{mòjlad

hànakóma o. alt. mòjlat. Gullvivor och allt möjligt annat (ɔ: hade man i täppan).

M.f. 71.

Ramsåsa, Färs hd

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II möjlig

jàdor o. ál o. ált
mòjlad. gäddor och ål och
allt möjligt (ɔ: fanns i ån)/
ált mòjalad. allt möjligt.

M. f. 71./

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

möjlig

mòjled n.

ált mòjled (allt möjligt)
ifra‿ sina‿ fo:rfǽdo:rs
tid

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

möjlighet

mòjlihé̲d, -en, -er, -erna,

möjlighet.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

mo

mǫ̀ilhe̠d en möjlighet s.

möjlighet

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

m$\underset{1}{\overset{2}{\text{ǫ}}}$ilihe̠d en möjlighet

möjlighet

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

möjligt
adv.

mòjelat

holt si òpe so miad som mòjelat!

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

möjligtvis

mɵ̀jlatvi̲s l. mòjlatvi̲s

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mø̩gz ud ˣmŏk s.

gödsel

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

+ mök

mǫgʒ eller mǫj. yngre mǫg. -'ad,

×mök. smuts eller spillning, gödsel; även skräp.

Vomb.

№ 1066. Färs hd. I. Ingers 1930.

×mōk
sb.

mø̱dz, ¹ad

smuts, kreaturspillning,
skrāp

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

mø̱ɣ̄o   āv. mø̱gg   + mök

smuts

hon ha gauɣd hø̱̃ma o

tʀø̱̄sad i mø̱̄ɣo

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

mø̠dʒ ed ×möke s.

de̠ ʃʒ$\overset{2}{\text{ø̊}}$rde — de̠n da̠n

gödsel

№ 289. **FÅRS**

Sörde H. Areskoug 1925.

mo̱g, ¹ad ˣmŏke s.

(Hr 1941:) mø̱gʒ; spreŋ mǿ̱gʒ,
bræ̀i̯a mǿ̱gʒ

gödsel; smuts

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

II

× mök

hɷt̠a‿ṵd‿mǿ̠g kasta ut gödsel genom dörren till gödselhögen

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×mōk

m̱øᵹz n. sb.

smuts, skräp, orenlighet; gödsel

spr̰e. ṵd . m̱ǿᵹz sprida ut gödsel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

mỏk

(gödsel, kreatursspillning)

so‿ hωta‿ han‿ mǿ̱ged tɛ‿ mὼgedǿ̱ren (måke-dọ̱̊rren; se d.o.).

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× mökdyng
sb.

mùdry, ` – en

gödselhög, komposthög

Numera vanl. jùsalhój

gödselhög

Nr 6768. Lovestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× mŏkdyŋ

mòd̲rŋ -en

gòdrelhŏg

№ 51 b Långar~~y~~öd, Färs hd
O. Hammar 1895

* mökdyng sb.

mìdiyen best. sg.

gödselhögen

K. f. 71.

Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× möket
adj.

mø̀gad

smutsig

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

× mŏket
a.

mø̠̀gad, m. f. & n.

smutsig, skåpig

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× mökfjäl

mø̲gfjé̲l, -n, -a, -ana

sidobräda på gödselvagn

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

×mö̀kfärdig

møgfǽ̱ri

smutsfä̀rdig, ej renlig av sig.

Jfr. ×skitfä̀rdig

K. f. 71.

Sövde²

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× mö̃khake s.

m²ø̨̊dʒhà̠ge, -n, -a

redskap varmed gödseln nedrives från lasset (Plausch 1)

FÅRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924.

Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+mõkherde

sb.

mø̠̰gzhǿ̠ra m.

smutsfårdig man

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

×mökhund
sb.

mø̰j ház̠ m.

smutsfärdig man l. pojke.

N. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× mökìg

mø̱̀ged; n. = smutsig

Den genuina formen är trol. + mø̱̀dʒed. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× mölekrafs, s.

mꝍglekráfs/, -́au, -́a, -ána

= gödselraka (med tre horn)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

ˣMŏkraka, s.

møgrá̠g/a, -́au; -́or, -́orna

= redskap för gödselavlastning.

(= møgkráfs)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

*mòkso
sb.

mø̰gsá̠ f.

smutsfårdig kvinna

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958-59.

× möktase, s.

mågtáska, -en; -a, -ána

= gödselklump.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

m̰øgvóẹn en ~́a na ×mölsvagn s.

gödselvagn

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

*mõ̆kalta

sb.

mø̰gálta

ävja, gyttja, uppblött
smuts

han gå̰r o tró̄r 1) i
mø̰gálta o sånt (och dy-
likt)

1) trampar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 19.7.58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mölla
s.

mɷ̀ḻa pl. -or

kvarn, våder- eller vatten-.

eller mǫ̀ḻa etc.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

mõlla,

mỳl̲a, -an s.
-òr, -na;

smèt̲ runḙra flḙre
mỳl̲or;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

mõlla;

mùḻa, -an s.

-òr, -na;

den mùḻan bleḵ

bö́jdor nor ja va

-ı̀ŋ;

Röddinge

– 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~mottan~~

mỏlla
s.

mùḻa f. -an -or -orna

P.L. 1898 2 81. Brandstad, Frs hd

Mölla
s.

mø̀l̲a -an -or -orna

kvarn, väder- eller vatten-

mø̀l̲an lɑ̲́ tét̲ va vǽj̲an

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

mölla;

mỳl̠a, -ans

-òr, -na;

kvarn;

dar̠ lø̠̍u̦ en mỳl̠a pu
mỳl̠evɑ̍z̠en;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

mölla

mùḻa -an -or -orna

7048. Östraby, Färs hd.

mölla

m$\overset{2}{\text{ø̊}}$ḻa n or na S.

ʒg$\overset{2}{\text{ø̊}}$ra te m$\overset{2}{\text{ø̊}}$ḻes

-ø- rätt? eller mø̀ḻa? S-s.

№ 287.

kvarn

$\overset{2}{\text{Ö}}$straby

FÄRS

H. Areskoug 1924

mõlla;

mų̀la, -an s.

-̄̀or, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mölla
s.

mø̀l̲a. -ar -or -orna

kvarn (väder- eller vatten-)
eller mǫ̀l̲a etc.
dær e tváu̯ mø̀l̲or

ø̲̀strabý̲ mø̀l̲a

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× mölla II

gen. te mø̀l̲as

sa̰ skωl̲a di te mø̀l̲as àl̲a

dœr va mø̀l̲a fó̲r .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

mölla:

dǽ̲r nø̲̀re i stá̲n har
já̲ velt mä̀ʒa mø̀l̲or på
gà̲dorna s: ramlat runt, ”satt en
rova” (man fr. S. Åsum, nu bosatt
i Lund, på tal om det hala väglaget)

S. Åsum, Färs hd̲

20/1 1950.

mölla

mìǫḻa -an

kvarn, vädekvarn

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

× mölla

^{2}můl̲a, f. -n. pl. -l̲or, -na, kvarn.

Fränninge

ᵛBrandstad. (Vollsjö. Fs. Ö. Kärrstorp

di̲ fl^{2}yde sa̲n pro l^{1}åw̲led, ^{2}izan di̲ sk^{2}ůla ha̲'na ti m^{2}ůl̲es.

Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mu$\overset{2}{\underline{l}}$a n   mölla   s.

$\underline{i}$ d$\underline{a}$ ska v$\underline{i}$ ʃʒ$\overset{2}{\underline{ø}}$ra te
mu$\overset{2}{\underline{l}}$as

kvarn

№ 289.   **FÅRS**

S$\overset{2}{o}$vde   H. Areskoug 1925.

mölla

mùḻa , -an

kvarn

den som fórst kom̲or ti mùḻan
far fórst mà̲lad .

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

²mul̲a n ²mul̲or na mõlla s.

sǫ́ude ~

kvarn

№ 290.

²Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

mölla

mùlla, -̀an, -̀or
vatten- l. vå̑derkvarn

Jfr vaŭen – och vådarmö̑lla

Nr 6748. Lövestad, Färs. **hd**
H. Areskoug. 1957-58.

mölla

mø̀l̲a -an-or-orna. mölla. kvarn (vattenkvarn eller väderkvarn; men icke mindre kvarn som drives med handkraft+).)

+) som kallas kva̲rn.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930. Färs

mölla
s.

mùḻa el. mø̀ḻa, -an

kvarn

№ 4338 Långaryd, Färs hd

Nils Nilsson 1934

môlla;

mų̀l̲a, - an s.

- r̀, - na;

Hoī;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mölla

mùlla, -̀an, -̄or f.

våder – eller vattenkvarn.

mùlan hon, hør ìta
ti gáren kvarnen den
K. f. 72) hör inte till gården.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mölla

màlla, -an, -or f.
kvarn (vàder- l. vatten-kvarn).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

m$\overset{2}{ö}$l̲are -n m$\overset{2}{ö}$l̲are na S.

möllare

№ 287.

$\overset{2}{\text{Östraby}}$ FÅRS m$\overset{2}{\text{jö}}$lnare

H. Areskoug 1:24

+ möllare

mὼḻare

mjölnare. kvarnägare

mans mὼḻare

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

möllare

mø̀l̲arə -ən

an̲ors mø̀l̲arə

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

möllare

mỳl̲are, -en

mjölnare, kvarnägare

~~[illegible]~~ mỳl̲aren va ú̲drök̲ad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

ˣ2 möllare

2 mællare n ~ mællarna ʼp.

mjölnare

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

mu²l̠are n ~ mu²l̠arna ˣMõllare

mjǒlnare, mal (insekt)

№ 290.

Sõfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

× møllare

m$\overset{2}{u}$lare, m., -n, pl. =, -rna,
mj$\overset{4}{ö}$lnare.

den r$\overset{2}{i}$dze m$\overset{2}{u}$laren f$\overset{2}{æ}$zte
d$\overset{2}{i}$ne pl$\overset{1}{a}$sen te k$\overset{2}{a}$rssegår.

Vousj$\overset{4}{ö}$. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

mö̀llare

mùl̲are m.; pl. = mjö̀lnare

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

mæ̊l̲lare n ×mõllare S.

se̲ te ~ n om̲ han̲
vel̲ ma̲la

mjölnare

№ 289.

FÄRS

Sövde H. Areskoug 1925.

mu^{2}lladam-en a na ~~mölldamm~~ s.

han tʃo^{2}rde ret ner
i mu^{2}lladamen
me öjjen.

№ 287.

kvarndam

Östraby^{2} FÄRS

H. Areskoug 1924.

möllebyggare

mø̀l̲ebýd̲zare -aren, pl. =, -arna

kvarnbyggmästare

1950. Nr 4802. Brandstad, Färs hd

mölle byggare

mỳḻe bỳg̱are

kvarnbyggmästare.

Lövestad, Färs hd.

möllegård

²mu̲legà̲r, m., -hn, pl. -a, -na, kvarngård, gård hvarstå finns väder- l. vattenkvarn.

Ja va̲ ²ete brø̲ i̲ ²mu̲legà̲ren.

Fränninge. Fr.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

möllekatt

mø̀l̠ekát̠ -en

katt som lever i eller vid kvarn
(och tar råttor där)

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

× mölese s.

möllese
māld

spannmål, som kördes till möllan för malning.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

möllesegel

²mů̯il̠esàjl, n., -ed. pl. =, -en, kvarnsegel, segel til en vå̆derkvarnsvinge.

²Mů̯il̠esàjlad h²åde blød løst o da tọ s¹ån̠a larm.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

möllesegel

mùl̲asájl n.; pl. =

kvarnsegel

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

mölleskog

mů^{2}l̲askò̲v, m., -en, pl. -a, -na, invid en kvarn belägen skog.

dæ va a̲kʃ^{1}ø̲n i̲ mů^{2}l̲askò̲ven. han ha sal̲t bů^{2}ʃʒe sì^{2}na mů^{2}l̲a-skò̲va. Frä^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mölleställe

²målastèle, n., -d. pl. =, -n, kvarnplats, måldplats, ställe, där man låter mala sin säd.

did e ed bra ²målastèle.
har ha du dit ²målastèle?

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× möllesven s.

^{2}mullesven en

mjölnardräng

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

mu²lesven en × mõllesven s.

mjõlnardrãng

№ 290.

Rö²ddinge Fårs hd. H Areskoug 1926.

× möllesven

(mů²l̲esvèn, (m., -(n̲en, pl. -·(n̲a, -na, kvarndräng, dräng som är anställd vid och sköter malningen på en kvarn. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

möllesven

mùl̲asvén̲, –̀ – –́en m.

kvarnsven, ´medhjälpare i kvarn.

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

möllesven
sb.

mùl̲ɐsvɐ́n̲ m.

kvarnsven, kvarndräng

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²mull̲asek̲ en ×möllesäck s.

mjõlsäc̃k

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× mölletràng

^{2}mulatràŋ, n., -ed, utan pl., förhållande, som uppkommer däraf, att till en tullkvarn föres mer säd än mjölnaren hinner mala.

^{2}Mulatràŋ did e, nar de ha sa fatt på ^{2}mulan, sa de ^{2}kuna ^{2}ente mala ^{1}oŋan. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

möllevatten

mø̀l̲aván̲ -ad

kvarnström

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

möllevind

må²l̲evìŋ, m.; -en, utan pl., kvarnvind, vind som är tillräcklig för att drifva en väderkvarn. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

möllevåder

m²ul̲evà̲r, n., -ed, utan pl., kvarnväder, blåsig väderlek, som gör det möjligt att mala på en väderkvarn.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

×mõlleŏk

sb.

mùl̲aø̲̇dz ; pl. ` — — ' a

kvarnskjuts, skjuts som skall till kvarnen med mȃld

dær‿komər‿en‿mùl̲a-ø̲̇dz

K.J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug 1957-58.

*mölå"ten

mulé̱den

malåten.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960.

N. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mönster

múnstor n.

vävnadsmönster o. d.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

mönster

múnstor, ´ -ad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

mönstra

mùnstr/a, =, ˋ-ad

mönstra till bevåring

K.f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mör

mø̲r, -t

(om kön)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mör

mø̲r

anv. i bet. "mjuk".

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

mörda.

mòrda, -àr, -à, -àd,

han hade mòrdad

mòʒa,

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

m$\overset{2}{\text{ö}}$rda ~ ~$\overset{2}{\text{d}}$ · mörda vb

~$\overset{2}{\text{r}}$

ja l$\overset{2}{\text{e}}$ste i t$\overset{2}{\text{i}}$ŋgen om
en som h$\overset{2}{\text{a}}$de ~$\overset{2}{\text{d}}$

m$\overset{2}{\text{ö}}$rda

№ 290.

R$\overset{2}{\text{ö}}$dinge Färs hd. H Areskoug 1926 mõrda;

mòrda; -̀ar; -̀a; -̀ad;

han mòrda àḻa

jés̱en;

S 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mŏrja
sb.

mòrja, ˋ-an

askmŏrja

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mŏrja

m$\overset{2}{\text{å}}$r̲ja, f., -n, utan pl., eldmŏrja, askmŏrja.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mȍrja
sb.

mòrja, ‿ˋan

askmȍrja

dær ‿ e ‿ so ‿ mɪn ‿
mòrja i‿ kákalönan.
Det är så mycken askmȍrja
i spisen. Jfr eldmȍrja

K. 4. 71.
Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mŏrk ;

mortʒ a.

mort n.

mòrtʒa pl.

da e̠ mórt ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

mörk

ma̲rʃʃ l. ^{1}må̲rʃʃor, m. oh f., n. ma̲rt, pl. ^{2}må̲rʃʃa, mörk. komp. ^{2}må̲rʃʃarə, -ʃʃast.

da̲ e sa ^{2}få̲selija ma̲rt ^{2}iŋə i ^{2}ståw̲an. Vollsjö. Fs.

Fänninge

mark, nyare uttal "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mỏrk

kompar. mòrkara

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mõk,

morʈʈ a.

mort n.

mòrʈʈa pl.

da é̱ mórt,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

mõrk;

morfʒ a.

mort n.

mòrfʒa pl.

de ė̠ mórt;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

mõrk;

mork a.
mort n.
morka pl.

de ẹ́ mórt;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mork mort

2
morka

mõk

2
mork

№ 290.

Roddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

II mörk

mòrtʒa i sb.

e ⌣ mòrtʒa i mörker

hon ⌣ sad ⌣ e ⌣ mòrtʒa
dær ⌣ hàna Hon satt i
mörker där borta

S. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mõrk;

morʒ a.

mort n.

mòrʒa pl.

dè é̱ mórt,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mõrk ;

mortʒ a.

-̀a pl.

mort n.

de va mórt ;

Hõr ;

6 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mörk

mork; pl -̀a

dɛ‿ va‿ mòrka óptɛ o‿
jùsa nerázor de voro
mỏrka upptill och ljusa
undertill. (Om kreatur).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

mörk

mó̲r o já̲ va sad o
jora hòs̲a i mòrtʒa.
Mor och jag vi satt och
stickade strumpor i
mörker (utan att ha lam-
pan tänd) / de e so
mórt i váred.
Det är så mörkt i
vädret.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

mörk

mort n.

da‿ e‿ fårt mort ikväl.

det mörknar fort ikväll.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

moŕk, moŕt Mörk

mörk, -t

ÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

mörk

mort obest. n. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

môrk

mork, mort, -̀a

da ‿ bler ‿ mórt ‿ i rápad

det blir strax môrkt

Nr 6748. Lövestad, Färs. **hd**
H. Areskoug. 1957-58.

mörk

mörtj,

mörkt

(mårtj?)

Nr 8656. Västerstad, Färs hd

Gunnar Persson 1965.

mŏrka
v.

mòrka pres. -àr

fórmôrka, skymma

hær kóm̲or na̰d ỳytja móln
a mòrkar sá̲len

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

mörkas

mö̠̀rʒʒas , pres. mö̠̀rʒʒes . ˣmörkas.

mörkna .

de mö̠̀rʒʒes bra̠ .

Vomb.

№ 1006.

Färs hd. I. Ingers 1930.

ˣmö̆rkas
vb.

Pres. mòrtʒas
mö̆rkna
da ‿ borjar ‿ o ‿ mòrtʒas
det bö̆rjar av mö̆rkna

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+mṏrkas
vb.

Pres. mòrʒʒas

mṏrkna

da‿borjar‿o‿mòrʒʒas
det bṏrjar att mṏrkna

K. f. 71
Sṏvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×mòrkas

vb.

Pres. sg. mòrkas

mòrkna

de‿ mòrkas fort

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

mörkbrun

mórkbru̲̍n; pl. _́ _̍ a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{2}mo̊rkebrø̠ ˣmö̆rl(de)brö̃d s.

ett mål, som intogs omkr kl. 5 e. m.

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× mórke

mòr̠ʒʒe . -ed. ×mórke, mórken.

i mòr̠ʒʒe.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× mörke

²mö̊rffe, n., oböjl., förek. i uttr. i ²mö̊rffe, i mörkret.

²ho̊sa, did kan en ²gøra i ²mö̊rffe. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× mörke
sb.

mòrka

Uttr. i‿mòrka i mörker

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×mörke
sb.

mòrka

I uttr. i mòrka i mórker

M. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vånstad Hugo Areskoug 1958.

× mỏrke
s.

mȫrtje,

mȫrker.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

mörkebit

må²r̲kkebì̲d, m., -en, pl. -a, -na, mörkbit, benämning på en måltid, som intages om vintern kort efter mörkets inbrott.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

x mörkesbit

mårkesbid = mårkesmad.

Se x mörkesmat

Frenninge Färs hd

Anna Nilsson 1931.

+mörkebröd, s.

mö̀rtjabrǿ̱

= mellanmål som äts i skymningen, Skl. 17.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

ˣmörkebröd

sb.

mòrʒʒebrǿ n.

enklare ~~[illegible]~~ måltid / vid 3-, 4-tiden på eftermiddagen då skymningen föll på. Bestod av "en ‿ smǿrmåd o lid ‿ ǻst" en smörgås och lite ost.

S. K. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mörkesbröd

²mår̲ſkas̲brø̲̀, n., -d, utan pl., måltid, som vintertiden intages vid mörkrets inbrott.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}mo̊rklebrø̠ ×mŏ̈rkesbrŏ̈d

medaftan

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

mörkebröd

mòrʒ̄ʒabrǿ̱ n.

matbìt som åts i skymningen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mörker

mår̲kkor, n., -ed, utan pl., mörker. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

H. Areskoug 1924.

²mø̱rʃʒabrø̱ lid ×mŏrkesbröd s.

vr̥ fa̱ ʒo̱ o ha̱ vos̱
li̱d ²mø̱rʃʒabrø̱.

№ 287.

FÅRS

Frenninge

måltid, som in-
togs omkring kl. 5 e.m.
och nästan endast
under sommaren.
?!

mörkesbröd

mòrfʒasbrǿ̲

måltid av bröd och mjölk som intogs
i skymningen.

mòrfʒasbrǿ̲ om kvèl̲ana om
èt̲ahǿ̲sten.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× mörkesbröd

mòrkesbrø̍ n.

Se ×mörkebröd

M.f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣmörkesömn

sb.

mö̀rtʒʒesö́mn

skymningslur

dán̲ ligʒor‿ o‿ sawor‿
mö̀rtʒʒesö́mn Han̲ ligger
och tar sig en skymnings-tur. K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣmörkesömn, s.

mòrtʒasǿmn

= en stunds sömn i skymningen (efter ˣmidafton).

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

m$\overset{2}{o}$rʃʒestənn

× mö̌rkersö̃mn s.

s$\overset{2}{a}$ḓa ~

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

*mö̃rkesö̃mn

mòrʒʒasǿ̠mn

I uttr. sawa‿mòrʒʒa-sǿ̠mn tà sig en skymningslur

K. f. 71

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sȏvde

mörkesömn

mòrkesǿmn

skymningslur; tupplur medan skymningen föll på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

mö̀rkflä̀ckig

morƶʒfláƶʒed; pl. – ´ – a

med mö̀rka flä̀ckar i
skinnet l. huden

K. f. 71.

Sö̀vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mörkhårad

morkhárad

mörkhårig

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

mörkhårad

morkhá̱rad

mòrkhårig

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

mörkesmat

mårkesmad

måltid i skymningen på julafton ; en skiva bröd med ost eller korv.

Vanstad. Färs hd
Ragnar Persson -

mårkesmat

mårkesmad

måltid av smör, bröd och ost, som ätes i skymningen på julafton.

Frenninge. Färs hd

Bror Nilsson 1921.

× Mörk(e)mat

mö̆²~~k~~rkemà̱d, -en

måltid som ätes i skymningen under sensommaren och hösten

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

m$\overset{2}{\text{ö}}$rkles   mörkna

de b$\overset{2}{\text{ö}}$rjar o ~

mörkna

№ 29 .

Söfde **Färs hd.** H. Areskoug 1926.

mòrkning

mòrknizen

den tid på eftermiddagen, då mörkret faller på

K. f. 82

ı ~

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

mörkrädd

morkrád
l. mòrʒsarád

K.f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

mörkrädd

mòrkaréd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

mörkröd

mår̲ffrọ̲ l. -or, m. ok f., n. -rut, pl. -rọ̲a, utan komp.; mörkröd.

rọ̲vije ded e mår̲ffrut.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

mössa
s.

mù_s_a, -an

Rspr-lån; det genuina är h_ù_a.

1951. 4151. S. Åsum, Färs hd.

mu²ls̲a n mu²ls̲or na   mõssa s.

han̲ ha̲ vr̲d mu²ls̲a

№ 289.   **FÅRS**

Sövde   H. Areskoug 1925.   mössa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

mossa

mùssa, -àn, =or, =orna f.

I äldre mål ofta hùa f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

mõta;

mø̱̀da, -ˊor, mùſṯe, muſṯ;

han (lars) mùſṯe ìnte;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

mö̃ta,

mø̠̀ða, –́a, mùſ̠te,

muſ̠t,

han mùſ̠te nam̠
pu gà̠ðan,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

mōta;

mø̱̀ða, -´or, mùſt̠e,
muſt̠;

han sǿ̱u en ká̱r
som mùſt̠a nam;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

möta

møda (mødor, mute, mut, mød) tr., möta.

dær va tu drąʒa, som håde vad o lårʒed. sa mødor di en, o den slo di ijæl.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

möta
v.

mø̱̀da

han ʃe̱tʃa sin drä́ŋ̱ a mø̱̀da vo̱s.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

mōtə;

mø̲̀də, –əds.

–, –ən;

ja hadə mø̲̀də

har;

Röddinge

№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

möte

m^{2}øde, n., -d, pl. =, -n. mōte.

han fikk 'nam o spå^{2}rja, o sa gikk han i mø^{2}de me 'nam.

hu^{1}såren va ^{2}ude fro mø^{2}de.

Röddinge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

möte
s.

mø̀de. -ed. pl. =. -en

han figg -nam o spàrja, o
sa jigg han i mø̀de ma-nam.

husáren va ude po mø̀de.
Röddinge.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

mõte;

mø̱̀dɐ, – ɐds.

di va ɹè̱da for
o kà̱ma i mø̱̀dɐ
mɐ an ; Hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

möte

sb.

mø̀da n.

regementsmöte

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

möte

mø̀da n.

Av. 'sammankomst'

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×nabb

náben best. sg. sb.

Hört i uttr.: suga[1] på náben suga på ramarna, sukta

M. J. 87

1) Reps-ord.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nabó̲ len ~a na nabo s.

nabo

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nabo

nabó̲ m.

granne

han‿bo̲de‿nabó̲
me‿vó̃s̲ han var
granne till oss

M. F. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ nabo

nabó̱ -en -a -ana,

nabo. granne.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

nabo

nabώ̱ -en -a -ana , granne

nabώ̱ana di trὼ̱de han hade dǿṯ.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

nab^{1}ω̱̊ens nabo

grannens

st^{2}åt̯ana e nab^{1}ω̱̊ens

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nabo

nabó m. ; pl. -´a $^{sb.}$

granne

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× nabo

nà̱bɷ̰

granne

fòsta nà̱bɷ̰

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nåbo n — nåbona nabo s.

H. Areskoug 1924.

№ 287.

Östraby **FÄRS**

granne

Ö. Sallerup **FROSTA**

nabø̲¹en a na   nabo p.

ga̲ ing̲ h nabø̲¹an o
fa̲ ti̲²ng̲en.

№ 287.

FÄRS   granne.

²
Östraby

H. Areskoug 1924.

× nabo

nàb̲o , pl. -a

granne

ja bo̲r nàb̲o ti ha̲nam .

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

nabo, s.

nabώ̱/ -́n el. -́an; -́a, -ána

= granne.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

nabo

n^{2}åb̲o, m. -bow̲en, pl. -bow̲a, -na l. n^{2}åb̲ona, granne.

Ja bo̲r n^{2}åb̲o ti h^{2}å̲nam.

ˇÖ^{4}straby, Vollsjö^{4}. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nabo

nabǫ́, pl. -a

granne

ví e fùd̲a nabǫ́a

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

nabo

nabá̠, -en, -a, -ana

gen. nabá̠ens, granne

fá̠r jà la̠na vàrme?

- gá̠ te nabá̠ens. en lek.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1950.

nabó̱ en ´a na nabo s.

de e̱ nok̲ best o ga̱ in̲
ti nabó̱en

№ 289. granne FARS

Sövde H. Areskoug 1925.

nabo

nabώ̱, – -´en m.

granne

K. J. 71

Sǒvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

nabo

pl. nabώ̱a

da‿ bω̃da‿ nabώ̱a ma‿
vós̱ de voro grannar
till oss / da‿ la‿ nabώ̱ ma‿
vǻ̱rt ~ det ("stället,
R. J. 71 gården) gränsade
in till vårt.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II nabo

Pl. äv. nàb̲oa

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nabo

nabω̲´, – –´en, – –´a, – –´ana
m.

granne

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

nabo

vi‿ha‿bǫ̰t‿nabó̱‿men

vi ha varit grannar till honom

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nabodotter

nå²b̲ødòt̲or, f., -t̲n, pl. -t̲ra, -na, dotter till en granne.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nabodotter

nàb̲ɷdǿt̲or -en, -døt̲ra -ana

dotter till en granne.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

nabodräng

nàb̠o̰drǽŋ̠

dräng hos grannen, granngårdsdräng

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nabogård

nàb̲ogá̲ran best. sg.

grannagården

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nabokvinna

nå^{2}b̲ωkvìʒa, f., -n, pl. -ʒor, -na, grannhustru.

Ö^{4}straby, Vä^{4}sterstad, ^{v}Vollsjö.

Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nabokvinna

nàb̲ωkvíj̲a -an -or -orna

grannhustru

Volsjö

Nr 281 Färs hd

Per Larsson 1898.

nabokvinna

nàbokvinjan best. sg.
f.

grannagårdshustrun

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{2}nåboman en a nå^{naboman} s.

han ska jo ble den nåbomàn te framtiden

№ 287.

granne

Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924.

naboman

nàbωmånan best. sg.
a m.
grannen, granngårds-
bonden

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣnabomann, s.

²nå̠bomàn̠, -en, -a

granne

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

× naboson

nàb̲ωsǿ̲n -en -or -orna

son till en granne

Västerstad. Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

+ raboson

ràb̲osǿ̲n -en -or -orna

son till en granne

P. L. 1898

S. Åsum, Färs hd

nåboson

²nåb̲øsò̲n, m., -en, pl. -or, -na, son till en granne. ˇÖstraby, ˇVästerstad, Fränninge, ˇÅsum, Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nabostol

nà̱bɷstɷ̱́l , pl. -a.

kanske en tillfällig bildning;
om stolar lånade från granne.
dẹ̀s̱a stɷ̱̀lana e nà̱bɷstɷ̱́la.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

naboställe

nàbostéla n.

grannhemman, granngård

M. J. 75

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

n a b o t$\overset{a}{\bar{ö}}$s

nàb̲ot́ø̱s f.

granngårdsflicka

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×nackbast

nàkabást, –̀ – –́ adt b.

nackens o. halsens bakre del

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nackbast;

nàk̲abá̲st, -ed s.

hum̲ hade knájt.

nàk̲abá̲sted;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

nackbast

nàḵabá̱st, –̀ – –́ad

nackens[1] bakre parti

1) Kanske sannolikare halsryggen

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nacke

nàk̲e -en

äv. ss. namn på en del av årdret.

nàk̲en de va de sí̲sta pω arhώ̲ed.

nàk̲en skωl̲e fùlja bón̲en, so kal̲ade.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

nacke

nå^{2}ke, m., -n, pl. -ka, -na,
nacke.

ků^{2}ne vi ta vart hus
po nå^{2}ken li^{2}jasàm sne^{2}dzelen,
sa sků^{2}le de å^{2}lri sta hå.

Frå^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nackstycke

nàkastíkka n.

vågrät bom över kornas halsar i ladugården (åtm. i äldre ladugårdar; numera enl. uppgift ofta bortlagd)

I Väst-Skåne: nàkabóm

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nacke

nàkka, ̀-an m.

lèna op i nàkan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

racke
s.

ràk̲e, -en

de va te æ sprèz̦a mæ bráṇgen
pæ ràk̲en te bỳdastu̲orna.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nackstyv

nàkastý

envís

Nr 6768. Lövestad, Färs. **hd**
H. Areskoug. 1957-58.

nagel;

najl, -´ɐn s.

-´or, -na;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nagel

nagl, ´-en

finger- l. tånagel

ja‿fek‿en‿spåga onor‿náglan jàj fick en trä flisa under nageln.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

N. f. 72.

nagel

næjl, m., n$\overset{1}{æ}$jlen, pl. n$\overset{1}{æ}$jlor, -na, nagel (på hand l. fot).

han skr$\overset{2}{ů}$wa n$\overset{1}{æ}$jlorna f$\overset{2}{ä}$sta po sp$\overset{2}{ø}$dzed.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

næl en ~or na   nagel s.

nagel

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

nai̯l en ˊ~or na

nagel s.

nagel (på fingrarna)

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Sövde, Röddinge

naɫ̦, -ɫn, ∼́ or, -ra nagel s.

nagel (på fingarna)

№ 290.

Röddinge, Färs hd, H. Areskoug 1926.

naɡ̜l, -en, ~´or, -na nagel

nagel (på fingrarna)

№ 290.

Röddinge, Färs hd, A. Areskoug 1926.

næi̯l en ∼́or na nagel s.

nagel (på fingrarna)

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

So^{2}fde, Ro^{2}ddinge

nai̯l ɛn ²nai̯la na nagel s.

[nai̯l ɛn nailor na = nagel]

spik

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nagel

nájlor, nájlorna
a a pl.

(finger- l. tånagel).

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nazl, ¹en, ¹oł   nagel

nagel

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.   Lövestad

najl, ´en nagel

nájlor, ´-na pl.

finger- l. tånagel

Jfr tumnagel

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

^{1}nælspraŋ nagelsprång s.

ve fik sωn ^{2}vænk o
sωna ^{2}smærtor æ ~

nageltrång

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× nagg
adj.

nag; pl. -̀a

mycket begärlig (på ngt), ivrig, passionerad

dḛ‿ va‿ nàga ti‿ o‿ spḛla‿ kórt / de‿ ̄e‿ nàga ti‿ o‿ pasa‿ óp de äro ivriga till att passa upp (betjäna)

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ nagga-natt

best. f. pl. nàganátorna,

några kalla och frostiga nätter omkr. mitten av maj månad. enl. O. N.

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

+ nagle

^{2}nåjle, m., -n, pl. -la, -na, nagel, bult.

Frånninge. Fs.

nàjle uppgivet 1938 (A. J.)

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×nagle

nàjle, ˋ-an

bult (i regel av järn); sprint

Jfr ×järnnagle

dær‿ḛ‿en‿nàjle dæ̲r tvǽ̲rt

yɛ̲́nom

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

naken,

nỳ̱gjən a.

nỳ̱gjəd n.

nỳ̱gna pl.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

raken
a.

rỳ̱ggan

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I, Ingers 1930

naken;

nỳ̱gʒᵊn a.
nỳ̱gna pl.
nỳ̱gʒᵊd n.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

naken

nę̀gʒen

M. f. 82

Jfr barnaken

Vånstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

naken

nŏ̌gen s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

naken
adj.

nỳ̱gʒen

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

nægen x/ naken adj.

pl. nægna

di hånde dom, nægna på
en påle i fǫbo o pisa
dom

x/ Sing. rätt uppfattad? naken

№ 289. FÄRS

Det rätta torde vara nyggen.

nyggen enl. A. Löfgren.

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

naken

nỳ̲ggen el. nỳ̲gen

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

naken

nìggzan

K. f. 82

nìggzan

K. f. 72

nìggna pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Jfr barnaken

II

naken

nàggen

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

naken

n$\overset{2}{y}$dzen, m. och f., n. -dzed, pl. -dzna, komp. -dznare, -dzna$\underline{s}^{t}$, naken. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

naken II

hade ja pǿja for mìna bö̀jsor
so skɑle ja sỳpa dom ǿp i kvéL,
ja svɑ̀rta rǿven a dɑ̀nsa rỳggen
a gɑ te flìkan varènda kvéL.
(Text ur en gammel Körepolska.)

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947

n$\overset{2}{u}\underline{g}$zlən n$\overset{2}{u}\underline{g}$zəd naken

n$\overset{2}{u}$gzna

naken

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

n$\overset{2}{\underline{ø}}$dʒan naken

nakan

ha$\underline{n}$ e sm$\overset{1}{\underline{a}}$rt n$\overset{2}{\underline{ø}}$dʒan

här i överförd bet.: utfattig

Långaróds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

naken

nỳ̲gzen, pl. nỳ̲gna, naken.
(i yngre mål: nà̲gen).

ja kom ú̲d ré̲nt nỳ̲gzen.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

naken

n$\overset{2}{\underline{\text{ø}}}$ggen neutr. — pl — adj.

№ 287.

Frenninge FÄRS naken

H. Areskoug 1924

naken

nỳggzan ; pl. nỳggna

rént nỳggzan . aldeles naken.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

naken

²ny̌g̥z̥ȧn, ²-ȧd, ²ny̌gnà

naken

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

naken

nỳgen

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

naken

Pl. nìg̰gna, nìg̲gna

han va ré̲nt nìg̲gen

Nr 67 8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

namma
v.

nàma

taga, rycka till sig

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

namn

namn, ˊ-·ed , =

M. f. 75

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

namn

namn, ´-ad, =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

namn

s. 98

nāvn

№ 4462 Västerstad, Färs **hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

namn

nau̲n, n., n$\overset{1}{á}$u̲ned, pl. =,
n$\overset{1}{á}$u̲ner, namn.
östraby, västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

namn
s.

namn, n., pl. =

Yngre uttal! enl. P. L.: nawn etc.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

namn -led ~ en namn s.

ja e̱ ²i̥nte bekạ́nt me ´namnet

№ 289. **FÅRS**

S²övde H. Areskoug 1925. namn

namn

namn n.; pl. =

de‿ba̲r dé námnad. Det bar det namnet. / dén̲ hada ìŋ̲ad namn. Den (ɔ: kvarnen) hade inget namn

N. f. 71. /

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

namn

namn, -´ad, =, -´an

ja glím̲or námnan jag

glömmer namnen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

namngiva

namnji̲ˊ

Vanl. = uppgiva namnet på ngn

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

namngiva

na̲u̯^{1}nji̲ (-ji̲^{1}r, -ga̲^{1}, -ji̲^{1}d, -ji̲^{1}) tr., namngifva, nämna någons namn.

Krå^{2}zlan hu̲en ve̲^{2}le å^{2}n̲te na̲u̯^{1}nji̲ den̲ dar hå^{2}de fu̲l li'd.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× namshage
(× innamshage)

1
na̲msha̲ve, m. -n, pl. -va, -na, inhägnad betesplats, afsedd för insläppande af sådana djur, som påträffades å förbjudet område på den tid de gamla byhemmen funnos.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

nàvra, = *napra
vb.

tȃŭ arbeta grȃs (om t. ex. får).

dɛ jɛka o nàvra.

K. J. 71.

Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

narr

nar

löjlig person, åtlöje.

ja vile jo ö̀ta ble
nár for dóm, som tåla
bétor (jag ville ju inte synas
löjlig för dem, som talade bättre
(ɔ: ej talade dialekt)

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6748. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

narr

nar

Intr. jora ‿ nár ‿ od
göra narr åt, gyckla med

du ‿ ska ‿ ǹ̥ta jora ‿ nár
od ‿ en ‿ gamal ‿ kvìna
du skall inte göra narr åt
en gammal kvinna.

Lövestad

M. J. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

narr

nar̲ s.

s$\overset{2}{å}$m̲a b$\overset{2}{a}$r̲a jor̲ ~ a̲
e̲n

narr

№ 289. FÅRS̄

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

narra
v.

nàṟa -ar -a -ad

de va en góŋ̱ de va den fosta aprí̱L, di skoḻa naṟa dom aprí̱L.

1006 Vomb, Färs hḏ. 1930.

narrverk

nå²ra̱vä̱̀rk, n., -ed, pl. obrukl., narrvårk.

did e ä²ṉte re̱nt nå²ra̱vä̱̀rk for å²la o bø̱²a ba̱rn.

Vomsjö. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nask ˣnask adj.

pl. $\overset{2}{\sim}$a

sk$\overset{2}{\underline{å}}$dana $\underline{e}$ $\overset{2}{\sim}$a ve tʒ$\overset{2}{u}$e$\underline{l}$izana.

fientligt sinnad, stygg, elak

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

natt

nòtt. -en

läs nɵt̲ (P. L.)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

nalt̄ ;

nøt̠ , -´en s.

-́ or , - na ;

Väsby ;

№ 1585:1 Tolånga, **Färs hd**

Nils Bengtsson **1932.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

natt

nøt̠ pl. nø̀t̠or

i yngre mål nat̠ pl. nàt̠or

Vollsjö

lofé̠ran di hǽ̠r om nàt̠orna

1947. 281 Färs hd.

natt

nøt̲, -´an

om‿nǿt̲an om natten

K. f. 71.

Sö²vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nat len $\overset{2}{\sim}$or na natt s.

de e kalt om $\overset{2}{\sim}$orna

natt

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

nall̄;

nø̣t̠, –́en s.

nǿ̣t̠or, – na;

ja lø̠u̯, ù̠da

om nø̣t̠an o

vỳ̠ta;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

natt

nat̲. ˊen, nét̲or, -na

(ej not̲ såsom österut)

MBA1947

1947 1006. Vomb, Färs hd

natt

nøt̲

dɑ frùsta ti̲d i nǿt̲.

Östraby.

dɑ vɑ i ǽjt grýne bɑ nǿt̲ o dɑ̲́.

Västerstad.

281 Färs hd

P. Larsson 1898.

natt

s.

nõtt , s. 92

bst.-sg. nõtten 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

II natt

Å. nø̱t, ´an, nø̀to̱r,[1] nø̀to̱rna´ f.

i‿nǿ̱t i nat / i‿nǿ̱t har‿ja‿ǫ̀te sø̀wed at‿dǿg i natt har jèg inte sovit ‑ett dugg.

[1] Bl. a. M. f. 38

Nr 67?8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

natt

nøt̲ –'en

mít̲ om nǿt̲en

di sá̲t dær te klòk̲en va é̲t
om nǿt̲en.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

natt̄;

nø̣t̠, -´en s.

nǿ̣t̠or, - na;

de vá̜ pu nǿ̣t̠en;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

natt

nɵt̠, ´-en

te nɵ́t̠en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

nat en ~or na 2 natt s.

2 2
stoʒom natorna
jenom

Nyare uttal; det genuina torde vara × nǿt.

natt

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

II   natt

Genuint: nø̀t̠, ´an, nø̀t̠or,
nø̀t̠orna f.

ja ‿ ha ‿ lɛgʒad ‿ mòʒa
nø̀t̠or i ‿ lǫ́gu̇́lad jag
har legat många nätter i
"loggolvet" (ladan)
M. f. 78   Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

natt

nat̲ 1)   nàt̲orna 2) best. pl.

De genuina formerna torde ha o̲̊-vokal; jfr nθ̇t̲ i S. Åsum. J-s.

1) Riksspråksform
2) Riksspråkspåverkad form

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

natt

nøt, ´-en, `-or, `-orna
f.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

natt

nɵt̲

han sáw̲or nɵ́t̲ a dá̲.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

natt

nøṯ, -´en, -`or, -`orna

i gá̱r nø̀ṯa

Tolånga.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

nat̄t

no̱t, m., ^{1}no̱ten, pl. ^{2}no̱tor, -na,
naū.

i̱ ^{1}no̱t jëffs'ed ^{1}a̱n, men̲ i̱ ga̱r
^{2}no̱ta̱ va ja̱ sa fu̱g, sa ja
^{2}trø̱de ^{2}la̱te ja̱ ^{2}håde lo̱vt
ti da̱r.
did e̱ va̱rst a̱m ^{2}no̱torna.

№ 281. Färs hd Tolånga. Fs.

Per Larsson 1898.

natt

nötten

'nätten'

„så skolle di ju ble dār
åmm nötten ---“

s.29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exa.

II

nat

ná̲torna best. pl.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

natt s.

natten

"åmm natten"

'under natten'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

natt

natt

"en natt frosten va ude å roste ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

nattetid

nà̲tatí̲d, nattetid

i förb. va nà̲tatí̲d.

de va èn̲te udan va nà̲tatí̲d
di sá̲ ed. (Per Tyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

nattetid

nòt̠a tí̠d

ve nòt̠atí̠d.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

nattfoder

natfá̲r -ed

vi hade ji̲d natfá̲r

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

natfoder

natfó̱r, -´ed

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

nattfoder;

nøt̠fá̠r, – eds.

fá̠r skul̠e jí̠
nøt̠fá̠r;

Tol.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nattfoder

nò̱tafá̱r

(åt hästarna)

Gavs ganska sent på

kvällen

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

natfώ̠r ud

nattfoder s.

nattfoder

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

nattman

na̲tm$\overset{1}{a}$n̲, m., -en, pl. -m$\overset{1}{e}$n̲, -en, naūman, hudafdragare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

natt(a)mat

²nåṯamà̠d, m., -'en, utan pl., nattmat, under natten erhållen föda. på ²ju̠lalè̠gzana ²fiŋk di ²nåṯa-mà̠d, o̠st o brø̠.

Branstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

281.

ˌnat̄t̄ramn;

ráwn̩, ?

nat̠rɵwn, – hn s.

– a, – na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nattramn ;

nat̲rɵ́wn, -ən s.

di kå̀l̲a ən for

natrɵ́wnən ;

Hörr ;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ˣnattramn
sb.

natráwn
l. natrámn m.

nattsuddare, person som är uppe till sent på kvällen.

Urspr. namnet på en mystisk fågel.
J-s.

A. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

natro

nö²t̲arò̲, m., -ròw̲en, utan pl., natūro. Frånninge. Fo.

(naar en je̲ o brä²n̲da, da hå²da en i²njen nö²t̲arò̲.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nattvak

natvág n.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

natvård en nattvard s.

nattvard

FÄRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nattvard

b.f. natvá̲rden

altarets sakrament

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

nattvard

natvá̲rdan (best. form)

ga‿ ti‿ natvá̲rdan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nattvard

natvárdan best. sg.

ga‿ ti‿ natvárdan gå
till nattvarden

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

cn. f. 71.

nattvard

b.f. natvárden

ʃæ̀lva tà̱vlan de va natvárden

(altartavlan)

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

+ nattvard

nà̱dor

kvåksmat.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

nattvard

natvårdan (best. sg.)

ga~ ti~ natvårdan gå

till nattvarden

A. f. 72

Formen inkommen i svensk tid under denna form. J-s.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nattvarden

natvárden, nattvarden.

Relativt nytt ord (gå te natvárden; d äldre uttrycket var gå te àltars).

di skole tèkna dom söndan forúd; men nu e de áwgad, nu e där ingen tèkning te natvárden, nu får di kòma som vil.

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

nattvardsfolk

nàtvarsfólk -ed = nattvards-gästen

sɑ i fjòrkorna holda di ósa forhǿr me nàtvarsfólked

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

nattvardsgång

natvá̱rsgó̱ŋ

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

natur

natúr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

natur

da- e- natúren det ä deras natur (art), som vållar det el. det

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

natú̱rʃø̱n

naturskön adj.

naturskön

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

nav

na̱v. -ˈad, pl. =, -ˊan, nav.

hjulnav.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nav

nav, ´ed

hjulnav

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

na̲v, ^{1}na̲vad nav

a nav

di ^{2}ha̲la te ^{2}e̲ggarna

i ^{1}na̲vad

Långaröds sn F rs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nav

n$\underline{a}$v. n., n$\overset{1}{\underline{a}}$ved, pl. =, -en, naf. hjulnaf.

Åsum. Fs.

Fränninge. "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nav ed ~ len

nav s.

nav, hjulnav

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nav
s.

na̲v, -ˊed, pl. =, -ˊen

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

nav

nav, -ad

hjulnav

N. f. 82

Nr 7097. Färs hd

Vanstad Hugo Areskoug 1958.

nav

nav, -'ad

hjulnav

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

nav

nav, ´-ad

hjulnav

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

nav s.

n²å̆v-ḱiŋ, -en, -a

ring på hjulnav

№ 285.

FÄRS

H. Hallqvist 1924. Lövestad

nav

nav, ´-ed, =, ´-en

hjulnav

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

navare

návor

stór borr, med vilken man borrade upp ett träskoämne (dvs. detta urgröpades)

dr – bóra strájs me – en – návor man borrade först med en navare

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

navare

návor, –́ -an

storr borr, använd bl. a. vid träskotillverkning

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

navare

návor sb.

stor borr (användes vid urholkning av träskoämne)

dr‿hada‿väl‿bø̀da návor o‿røʃé. Man använde väl både navare och rödsked.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

navare

n$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$vor, m., -ren, pl. n$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vra, -rna, nafvare.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

navare

návor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

navel

nå^{2}vle, m., -n, pl. -la, -na,
nafvel. Fra^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nável ln

navel s.

navel

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

navelbrok

n$\overset{2}{\underline{a}}$vlabr$\underline{\grave{a}}$g, n., -ed, pl. =, -en, nafvelbråck.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

navelbråck

nàvlabrág n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

navelbråck

nà̲vlabrá̲g

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

n$\underline{\acute{a}}$vor bn n$\overset{e}{\underline{\hat{a}}}$vra na^{naver} s.

naver, borr

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× naver

návor, -en

navare.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951

ná̱vor en naver s.

naver, borr

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nåvek, -ad, —

naver

bom, som användes vid Tillverkning av Träskor

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

naver

s.

naver, navra,

borr, som var skedformigt.

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

navle

nàvel, ˋ-en

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

n$\overset{2}{\underline{a}}$vle n

navle s.

navle

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

navra
v.

nàvra -ar -a -ad

borra med navare návor

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

navra

n^{2}å̲vra (-ar, -a, -ad, -a) intr., taga en mycket liten portion i s^{4}änder, t. ex. af bröd, smör l. annat fast f^{4}ödoämne, då man ^{4}äter, l. af deg, då man formar br^{4}öd, l. af ler, då tegel tilvärkas l. v^{4}äggar uppmuras.
p^{1}å̲gen a̲d ^{2}u̲te, han b^{2}å̲ra slø̱ o n^{2}avra po brø̱d. Frånninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ned

nō̆r

s. 98

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

nedan s.

næ̱ — — —

nedan (om månen)

№ 287.

Fränninge **FÄRS** nedan (om månen)

~

Östraby

H. Areskoug 1924.

næ̱r best. pl. nǽ̱rna nedan

ny̱ o næ̱r;
snɑ̱rt e̱ nœ̱́rna fø̱²la

nedan

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

nedan

sb.

månfas

Sc ˣnåd

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nedan;

næ̲̀jan adv.

dɛ lég̲z̲or næ̲̀jan am halǫ̲́sɛ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nedan

sb.

(månfas)

Se ˣnăd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nedan;

nǣ̀jan adv.

nǣ̀jan am búttzen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nedan ;

nǫ̀jan adv.

nǫ̀jan am

rø̀deŋe ;

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

n$\overset{2}{\underset{1}{æ}}$rand$\underline{e}$l̦ en   nedandel s.

se næ̰rd$\underline{é}$l!

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nedandel

nèjandél

nedre del av kvinnolinne.

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nedandörr

næ̱̀jandǿ̱r -en

nedre dörrhalva i halvdörrn

jfr ovandörr

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

×nedanflȃbb

sb.

næ̀j̲anfláb̲

underlȃpp

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣnedanflăbb

nàj̲anfla̍b̲, –̀ – –̍ an

underlăpp

Jfr ˣovanflăbb

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nedanför

nēanfår

s. 99

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

T

nedanför :

nàjanfór

dær ‿ va ‿ en ‿ vanmúla
nàjanfór fùlasóʒ. Det
fanns en vattenkvarn ne-
danför Fågelsång.

M. J. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

II. **ne.danför**

da‿ la̰‿ nàjanfór̲ vá̲rt.

Det låg nedanför vår gård (våra ägor).

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nedanför

nå²janför, prep. och adv., nedanför⁴.

Mu²lan la nå²janför gå¹rn.
når han kom ti bå²kkn, sa
ste²mde han nå²janför.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

2
neanfor

nedanför adv.

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

nedanför

na^{2}ịanfọr̥

nedanför̃

nedanför̃

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nedanför

næ̀janfór

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nå²ʒanfòʀ̃ nedanför

nedanför

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

nedandö̀rr

nàj̲andǿ̲r

den nedre halvan av horisontalt delad dörr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

*nedanlãpe

nàj̲anlè̲ven best. sb. sg.

underlãppen

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nedanläpp

²nä̆jan̲lē̲b, m., -en, pl. -a, -na, nedanläpp, nedre munläppen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nedanom

næ̀j̱anóm̱ l. næ̀j̱an óm̱

nedanför

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

nedanom

nå^{2}jan̲æ̀m̲, adv. och prep., nedanom.

Kärr^{4}storp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²næ̜ɭanom nedanom prep.

dë lí̱gor ḻid ²næ̜ɭanom

vá̜ɭen

№ 289. FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925. nedanför

nedanom
adv.

næ̀j̲anóm̲

nedanför

Nr 7051. Tolånga, Färs hd
I. Ingers 1957.

redanom

ræ̀j̠anóm̠

redanför

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

I **nedanom**

nàjanom

nedanfór

nàjanom lánsvàjan

nedanför landsvägen / nàjanom hø̀gzatórpad

K-f. 71 nedanför Hökatorpet

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

nedanom

so‿ hæjor‿ jo‿ bòjsorna
lózt nœjanom ‿ ròmpan
så hãnga ju byxorna långt
nedanom stussen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nedanom

næ̀ɟanám̠

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

nedanom

nàjan óm

nedan för

M. f. 84

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nedanpåls

næ̀janpǽls -æn .

nedre del av päls_

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

nedanrede

²nåjanrè, n., -d, pl. =, -r, underrede, nedandel, t. ex. af ett hus, en vagn. Äfven nedre delen af kroppen på en människa l. ett djur. ¹Karen va lam i ²nåjanrèd, men ²åwanrèd va ²re̊ktit.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nedanvägg

²nǫjan̲vàgz̲, m., -en, pl. -a, -na, nedanvägg, nedre ~~vägg~~halfvan i en korsvirkes-vägg.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nedanvägg

2 - vatts

næ̜ạanvegg en a na s.

spec. om nedre delen av väggen i Korsvirkeshus.

№ 287.

en väggs nedre del

Östraby

FÄRS

H. Areskoug 1924.

×

neden

s.

nœn oböjl.

= nedan; om månens ställningar.

di skωla àlli tàffa i ný; di skωla tàffa i nœ́n.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

neder

næ̱r = nedan (neder?), om månens ställningar.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

kērdel

nørdēl, m., -ln. pl. -a, -na, nedandel af en vid midjan sammansydd sårk, rÿȝȝsesärff.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nederdel

nærdé̲l, -en

den nedre delen på en gammaldags särk (från midjan och ner).

jfr. *upplót.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

nederst

²næjas̲t (positivus ok kompa-
rativus) fattas, adj., lika
i alla genus, pl. -a ok -e,
nederst.

²næjas̲te ba̲l, nedersta bålet.
de̲ som ²s̲z̲da på de ²næjas̲ta
²bænzfsana ja̲ ²ånte se̲ me̲d.

№ 281. Färs hd Fränninge. Fs.

Fer Larsson 1898.

²na̜ɩast nedest

lãngst ned

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

n$\overset{2}{\breve{\underline{e}}}$àst, -a, -a nederst

nederst, -e, -a

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

nedrig a.

$\overset{2}{\text{ne}}$dru

'gemen'; nedlåtande

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

nedrig

nè̲dri

folklig, tillmötesgående

hum va sa nè̲dri i áL̲ tiŋ́

de va son̲ nè̲dri, sneL̲ ká̲r.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

nedrig

nèdri

nedlåtande (i god bemärkelse), vänlig.

vì konne allri få jemenare å nedriare pråst; han tar huan av får mingsta bỏrn han mỏder.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

nedrig

nè̱dri

folklig, nedlåtande (i god bemärkelse)

de va en nè̱dri máṉ, so kaḻad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

^{2}ne̲ri nedrig adj.

pl. ^{2}ne̲ria

de̲ som e̲ ^{2}ne̲ria o ^{2}sna̲la
de̲ ha̲ lun̲ a̲ gu̲d

nedlåtande vänlig
ej högfärdig, 'gemen'

№ 289. FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

nedrig

²nedri l. -rijor, m. och f.,
n. -rit l. -ret, pl. -rija,
komp. -rijare, -rijast,
nedlåtande.

patr¹onen va ²nedri o
²snåka me dæm som helst.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

nedrigt

n$\overset{2}{\underline{e}}$drit l. -ret, adv., komp. n$\overset{2}{\underline{e}}$drijare, -j$\underline{a}$st, nedlåtande.

fr$\overset{1}{a}$$\underline{w}$en sn$\overset{2}{å}$$\underline{k}$a sa n$\overset{2}{\underline{e}}$drit.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

nej'

næ

nǽ mér blek han í.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

nej

næ̱

nǽ̱ minʒáṉ

Nr 4418 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

nej

nœ

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

nej

naj

l. næ

ja týʒʒor náj jag tycker
det är inte så k. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

næ̱ nej adv.

næ̱ gɔṉ fa̱r du̱ ɿ̱, pæ̱g

FÅRS

№ 289.

Sövde H. Areskoug 1925. nej

na̜e

nej

nej

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

naj

na̲j

næ̲

á̲k ná̲j! Ack, nej!

ja‿tígg̲or nǽ̲ jag tycker
det förhöll sig inte så

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II naj

Sv. naj

(vid eftertryck)

naj, ja‿ ska‿ ìn̥ta há‿ mer! Nej, jag skall inte ha mera.

K. 5. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nej

nā̌j s. 90

nǎj 91

nā̌ij 95

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

nej

r æ̲

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

nej

næ̱

nǽ̱, vi jéḵ.

nǽ̱, jà trɑ̱́r ed ànte.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nej' II

nœ̲́, ènta som ja vé̲d.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nej

naj l. naj 1)

↓

naj

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

1) Vid emfas.

II.

nej

Å. næ̠

nǽ̠, han‿ vẹ̰́d ǹ̥ta

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

nej

ǻ̲ nǽ̲!

O nej!

M. f 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nej·

ne̠j·

nǽ̠j· i hὼnda va hán̠.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

nej

naj̲ l. næ̲

á̲ náj̲! Åh nej!

nǽ̲ menſú̲! Nej minsann!

N. J. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

nal̢

nej adv.

nej

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nélekor pl. nejlika s.

nejlikor

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nej-Gud

nǿgn. behäftelseord. "nej Gud".

jà hùsar nǿgn àlri va dén hìda. 1927.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nejlika

nálitʒor pl.

mässingssöm med utsirat huvud vilka spikades på träskor som prydnad

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nejlika

n$\overset{1}{\text{á}}$ḻika n or na s.

d$\overset{2}{\text{e}}$ṯa h$\overset{1}{\text{é}}$ḏar n$\overset{1}{\text{á}}$ḻikor.

№ 287. nejlika

Ö$\overset{2}{\text{v}}$ed FÄRS H. Areskoug 1924.

nej-men

nœ̱́men

í̱ nœ̱́men ska dú̱e rὲʒ̱a !

(nåml. i kyrkklo̤kan)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

rek
s.

ne̠g pl. né̠gor

sàdeskårve

1938. Fränninge, Färs hd

nek

ne̱dʒ. f., né̱dʒen. pl. né̱dʒor.

– na. sädeskärfve.

Åsum (Barleja) Fs.

ne̱g pl. né̱gor uppgivet från Fränninge 1938.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nek;

ne̠dz, -´ln s.

né̠dzɑ, -na;

di là̠va né̠dzoma
i gú̠led;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nek;

ne̠dʒ, –́ ɛn s.

–́ or, – na;

dè va ɛn stó̠r

nè̠dʒ, som di kàl̠a

for vòʒ̠asó̠ɛn; Hõrr;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nek

negz; pl. -´or

otröskad sädeskärve

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nek;

ne̠dʒ, -´ən s.

né̠dʒər, -na;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nek;

negz, -en s.

-or, -na;

di bant tre bøun
om den siste negzen;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nek,

nedʒ, –́ lm s.
– or, – na;

sò vände di
nédʒorna pa hin
sian

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nek;

ne̱dʒ, -´ən s.

né̱dʒər, -na;

di lø̜sta ó̱p né̱dʒərna;

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ne̲g lin ~´or na   nele s.

nek, kar̆ve

№ 290.

Söfde   Fărs hd. H Areskoug 1926.

ne̠gz en ∼́or na nek s.

nek, kar̆ve

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1:26.

ne̱g en ¹~or na edk s.

e̱n ²tra̱ve va̱ ²ʃʒu̱ge
¹~or

ne̱g yngre form för ne̱ʃs
(jfr. mo̱ʃs)

²harve

№ 289. **FÅRS**

²Sövde H. Areskoug 1925.

I

nek

negz, ´en, ´or, ´orna

bunden sädeskärve (innan den tröskas)

K. f. 71

Enl. uppg. bandsäven

vårsäden

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nek

neg[x]; pl. -or
otrôskad sâdeskârve

N. f. 82

[x] Den genuina formen torde vara negg.

Vanstad Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

rek

ne̲dʒ. ˈen. ˈor. -órna, nek.

sádeskárve.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

II

nek

dı‿ nǭ‿ rát̲ tı‿ pás̲ óm̲
en‿ ordántalı ne̲gz de
(ɔ: halmbanden kring lång-
halmskärverna) nådde precis
lagom om en ordentligt till-
tagen nek

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nek s. 2

nẹg eller nẹgʒ, -en, -or

sādeskārve

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

nek

neg, ˊan

otröskad sädeskärve

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

nek

bunza ‿ e ‿ négor binde säl till kärvar

Jfr vidare rågnek o. sål-nek

négorna sata ‿ de ‿ óp e tràve

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

nek

négzor, ´orna

M. f. 78

vi asa från négzorna
vi slåpade fram kårvarna

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× neka
v.

nè̠gza ˋ-ar ˋ-a ˋ-ad

yngre nè̠ga etc.

samla huggen säd samman i neker.

Brandstad

Nr 4802 Brandstad, Färs hd
Ingemar Ingers, 1965

× neka
v.

nè̠gga -a -ad

samla ihop huggen säd till neken.

Nr 4413 Vansted, Färs hd

L. Ingers 1947.

reka

nè̲dʒa. -ar. -a. -ad. ˣneka.

vid skörden samla ihop säd i neker

(né̲dʒor).

pi̲orna möt̲e nè̲dʒa a bi̲ja. (1927)

№ 1006.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

næ̗gde pret. neka v.

de̠ ~ rø̄ʒen mænęʃa te
o mø̄lka na.

unnade !

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ne̱ᵋǯʒa

neka v.

neka, lâgga nekor

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

^{2}ne̲ga ~ ^{2}~d ˣneka v.
^{2}~r

vr̲ ~ ptl̲

Mera genuint: nègga.

lägga säd i buntar, som sedan kopbundos till kärvar

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

neka

²ne̲dza (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., eg. neka; med räfsa till små högar samla på marken liggande säd, som sedan bindes. ~~Allm.~~ ~~Fs.~~

di̲ e ²ne̲da o ²ne̲dzar ko̲rn. hu̲n ²ne̲dza sa ¹rä̲lit den̲ ²ffä̲rizen. Vollsjö. Fs.

№ 281.

alg,

Färs hd

Per Larsson 1898.

neka

n$\overset{2}{\text{å}}$ka (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr. ok intr., neka, vägra.

Ja ha $\overset{2}{\text{å}}$bri vad n$\overset{2}{\text{å}}$kad kred$\overset{1}{\text{i}}$t för. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}ne̠gza ~ ~^{2}d × nelka v.

~^{2}r ^{2}ne̠gza!

~ re̠l

bunta säd tillsammans i kärvar

№ 290.

^{2}Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

2 2
ne̠ga ~ ~d × neka v.
2
~r nega!

2
se ne̠gza!

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

*neka
vb.

nè̱ǵza, =

samla mejad säd till fång, varav kärvar (né̱ǵzər) bindas. Stråna samlades (ofta) med hjälp av en räfsa (ɔ: att "trila-o̱p sæ̱n") K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× neka

nè̱ʤ/a, -ar, -a

göra kävar

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

x nepra
v.

nebra

nappra

gässen nebrar i barken på träden.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

ner,

nø̱r prep.

rỳ̱degə brande

nø̱r,

Röddinge

№ 1586:1 T~~olånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ner;

no̱r adv.

han fall̄ nó̱r ou jà̱len;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ner adv.

nę̱r

№ 287.

ned, ner

Öved FÄRS

H. Areskoug 1924.

ner

noṟ (eller no̱r). ner.

man kum̱ moṯe ga noṟ dær a

spase̱ra fram̱ a tebá̱ga.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930 Färs

ner

nör

"så sjånnk de nena bonad
nör i en sten ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

ner

nǫ̱r, adv.: ner.

Även noṟ: samma personer kunna uttala både nǫ̱r och noṟ. Obs. att ner heter nǫ̱r i Harlösa, Frosta hd och noṟ i Veberöd och Everlöv, Torna hd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 10[illegible]6

ner

ner l. nør

nør är genuint;
ner " rspr-lån.

nå̃ nér nådde ner / J-s.

man far va forsikti, nær
man går nør om trápen
(ner för trappen

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

ner

næʝr, adv., ned, ner.

västerstad, östraby.

nø̜r, vollsjö, Branstad, Åsum.

Fånninge. Tolånga Fs.

samt i Askeröd av Västerstads sn.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ner

adv.

nø̲r

1950.

Västerstad, Färs hd

ner

nø̠r

sa̠ ble han bœd̠ad nǿ̠r a
kom̠ à̠lli ǿp mẽ̠r

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I.Ingers 1951.

ner
adv.

nœi̯r

Tollstorp i sockens n.ö. del.

nœi̯r el. nø̠r

Sniberup

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ner II

sa haka di svǽren áu̯ a bræ̀nda, a sa lava di nǿr stǽi̯nen .

Sniberup

grava nǿr "

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ner;

n̲ø̲r prep. o. adv.

ɑ̀skan har slad
mì̲ed n̲ǿ̲r,

Tolånga;

n̲ø̲r även enl. P. Larsson, se riva ner.

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ner

ner

...nar‿di‿sátor‿se ner i
vǿven når de sàtta sij ner i
vǟrstolen. K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

ner

ner

... en – páls, som –
nω̰ – àna – nér te –
gúlad   en påls, som
nådde ända ner till gol-
vet

ner, sydöstskånsk
S. K. f. 71   form; jfr. i västra Färs
nær s-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd

Sövde.

Hugo Areskoug 1958.

ner

ne̲r

sa̲ plωmp di né̲r i fjé̲len

né̲r i jώ̲ren

Nr 4413 Vanstad, Färs ld

I. Ingers 1947.

ner

nø̲r

han jɪk̲ nǿ̲r te béʄ̲ʄ̲en.

Ilstorp. Färs hd. 1. 1. 1925.

Nr 7900.

ner

ner

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II ner

Åv. nør

fala-nǿr falla ner

större
denna form i ~~västra~~ delen av
Färs hd med fortsättning in i
Torna och Frosta hdr. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

ner
adv.

næi̯a

nær vi hade sat̲ nǽi̯a li̲ged...

(vid begravningar)

Nr 7050. Långarőd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ner adv.

nør

puva nør

han kómor val snart
nør o ser om vos?

№ 289. ner FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ner

nø̱r

di ʃeḵa -nom nǿ̱r te ý̱sta

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

ner
adv.

nø̱r

han kan sé̱ èṉa nǿ̱r ta
hɛ̀m̱estórp

Nr 4802. Brandstad, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

ner;

nɵ̲r adv.

han ram̲la nɵ̲́r
ɵu jè̲lan;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ner

nør

han skolle klya åpp i de söndra åbblaträd å riva nör en skadaråje, men han tya ente. fair han bleik ånnafårtröden.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

ner

ne̲r, adv. = ner, ned.

S. Åsum

ne̲r: Sövde, Röddinge.

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

ner

nø̱r, adv. , ned, ner.

ja ska ga̱ nø̱r o se̱.

Vollsjö. Fs.

nø̱r även i Fränninge, Brandstad, V. Kärrstorp, Åsum, Tolånga

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ner

adv.

nø̱r

sa kωm̱ di' nǿ̱r a sa̱ tẹ́ rom,
ad késten va dǿ̱.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

neɹ

adv.

næi̯ɹ

vi la nǽi̯ɹ mǽi̯ɹ aɹbǽj̯

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ner
adv.

nŏr

koen la nŏr : jfr. u. lăgga.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

nerbrånd

nó̲rbrá̲nd, nerbrånd, nerbrunnen

den gàm̲la fjò̲rkan ble nó̲rbrá̲nd

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nerbränd

nó̱rbránd, neutr. -bránt, pl. -bránda, nerbränd = nedbrunnen.

di̱ e nó̱rbránda.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

nerbrȃnd

nérbránd

nedbrunnen

(t.ex. om en brunnen gård)

gáren e‿nérbránd

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

næ̰rdé̠l en nerdel s.

nedersta delen av en 'særfʒ'

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nerdel

nærdél

nedre delen av kvinnolinne

K. f. 72
(var av en sámor sat,
"sämre sort")

Jfr ˣopplòt

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ne̲rde̲¹l en — — nordel s.

№ 287. nedre delen av en så²rk

Fränninge

FÅRS

H. Åteskog 1924

nørdél en

nedel s.

nu har ja klept ~´en, nu
far ja klipa oplúden ósh

nedre delen av
en sãrk

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

nere
adv.

næ̀i̯re

æ̀n̲a næ̀i̯re pæ bón̲en

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

nere

nø̱̀ra

dær nø̱̀ra

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

nere;

nø̱̀re adv.

han bá̱r nø̱̀rę

i bý̱en;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nere

nè̱ra

dan‿lá̱ nḛra‿ va‿ á̱n.

Den låg nere vid ån.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nere

n$\overset{2}{\text{å}}$jrɐ, adv., nere.
dɐ̣ n$\overset{2}{\text{å}}$jrɐ, nɐ̣ n$\overset{2}{\text{å}}$jrɐ.
V$\overset{4}{\text{ä}}$sterstad, Östraby. Fränninge (nom)

n$\overset{2}{\text{ø̣}}$rɐ, Vomsj$\overset{4}{\text{ö}}$. Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge, Branstad, Åsum. Fs.

nø̣̀rɐ äv. i Västerstad; se under
vall

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nere
adv.

næ̀ịra el. nø̱̀ra

han stó̱ æịn hǽ̱ra næ̀ịra

näml. milapåle.

båda former hos m. f. 1877

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

rere II

de e rø̀ra pa romoa teé.

di torde málte dæ ræįra
lìdʒa dæ rø̀ra pa júlen---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

rera III

lau̯ dœn ènte œ́i̯n li̯d
lágoꞃ nœ̀i̯ꞃa ?

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nere

nø̲̀re

1947. Nr 4802. Brandstad, Fs hd

nere ;

nò̲re adv.

nò̲re i fè̲red ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nere

n$\overset{2}{\underline{\text{ø̊}}}$re, adv., nere.

sk$\overset{2}{\underline{\text{ø̊}}}$lan n$\underline{\text{a}}$en l$\overset{1}{\text{i}}$dzor n$\overset{2}{\underline{\text{ø̊}}}$re
$\overset{2}{\text{ø̊}}$ze b$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{\text{k}}$en.

Vomsjö. Fs.

n$\underline{\text{ø̀}}$re äv. i Fränninge, Brandstad
& Åsum

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nere

nø̀re

Tolånga, Färs hd

nere

nø̱̀re

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

nece

nø̠̀ra

han va i slǽjt me màga
hæn nø̠̀ra

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

nere
adv.

nèjra

A.J. 1938

Fränninge (rom)

Färs hd

2
ne̲re

nere

~ ve ká̲nten

nere

№ 290.

Löfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

nere

adv.

nèra

x)

jorbǽr dä vǽksor – jo nera – vä – jóran

skogssmultron de växer ju nere vìd jorden (vid marken) / lågor nèra långre

R. f. 71 – nere

x) Kopu-lan

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nere

hǽr nèra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nere dv.

nöre

di kalla, hä nöre fo dunn-
såvång ...

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

nere

nòr̲a (eller nọ̀ra). nere.

ja e bà̲rnfǿd̲ hæ̲r nòr̲a i bý̲en.

dæ̲r nø̲̀ra va pát̲en.

Vomb

№ 1006 I. Ingers 1930.

Färs

nere

nè̱ra

et‿pa̰r‿fólk hær nè̱ra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nere

adv.

nè̲re

Lövestad

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerefór
adv.

nǽ̯irafó̱r

nerevíd, i nedre kanten

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

nere-ikring
adv.

nø̱̀reikríŋ̱

forlǽŋ̱a en stǿ̱vl, som va
slì̱den nø̱̀reikríŋ̱

1947   1006.   Vomb. Färs hd

× neret
adv.

nǿ̠rad

biform till nø̠r, ner.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

× __neret__
adv.

nǿred
-ner

sajna - nǿred segna ner,
segna till marken

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nerevid

nè̲reve

nertill

Vr. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nere-vid
adv.

næ̀i̯ravé̠

dær næ̀i̯ravé̠

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerevid

adv.

nḛrevǽ̱

nortìd

Nr 67‘8. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nerfallen

neutr. nǿ̲rfàl̲ad

de va ju nǿ̲rfàl̲ad .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

n$\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$rfor, prep., $\overset{\text{nerför}}{\text{nedför}}$, nedåt.

dα v$\underline{\text{a}}$ n$\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$rfor b$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{\text{k}}$e ti m$\overset{2}{\text{u}}$$\underline{\text{l}}$an.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

nerförbacke

adv.

nerfor båka
-a-.

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nerföre

nø̠^{1}rfo̠re, adv., nedför, nedåt. Åsum. Fs.

han tø^{2}jla mø^{1}r̠en nø̠^{1}rfo̠re, o hum va̠ va̠n o ga̠ å^{1}p-fo̠re.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

***nerföråt** adv.

nérforád

neråt, i riktning neråt.

nú hàlda dí nér-forád Nu sluttade det neråt.

K. S. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣnerföråt
adv.

né̠rforá̠d
neråt

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nørgoŋen   nergången adj.

ja tror klokan e ~.

Delvis upp.; M genuina ä nörgan.

nedgången

№ 289.   FÄRS

S. Åsund   Hugo Areskoug 1925.

na̤ːrgoauan   nergången

nergången

en skole gån (och arbeta)
te sōlen va na̤ːrgoauan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

ˣnerhålad

né̲rhù̲lad n. sg.

urholkat (om ett trästycke, som urholkades till ett tråg)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× nerklint

ag:

né̱rkli̱nt

nerklent, nersmord

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nerkuvad

nǿ̱rkú̱ad, neutr. =

undertryckt

de ble nǿ̱rkú̱ad li̱d pæ só̱ ví̱s.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

norlagd

nóṟlæjd, neutr. -t.

tè̱gəlbrü̱gəd hǫ̱rdə ós̱ə tə klǿstər; də e so kaḻad ré̱nt nóṟlæjt.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1943

nerlagd II

nò̰rlágt neutr.

(om en tegelbruk)

(Senare leden resp.)

Genuint: nó̰rlájt ſ–ſ.

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

nerlagd
a.

nǿ̲rlájd , pl. -a

1. nedlagd, deponerad, förvarad.

2. slopad, upphörd
(t. ex. om kvarnrörelse).

hær e en màs̲a rǽi̯nt nǿ̲rlájda endón̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerlagd

né̲rlájd

åv. = avskaffad, bortlagd.

(Ob. den genuina formen för ne̲r är nø̲r).

di va ènte ré̲nt né̲rlájda

(om husförhören).

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerlagd

nǿrlæjd pl. -a

bortlagd

se bred

1898. Brandstad, Färs hd

nerlagd

nǿ̱rlȧjd, neutr. nǿ̱rlȧjt

pl. nǿ̱rlȧjda.

t.ex. om industri

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerlagd

neutr. nǿ̱rlæ̀jt

dær ha vad kalkbrú̱g fǿ̱r,
man nú̱ e de nǿ̱rlǽjt.

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ nerled

nå²led, m., -len, pl. -a, -na, nedandel af en särk, som består af 2 vid midjan sammansydda delar. Vollsjö. Fs.

Södra sk.-mål. nerdel.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

neriven

nó̱rrė̱van, nedriven.

Vomb

№ 1006. I. Ingers 1930.

Färs

nerriven

nǫ̱́rre̱̍ven, neutr. nǫ̱́rre̱̍ved,
pl. nǫ̱́rre̱̍vna, nedriven.

Sp. nó̱rre̱̍ven:

di ble nǫ̱́rre̱̍vna när kjò̱rkan ble
å̱̀nsad (näml. några gamla lik-
hev i Vombs kyrka).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nerriven

nó̱ré̱ven, nedriven.

Vomb.

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

nerriven

nérìvad n.

nerrivet (om ett hus.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

nerriven

a.

nǿ̲rre̲̍ven, n. nǿ̲rre̲̍ved

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nerrostad

rœ́i̯rrø̍stad, pl. -ade

ochså i bet. nedrutten:

men di gàmla lerhú̱sen di e

rœ́i̯rrø̍stada.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nerruken

adj.

nérúgan l. nérögan

nerdammad

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nerruken

nérúgen
nerdammad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nerrutten

nǽjrø̱den, m. och f., n. -det. pl. -dna, utan komp.; nedrutten.

gǻø̱ren va̱ nǽjrø̱den o dø̄li̱.

Västerstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nersatt

^{1}nø̠rsat̠ l. -or, m. och f.
n. -sat̠, pl. -sat̠a, eg. ned-satt; bosatt, som har satt bo.

di ^{2}kås̠tar ^{1}påŋa, ^{2}iŋan han̠ blør ^{1}nø̠rs.at.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nerskālld

né̱rʃeld, pl. -a

utskālld

di blek̲ sɑ né̱rʃelda.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

nerslagen

né̲rslà̲n

kullslagen, kullstỏtt.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

nerundap

adv.

nerώzor

undertill

de va mòrka ópti o jàisa nerώzor de (kreaturen) voro mörka upptill och ljusa undertill. T. f. 72. Solånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nerv;

narv, –́ ln s.

–́ or, – na;

hufm̲ hade dòl̲ia

nárvor;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nervfeber

narvfébor, m., -en, utan pl., närvfeber.

Vi håde en påg o en dräŋ sam dø aw narvfébor.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nervfeber

narfébor

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

reråt

rǿrad

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1949.

neråt
adv.

nǿrad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

neråt,

nǿ̱rad adv.

han bǿ̱r nǿ̱rad
for,

Röddinge
№ 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

neråt;

nó̠rad adv.

han bə̣̀å̠de no̠rad
i é̠lstóp;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

neråt

nǫ̱́råd, adv., nedåt,

även i bet. "söderut".

En av fröknarna å Vombs Nygård samtalar med Mårten Rönn. „Det har ju lyst för Mårten Rönns son". Svar: jà̱so mensa̱n, ja tø̱̀te nó̱k i fré̱des ja så̱ han jik nǫ̱́råd. (d.v.s. mot prästgården)

S. J-s 1931. № 1006. Vomb. Färs hd.

neråt

nǿ̠̍rà̠d adv. = nedåt

nǿ̠̍rà̠d i h^{2}im̠estòr̠p (näml. Hemmestorp i Everlövs s:n).

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

neråt

nǿrad

dan e drǿj a sỳkla ópfor,
man nǿrad gar de brá.

om en backe

1953

S. Åsum, Färs h.

neråt

adv.

né̲rod̲

(Eggelstad)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938

neråt-backe
adv.

nǿ̱radbàḵa

dee váıst nǿ̱radbàḵa ;
ó̟radbaḵa de gar án̠ .

1951.

S. Åsum, Färs hd

ni
pron.

ni̲

S. Åsum, Vollsjö.

--- di̲ stà̲lana ni̲ sè̲den på. S. Åsum

--- ni̲ dà̲nsen bèg̲za. " "

kànʃe ni ve̲len sé̲, an̲orsá̲lsen? Vollsjö

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

I ni

nı

Vid tilltal till flera, varav åtm. några duas. Möjligen äv. vid tilltal till en person i vissa fall.

sprìŋen, so‿nı‿kan‿fǻ ært‿måta! Spring, så att ni (flera personer) kan få ert mätte! (ɔ: ert lystmäte vid matbordet). 15.8.72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II ni

ni‿far‿tàŋtsa lid
ni får tänka (efter) litet
grand. Meddelerska. Till
upptecknaren och en med henne jämn-
årig kvinna.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ni
pron.

ni̱

kàŋe ni ve̱len sé̱, an̠orsá̱lsen ?

P. L. 1898

Vollsjö, Färs hd

ni II

har ni gan làge o kàgan po di kaféd. (Obs. tiltal til en person) Vollsjö.

Nr 281 Fars hd
P. Larsson 1898

ni

ni

ní rasenéra ‿ béga ni

resonera, ni båda.

M. f. 87.

sín far ‿ ni ‿ krĩva ‿ ti ‿ kójs ‿

béga sedan får ni båda krypa

till kojs M. f. 87.

Lövestad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nia

n$\overset{2}{\text{i}}$ja, f., -n, pl. -jor, -na,
nia, siffran 9.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nick
niff, n., niffed, pl. =, -en,
nick.
han jåre et niff me howed.

„bonen e bra måza gåza,
men de va en fans ho niff
han ha me howed", sa roven.
Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}nitza ~ ^{2}~d nicka v.

^{2}~r

~ broms (om hästar)

nicka

№ 290.

Fårs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

nicka

nìka , =

Den genuina formen är trol. ⁺nifja
J-s.

nika- bróms

(se u. 1 broms) / Åv.

han - hålla på å slumra in. han - e - sòmnad, han - sidor - o - nìkar

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×nickepinn
sb.

nìtʒepíŋa pl.

pinnar som vårsolven
fåstes i

K. J. 99
--- nìtʒepíŋana, som‿di‿
fèsta sìlvorna‿i Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× nickepinn

best. f. pl. nìk̠epíg̠ana

del av vävstol

små träaxlar ovantill, som vid vävningen nicka upp och ned.

4829 Västerstad, Färs hd

1951

nickapinna

pl. nìk̲apíg̲a

detalj i övre delen av vävstol;
två trästycken som under vävningen
nickar upp och ned.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

*nickeröv

nìkarǿv m.

schajas M.f. 87

dɛn‿gàmla nìkarǿv!

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nìffsoř̂, -ad, — nickårder

(Hr 1941:) åv. nèffaór

årder utan vagn

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

n$\overset{2}{ä}$ia ~ $\overset{2}{\sim}$d niga vb

niga

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

nœ̀ja, nœ́jɵr, nœ̀jda niga

niga, buga

han nœ́jɵr ma hώ̱ad (huvudet)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

nim̲ ~t
e
~a

ˣním a.

behändigt och fint inrättad (t. ex en råttfälla)

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

mm̲t × himm

lättantändligt

gr$\overset{1}{æ}$ịskd va n$\overset{1}{i}$m̲t te a

br$\overset{2}{æ}$n̲a

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530.

x
Grimm, a.

Grim

lätthanterlig

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

×nimm

nim, -t, -̀a

mottaglig (t. ex. för väta; (om människor) för vetande)

dɛd a fàrha nimt a gòra

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× himmel

a.

himmel

som har lått får att låra.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

ˣnimmel;

nèm̲hl adv.

ha lãte fȫ alē lãra;

han é̲ su nèm̲hl;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣnimmel;

nèm̱el adv.

ha lãtt för att fatta;

han é̱ su nèm̱el;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+nimmel;

nèm̲ɐl adv.
ha lãll̄ fōr all̄ fall̄a;
han e̲ ˈsu nèm̲ɐl;

№ 2878·1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

+ rimmel

^{2}rimel, m. och f., n. -t, pl. ^{2}rimla, komp. ^{2}rimlare, -last, som har god fatt-ningsgåfva, lätt för att lära.

Ja ha ^{1}altid vad ^{2}rimel. ^{1}Tøsen e ^{2}rimlare en ^{1}pågen, han e ^{2}rimlast i ^{2}hela ^{2}skølan.

Åsum. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

×nimmelig

adj.

nìmeli

som har lätt för att lära, läraktig

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×nimt
adj.

nimt

bekvämt, invant, praktiskt, behändigt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nio

i.

ni

AL 2

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

nio

n2

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nl

nio

nio

№ 290.

Sofde

Fårs hd. H Areskoug 1926.

mio

mi̱, mi

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

nio

nī gånga s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

nio

ni̱, oböjl., räkneordet nio.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nio

ni

Nr 6748. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nionde

n$\overset{2}{i}$jene, m., -na, f. och n., utan pl., nionde.

de n$\overset{2}{i}$jena $\overset{2}{å}$l̲a t$\overset{2}{i}$jena d$\overset{1}{y}$ʒed.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nionde;

nì̲ene rå̆kn.

de nì̲ena duj̲́ged;

Röddinge

M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nisse

²Nis̲e, m., -n, pl. -s̲a, -na, tomte, som förmenas taga tjenst hos en person och medföra rikedom i sin husbondes hus genom att nattetid ur ~~af~~ grannarnes förråd tillägna sig spannmål, fläsk, smör m. m. och hemföra till sin husbonde. Kallas äfven ¹gω̲nis̲e.

№ 281.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nitnagel

n$\overset{1}{é}$t̲nazla,-n,-a

nitnagel

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ni`t̄i·o

ní t̲i

ní t̲i a̲r

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

níte nittio räknord

hon ha fuelad níte

№ 289. **FÅRS**

nittio

Sövde H. Areskoug 1925.

nittio

nı́t̲ı

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ni¹ti nittio

nittio

han fiks emælon

ni¹ti o hon¹dra

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

nittiofem

nitifém

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nittiofyra

r.

nit̠ifì̠ra

94

hon kan gáu̯ a rø̠̀ra se,

éṉfunt hon e nit̠ifì̠ra á̠u̯

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nittionde

nítrana

tvá mànador ijan ‿ da ‿ nítrana årad. Två månader före det nittionde året.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nittiofyra

nitifìra

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nittiosju

nitiʒu̲í

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nititvá

nittiotvå räkn.

nittiotvå

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

n$\overset{2}{\text{i}}$t̲an

nitton

nitton

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

nitton

nìt̲an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nittonhundraett

nì̱ṭan hǫ́ṇ̱dra é̱t, årtal. nittonhundraett.

de va nì̱ṭan hǫ́ṇ̱dra é̱t aḷ̱a tvá̱u̯.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nittonhundrafemtio

nìtan hǻnra fámti
l. nitanhånrafámti
(om åtalet avses)

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nittonhundrafjörton

nitanhonrafjö̀rtan
(årtalet).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nittonhundratal

2
nitanhonratól räkn.

Rätt acc. ? toL ? toL ?

han e fud ~

nittonhundratolv

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

×njura;

nỳra, - adv.

nỳrln, - ln;

njure;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

x njura;

nỳra, - ad s.

–

nỳran, - an ;

–

njure;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ njura;

nỳ̠pa, -ad s.

nỳ̠pan, -an;

njure;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× njura;

nỳra, -ads.

nỳren, -en;

njure;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

njure

n$\overset{2}{\underline{y}}$ra n n$\overset{2}{\underline{y}}$rana s.

njure

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

njure

nỳrfa, -ˋad

nỳranen best. pl.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

n$\overset{2}{\underline{y}}$re n n$\overset{2}{\underline{y}}$ra na njure s.

genus!

njure

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

njure

nỳrfa, –̀ad

tòŋan o nỳrad tungan
och njuren (på ett slaktat
djur)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

njure

Obest. pl. nỳran;
best. pl. nỳranan.

dær ‿ va ‿ nỳran i ‿
grísan. Det fanns njurar
i grisen.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

njure

nỳrenad best. sg.

nỳrenen best. pl.

de‿èna nỳrenad den ena

njuren

Jfr ˣròrande

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

njuta

n$\overset{2}{y}$da (n$\overset{1}{y}$dor, pl. n$\overset{2}{y}$da, nø̲d,
pl. och konj. n$\overset{2}{y}$de, n$\overset{2}{y}$ded)
tr., åtnjuta.

n$\overset{2}{y}$da gat. – di n$\overset{2}{y}$de $\overset{2}{e}$̲nte a̲lt gat.
Kan ja $\overset{2}{e}$̲nte fa̲ n$\overset{2}{y}$da fre̲d for dé̲.

Fränninge. Fs.

ny̲da hu̲safre̲d 〃

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

njuta v.

nyda
njuta

ud mä er onga, for nu vell ja
nyda husafre.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

rock

rak̲, m., r$\overset{1}{a}$k̲en, pl. r$\overset{2}{a}$k̲a, -na, liten böjd ståltrådsten, sittande på den trägaffel i spinnrocken, hvari pullen sättes.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣnock

pl. nòk̲a, -na

(på spinnrock)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

+ rock-tyg

best. f. ròk̲atö̲jed

med ståltrådskrokar försedd roterande vinge å spinnrock.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

no̦cka
v.

nòk̲a -a -ad

de va nòk̲ad ihώp̲ ma
plỳg̲g̲za

Nr 1003 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951

× nockahuvud

nòkahóad best. form. sg.

viss del av spinnrock

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ nockatyg

²påkatòj, n., -ed, pl. obrukl.; den med böjda ståltrådslenar försedda trägaffeln på en spinnrock, hvari pullen sitter.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×nockatyg
sb.

nòk̲aˈtöj, ˋ– – ˊad K. f. 99
ˋ– tȫj, ˋ– – ˊal M. f. 87
den del av spinnrocken, där te-nen satt

K. f. 99
(ɔ: dær ‿ som ‿ t̲énen sa̲d)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nåḵart, hailt nåḵart + nockert adv.

helt en helt

han raiste hailt nåḵart

från ad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

nok̲, dæ va nok̲ nog

nog; det var det värsta; konstigt

di tøt̲e dæ va nók̲ ja skol̲a
kom̲a te dǽ̲r.

d.v.s. de fö̀rvånade sig, tyckte
det var konstigt, avundades så
smått.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

nok   nog

noʒ

St$\overset{2}{a}$ʒam va da dr$\overset{1}{ẹ}$it n$\overset{1}{o}$k

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.   Nils Nilsson

nok̲ . nog adv.

ha̲ du̲ ²i̥nte fa̲d ~²?

№ 289. nog FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nok̲

nog̲
adv.

tillräckligt

de‿ ḛ‿ nók̲ á̲ det är tillräckligt / tarák̲alat nók̲

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**
Hugo Areskoug 1958.

nog;

nok̲ adv.

de é̲ brá̲ nók̲
ti máj̲;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nog
adv.

nok

jaa véd nók vat daa é
jag vet nog, vad det är
K. J. 82

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

nog

du va ‿ ǹ̥te
rìm̲alra ‿ nók̲ de voro
ìnte snabba nog (om ardennerhästar)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(=förmodligen) 2. nog

da‿ kan‿ nóḵ‿ vá̱ra

det kan nog hända

N. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ nog

nø̠g l. ^{1}nø̠gor, m. och f., n. nø̠gt, pl. ^{2}nø̠ga, nogråknad, noggrann. komparation ^{2}nø̠gare, ^{2}nø̠gast.
l^{1}ø̠nba̠r han va̠ sa ^{1}nø̠g pa̠'d me hat de va̠.

Vomsjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

nog

adv.

nok

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

nog
adv.

nok̲

di kan nók̲ ànte bὼ̲da ál̲ téj̲

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

nog
adv.

nok̲

de vì̲da ví nók̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

nog
adv.

noḵ

i grì̱naa nóḵ endá̱a

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

nog,

nok̠ adv.

dh vẹ́ ja nók̠,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nog;

no̲k adv.

dɛ há̲r di nó̲k júrt;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935

rog
adv.

rok

„skɷ́mpen“ ded hø̀rda ví ju
rók.

ja fær rók rài̯sa mi.

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog.

nok adv.

ja kámna tis nók.

Röddinge
M 1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nog

s. 89

nåkk

= visst, allt.

= troligen

90

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

nóg
adv.

nok

vi ha forteád nók

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog;

nok̠ adv.

han kúm̠ nók̠;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

nog

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nok

troligen, förmodligen

vi‿hada‿nók en

trátr stýkan. Vi hade

nog en tretio stycken

(ɔ: gäss).

M. J. 71.

II. nog

da‿vá‿da nōk.
Det var det nog

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

nog,

nok adv.

de é de nók,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nog
adv.

nok

de va nók en láuntor

(näml. bil)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog
adv.

nok̲

já̲, di ɑ̀r̲erɑ́t̲ar de nók̲

já̲, de jɑ̲̀re di nók̲.
jà̲, de vɑ̲́ de nók̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog
adv.

á̲ já̲, de̲ e de nók̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog
adv.

nok

de kan nók vá

= det kan nog hända

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

nog

nok

1. väl, troligen

2. tillräckligt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

nog

dí vedˬ já nók det vet
jag nog (ɔ: det behöver jag
inte upplysas om) / sòrglat
nok sorgligt nog, tyvärr /
harˬ ḛˬ nók endán somˬ
dànsa det finns tillräckligt
ändå av folk som dansar
M. 8. 78 Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. nog
adv.

nok

tillräckligt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. nog

adv.

nok

troligen, förmodligen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nok

nog adv.

de kan nok ^{2}hända

№ 289. **FÅRS**

nog

Sövde H. Areskoug 1925.

nok

nog

nul kan led va ~

nog, till-räckligt

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nog

adv.

nok̲

ja ska nók̲ ta má̱d te
kà̱rana sí̱n

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

noga
adj.

nò̲ga
snål

hum̲ va nò̲ga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
L. Ingers 1947.

noga
adj.

nò̲ga
= snål

va han só̲ nò̲ga ?

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

noga

nò̱ga

nogràknad, snål

sprí̱t (spritdrycker) da‿

va‿ han‿ ä́ta nò̱ga‿ på̱

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

×nogt

na̲gt, adv., noga (njuggt !), snålt.

di to̲jde blòm̲or di jeff a feff, de va èn̲te so ná̲gt.

(nämnd. till majstången).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

№ 281.

noga
adj. o. adv.

n$\overset{2}{\text{å̲}}$ga, oböjl. adj., m. f. o. n.,
sing. och pl., 1) noga, sparsam.
2) noggrann. Komp. n$\overset{2}{\text{å̲}}$gare, n$\overset{2}{\text{å̲}}$gast.
en n$\overset{2}{\text{å̲}}$ga hu̲s$\overset{1}{\text{a̲}}$lare.

n$\overset{2}{\text{å̲}}$ga, adv., 1) noga, 2) noggrant
di̲d e me̲d n$\overset{2}{\text{å̲}}$ga me
l$\overset{1}{\text{i̲}}$lit $\overset{1}{\text{a̲}}$rbaj. Kärrstorp. Fs.
Komp. n$\overset{2}{\text{å̲}}$gare, n$\overset{2}{\text{å̲}}$gast.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nö̱ga nö̱gare noga adv

de e̱ nö̱gare
nụfortị̱den me le̱sniŋen

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. noga

n²ǫ̠ga n²ǫ̠gt noga

dä e̠ ²n̥tä so nǫ̠gt

noga

№ 290.

S²ofde Färs hd. H Areskoug 1926.

noga
adj.

nå̀ga

ekonomiskt försiktig

han ͜ e ͜ so ͜ nå̀ga o ͜ spársam

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. noga

nò̱ga
noggrant

ja tì̱ta ì̥ta sa nò̱ga pù̱d. Jag tittade inte så noga på det.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

noga
adv.

nὼ̱ga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II **noga**

nòga dí nâu adv.
och jämnt så mycket
M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

noga

nò̲ga

noga uträknat, exakt; (om ngt som kräver perfektion)

da‿ e‿ màjk̲a̲[1] nò̲ga det

måste noggrant iakttagas, den saken är det mycket noga med

1) Rspr-form

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

noga

nɷ̱̀ga en- ĺi̱tor

nätt och jämnt en liter, något mindre än en liter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nọgt

ˣnogt adv.

~ o nlẹt

knappt

№ 289. **FÅRS̄**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× nogt
adj.

na̲gt

noga

Intr. som: da‿ e‿ i̥te so‿ na̲gt det är inte så noga (inte så "kinkigt")

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nord

nø̱r, m., oböjl, norr.

^{2}åpe ^{1}nø̱r pø dær ha̱ di̱ val
^{2}var̲jana. Branstad. Fs.
^{1}nø̱r pø, norrut
^{1}nø̱r fra̱, norrifrån.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nord

nω̱r. ˣnord. norr.

Vomb

№ 1006. Färs hd. I. Ingers 1930.

nord

nø̲r, m., brukas ej i böjd form, norr.

nø̲r a̲m. – nø̲²ran a̲m l. ti; norr om.
nø̲r a̲m ba̲²nan

Vollsjö. Js.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nord

nɑ̠r = norr

jà sɑ̠́ i ǿ̠stɑ, jà sɑ̠́ i véstɑ,
jà sɑ̠́ i súṉɑ, ɑ jà sɑ̠́ i nɑ̠́ɑ – –

(början av en visa)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

nø̲r + nord

norr, norrut

dæ̲n lau̯ n^{1}ø̲r i b^{2}y̲en

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

nordan;

nö́ran adv.

dè va nö́ran

ti;

1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nordan

adv.

nɑ̲̀ran

nɑ̲̀ran vǽ̲r : nordlig vind.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

nordan

²nø̱ran, adj., finns blott i sing., nordan, nordlig, kommande från norr.

²nø̱ran ving, væ̱r, rajn.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nordan

^{2}nøran, ^{1}m. sing. oböjl., norr, förek. i uttr. fra l. te ^{2}nøran, från l. till norr. ^{1}vinden e te ^{1}nøran; ^{2}/adv., nordan. ^{2}nøran te, vid norra sidan.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²no̱ran

nordan

²stɛ̱lɛd ¹lø̱zor ~ o̱m

¹vǽ̧lɛn

norr

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

noranom × nordanom adv.

da va hær stræcx noranom skålad.

№ 287. norrom

Frenninge FÄRS

H. Areskoug 1924.

nordantill

nὼ̠rantí

norrut, åt norr

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

n$\overset{e}{\underline{o}}$rante nordantill adv.

norrut

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

n$\overset{2}{\text{o̱}}$ranvæ̱r ed nordanväder s.

nordanvind

№ 289. FÅRS̄

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

+ nordast

nò̱rast, nordligast.

de nò̱raste hú̱sed.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

× nordbaggamär

no̲r̲bå¹gamàr, f., -r̲na, pl. -r̲or, -na, sto af norsk ras.

Ja hå²de æjn no̲r̲bå¹gamàr o hun hå²de fø̲l ha̲o̲rt a̲o̲r.

Östraby. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nordbagge

nor̲båge, m., -n. pl. -ga, -na, benämning på en häst af norsk ras.

Östraby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nordpå

nɷ̱́rpɷ (da. nordpå). norpå,
norrut.

1. han hade va̱d nɷ̱́rpɷ ~~[illegible]~~ a
sko̱ḻe ga̱ imɷd hú̱ma̱d.

2. han tjỳ̱pte et stàḻa nɷ̱́rpɷ.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× nordut

n^{1}ø̠ru̠d, adv., norrut.

l^{2}æzarŭd̠ l^{1}idzor læzt n^{1}ø̠ru̠d.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

nọr

norr s. adv.

lǽzor ɩ nọr

№ 289.

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

norr

norr;

nɑ̱r adv.

dė vá̱ i nɑ̱́r;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

norr

nor̲ Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

--- dɛ‿som‿ la‿ tɛ‿ nór̲ --- det som låg åt norr (om ett halmtak)

M. f. 77.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

norr

nor̲

nór̲ óm̲ norr om

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nom,

nə̣ɑ̲r adv.

de lédzər nə̣ɑ̲́r pɑ̂,

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ner;

nə̣ɑ̱r adv.

da lė́dzor nə̣ɑ̱́r am bė́tzan;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ner;

nə̣ɑ̱r adv.

dɛ lẹ́ggər nə̣ɑ̱̊r pụ.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

n²ó̱ŗana rom:

norrarna

de som bodde i den nordligaste gården i byn

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nor

norr

S.

norr

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

norrbagge

norbágana best. pl.

–?
norrmannen

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

norre

adj.

nòre (mask. sg.)

nòra (fem. o. neutr. sg.)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

norre

nò̱re, fem. och neutr. nò̱ra, adj., norra.

de nò̱ra jè̱red.

Vomb.

№ 1006 Färs hd. I. Ingers 1930.

nos :

nω̱s

haḵa nώ̱s = sāga emot.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

nos

no̲s, ´-an, ⁼-a, `-ana

Åv. nos på skodon; jfr

tråskonos

sta‿po‿nó̲sen stå på nåsan, falla framlänges

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nosdrag

no̲s-drá̲g¹, n., oböjl., förek. i uttr. fa̲ no̲sdrá̲g¹ am̲, få reda på, vetskap om, väderkorn på.

Je̲²nast fikk di̲ no̲sdrá̲g¹ am̲ o̲d han̲ skůle² jůt̲a² se.

Tránninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nosdrag

nωsdrá̠g

fa nωsdrá̠g om = få rede på,
få nys om.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

ˣnosma;

nə̣ɑ̱̀sma, ̀-ar, ̀-a, ̀-ad;

nosa på;

há̱sten nə̣ɑ̱̀sma pu̯ me;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nὼ̱smfa, = ×nosma
vb.

Pres. ̀-ar

vàdra, lukta (t. ex. om hundar)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*nasma
vb.

nùsm|a

Pres. ˋ-ar

vàdra, snusa (t. ex. om hundar)

hózen han‿nùsmar

K. J. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

novæ̱mbær november

novæmbær

dæ̱r vå̱rud va dæn fæ̱stu
novæ̱mbær sto̱lu dæ ho̱la se
fø̱r dæ mæ̱stu aurud æ̱tu

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

november

novémbor
so bòrja di doras
tjénst dan första
novémbor så började
de sin anställning den
förste november.

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nu

nu

dá som nú. då som
nu

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

nu
adv.

nu̲

nu̲ har di tỳŋ̲an fǿl̲

Nr 4413 Vansted, Färs hd
I. Ingers 1947.

nu

s. 90

nu

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

nu

nu får tien s. 89

= nu för tiden

№ 4462 Västerstad, Färs **hd**

L P. Holmström 1873 Exc.

nu

adv.

nu̲

já̲, di hade sàm̲edá̲na som
nú̲.

de va hán̲ som kóm̲ há̲r nú̲, fá̲ren.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ru II

den har gáu̯d èr̲a te rú̲ .

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nu

nu

"nu ställer du de här..."

s. 3of

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

nu

nu adv.

nu m²ålnar dä gín

nu

№ 289. **FARS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nu̱l   nu adv.

nu̱l e̱ vaḻ ²hålva ´ti̱den
ga̱n

№ 289.   **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. nu

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II **nu**

bør‿ da‿ nú rát?

Blir det nu rätt?

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nu

nu

elor ‿ nú u ga̰r ‿ kvél

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nu
adv.

nu̱

nú̱ ska vi sǽj̱ (se)

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

nubb

nob̲ ; pl. –̀a

mindre spik, litet söm

Jfr Kardenubb

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nuförtiden
adv.

nú̲forti̲dan

de dú̲on ju ànta nú̲forti̲den

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

nufö̂rtiden

nú̲forti̲dan, nufórtiden, numera.

en særʒé̲lt brøkní̲a har di

nú̲forti̲dan ó̲ʒa.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nú̠forti̠dän nuförtiden adv.

dä e̠ n²ö̠garä nú̠forti̠dän
mä l²e̠sniŋän

№ 289. **FÅRS**

H. Areskoug 1925. nuförtiden

Sövde

×nuig

adj.

nùead

velig, utan kläm och fart

(om personer)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nummer

nώm̲or , n.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

nummer

nɷ́m̲or

vanl. = hemmansnummer

pɷ nɷm̲or é̲t

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

rummer
s.

rώm̲or, -ad

vanl. = hemmansrummer.

de e rø̲sa pæ rωm̲or tré̲

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

numererad

nomeré̠rad, neutr. =, numererad-

de va nomeré̠rad i é̠t a tvá̠u.

(Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nummer

nώm̲ər n.; pl. =

Ofta om hemmansnummer

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nummer

nώmor n.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nummerhäst

nómorhäst, ´– – ̀– en m.

den av rusthållet för den indelte ryttaren (dragonen l. husaren) anskaffade hästen; senare: häst tillhörande ett kavalleriregemente

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nummervis

nómorvìs, adv., förek. i uttr. ête och i nómorvìs, nummervis, efter nummer.

di bejårde ête nómorvìs.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nurka

n$\overset{2}{\text{u}}$r̲ka (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
förek. tillsammans med s$\overset{2}{\text{e̲}}$da,
s.o. n$\overset{2}{\text{u}}$r̲ka sitta oh utföra lättar
handarbete ss. strumpstickning,
spinnande m. m.

hon sa̲d o n$\overset{2}{\text{u}}$r̲ka o j$\overset{2}{\text{ø̲}}$re
li̲d h$\overset{2}{\text{o̲}}$sa. $\overset{2}{\text{Ö}}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nurka
v.

nùrka -a -ad

småsyssla, utföra småbestyr

sa̲ sad hum a nùrka

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

*nussla

núsla f. sb.

senfärdig och oföretag-sam kvinna

(ɔ: ǫ̀ta nod- kvígg)

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nùslad

×nusslig
adj.

som går ostadigt, som lätt snubblar

han‿e‿so‿nùslad ma‿be̲nĕn

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣ ruvig a.

rùi

neutr.: rùed

ruggig

№ 285.

Vanstad, Färs härad

enl. T. Agrup. 1932.

ny

s.

ny

= nymåne ; i ný

di skωle àlli tàffa i ný; di skωle tàffa i nœ́n.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

ny

ny̲, neutr. ny̲t

dær vɑ nók̲ ný̲t sæ̀ŋ̲abɑ́s̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ny̱, ny̱t ny a.

nỳ̱ja

da nỳ̱ja stàḻad dæ̱r lig̱ar

ò̱ysa

ny

№ 290.

Röddinge, Färs hd. A. Areskoug 1926.

ny

ny, -t, ˋ-a

dä‿ e‿ nýt fólk, som‿e‿
kòmna — det är nytt folk,
som kommit (och bosatt sig
där). K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ny

ny, -t

n. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

ˣnycka;

nyttza, -ar, -a, -ad;

använda;

ja har inte nyttzad

den fu maza ou;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nyckel.

nỳggel, -ln s.

nỳgla, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ny nyt

nya

ny

de nya steled dær ligor
oph

ny

№ 290.

Sofde, Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

1. ny
sb.

ny ; pl. =

(månfas) nymåne

ný o. nǽr (pl.) ny och nedan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. ny
adj.

ny, -t, ˋ-a

han‿bøjda‿at‿nýt
hus / nýt di‿
K. f. 71
glímor‿ja ved
som är nytt, det glömmer jag / nỳa, vìda
hòsor nya, vita strumpor

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ny
adj.

dɛ ɛ spíjor nìja De äro splitter nya (om spelkort).

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ny   ny

ny (måne)

sæter ja pantofler i ny

stan di o blòma o blòma

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ny
à .

ny

best. f. den nỳe tjòrkegåren

di bòjde jå ný tjòrka

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

II

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

ny

ált ný̱t   allt nytt

ált ný̱t da – glími̱or – ja.

Allt nytt det glömmer jag /

da – nỳ̱a hàu̱sar – ja ì̥ta

at – dág. Det nya minns
jag inte ett dugg.

Sövde. Färs hd

ny

ny, ny^{t}, nỳ^{a}

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ny

ny; -t, -̀a

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

2. ny
sb.

ny ; pl. =

nymåne

pìŋas ný pingstnymåne

Se ex. u. pingstny

ný o. nár ny. och nedan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

ny / adj.

den ‿ nỳa hát̲an den
nya hat̅t̅en

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ny

n$\overset{1}{y}$ l nyjor, m. och f., n. nyt, kompar. ny$\overset{2}{j}$are, -jas̱t, ny.

han fiffet nyt bø̱r ḁ̱w mi̱.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ny
a.

ny̲

1. ny i egentl. mening. 2. ännu en.

(2) tá̲ en ný̲ lók̲ ta ma!

jfr lock

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nybryggd

hingases nybrö̌́jda ö̌l s.98

= hennes nybryggda öl

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

nyburen

nybór̰an

nykalvad (om ko)

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

*nyburen
adj:

ny-bór̲en l. nybór̰en

nykalvad, som nyligen kalvat

(ɔ: nar‿en‿ká̲ hade‿fad̰

en‿ká̲l).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyburen

nybóren

nykalvad

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyburen

nybóren

nykalvad, som nyligen kalvat (om ko)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nybyggd
a.

nybǿ̠jd, neutr. nybǿ̠jt

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nybörjare

nybórjare -en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

+ rycka

^{2}nykka (^{1}nykkor, pl. ^{2}nykka, ^{2}nyk̲te, ^{1}nyk̲t, imper. ^{1}nykk, pl. ^{2}nykken) intr. och impers., rycka.

^{1}mar̲en hun ^{1}nykkor nan gaz i̲ ^{1}tum̲en.

de ^{2}ba̲ra ^{2}nyk̲te i̲ ^{1}kråpen po ^{1}kar̲en. ^{4}Västerstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

× nycka o.

nǔʃʃà, nǔktă, -t

nycka, rycka till.

nàʃʃa lẹ́ = brŭka lie

Det i exemplet använda verbet är ett helt annat ord, näml. nyttja

№ 285.H. Hallqvist 1924.

FÄRS Lövestad

× nycka
s.

nỳ̲gza. -an

nyck

dó̲ ta̲ nỳg̲zan pá̲ -nom.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

nyckel

nø̲̀dʒel, -en

jà le̲da á̲p en á̲n nø̲̀dʒel

Fränninge.

nỳ̲dʒel, Vollsjö.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

nē̠gal, nē̠galan nyckel

nyckel

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

n$\overset{2}{\breve{y}}$dʒəl,-n,-là nyckel

nyckel

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

nyckel

nỳggel; pl. nỳggla

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

Åv. nỳg̰gal

nyckel

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nyckel s.

nùtʒel, -len, nùgla, -ra
?

lâttare
nỳgʒel ?

nyckel

№ 290.

Röddinge, Färs hd, D. Areskoug 1926

nyckel

nỳgzal, ˋ – an;

l. nỳgzal;

tá nỳgzalan!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II nyckel

han‿tàfta nìggzelan.
Han tappade nyckeln.

Pl. nìggla|na l. nìgglar|na.

ja‿har‿táft mina‿
nìggla. Jag har tappat mi-
na nycklar.

K. f. 71.
Lövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyckel;

nỳdʒəl, -ən s.

nỳgla, -na;

Nāsby;

M 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nyckel

nỳgdzel

K̃. f. 82

nỳgdzel

K̄. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

II

nyckel

nỳggla pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nỳgzal

mycke̥l

M. f. 82

Vånstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyckel
s.

nỳ̲gzel, -en. nỳ̲gla. -̀ana

Vollsjö

1963. 4439. Färs hd. J. Ingers

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nyckel

nỳg̲zel, -ln. pl. nỳg̲la, -ana.

nyckel.

(yngre nỳk̲el, -ln, nỳk̲la, -ana.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nyckel

nø̀gʒel

S. Åsum ~~t. f.~~ 282, s. 4.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

nyckel
s.

nỳgzel, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

*nyckelborra

sb.

nỳggla|bȯ̠ran l. ∸ –bȯ̰ran

best. sg.

nyckelhålet

K.-f. 72

Jfr nyckelhål

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

*nyckelborra

nìgglabór̲an

M. f. 75

nyckelhålet

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*nyckelborra

sb.

nìgglabör̲an best. fem. sg.

nyckelhål

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nyckelhål

nỳglahú̲lad (best. sg.)

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyckelhål

nìgglahu̲lad
(best. sg.)

K. f. 72

Jfr *nyckelborra

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyckelhål

nỳgglahu̱̍lad best. sg.

A. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyckelhål

nàgglahu̇l, ≃ – ⊥ad

K. f. 99

Jfr × nyckelborra

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× nyckla
s-

nè̲gla, -ad

nystan

Nr 3401 Långaröd, Färs hd
Martin Simonsson 1938

*nyckla
sb.

nìggla n. ;
l. ~nìggla pl. nìgglan; best.
nystån form pl. nìgglanan

Fr. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ nyckla

n$\overset{2}{y}$gla, n., -d. pl. n$\overset{2}{y}$glen, -len, nystan.

"hade ja $\overset{2}{e}$nte hat disa twa n$\overset{2}{y}$glenen i min barm, sa sk$\overset{2}{u}$le ja hozed fr$\overset{1}{a}$m", sa istral$\overset{1}{i}$sfrowan.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× nyckla

nàggla n.; pl. nàggla sb.

nystan

at nàggla

K. f. 72.

Jfr ×garnnyckla

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣ nycklaborra;

nỳ̲gla·bó̲ra, -an s.

nyckelhål;

№ 2013 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣnycklaborra;

nỳglabóra, -an s.
-or, -na;

nyckelhål;

màran krob éj ijenam nỳglabóran.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× nycklaborra

nỳg̲labó̲ra, -an, -or, -orna,
(yngre nỳgk̲labó̲ra). ×nycklaborra =
nyckelhål.

dær e nỳg̲labó̲ra pɔ dén̲ sté̲nen
(näml. i sinalid).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

+ nycklaborra

²nẙglabò̱ra, f., -n, pl. -ror, -rna, eg. nyckelborra; nyckelhål.

dæ syns ²råk̲tija ²nẙglabò̱ror i̱ ²ste̱nen.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

× n$\overset{2}{y}$cklabora

n$\overset{2}{\underline{y}}$glabòr̲a, yngre n$\overset{2}{y}$k̲labòr̲a

= nyckelhål.

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

× nycklahål

nỳglahúl, -ed, pl. =, -en, nyckelhål

ynge nỳklahúl.

di sprant ijanom nỳklahúled (om maran).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ nycklaknippe

^{2}nyglaknìpe, n., -d. pl. =, -n, nyckelknippa. Vansjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

n$\overset{2}{u}$glen ed ~ len ×nyckle s.

nystan

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

nyfödd

nỳfuid, nỳfuit

et nỳfuit bárn   en

nyfȍu barn

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyfödd

nỳ̠fúid̲ ; pl. ˋ– ˈ– a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyju²ta nygift

nygifta

di va hǫlla nyju²ta

Långaröds sn. Färs hd.

Nils Nilsson

№ 530

nygift
adj.

nyjuét̲

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

Nygårdarna

nýgarana. Nygårdarna,

invånarna i Vombs Nygård (herr-
skapet och hela personalen)
hade nýgarana fad rá, so
hade hán bled klòkare
(naml. J. Enninger).

№ 1006.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

nyhet

ný̠hé̠d; pl. ´ ˈor

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyhet

ný̱hé̱dor, ´̱ ˈ̱ –na pl.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ny kalvad

ny kálad

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nykommen

nyko¹m̲men, m. och f., n. -m̲ed, pl. -m̲na, nykommen; 1) nyss kommen, nyanskaffad ja e nyko¹m̲men i̲ He¹nsten; 2) ovanlig, sällsynt. di²̲ta blø̲r en nyko¹m̲men re̲t. Nu e̲'d nyko¹m̲med o fa̲ grø̲d. di va̲ nyko¹m̲med o se̲ dej. Gum. Fs.

№ 281

Färs hd

Per Larsson 1898.

nykter

núktor; pl. núktra

han‿ha‿so‿got‿som‿
àlrr vad‿núktor

Nr 6768. Lövestad, Färs. **hd**
H. Areskoug. 1957-58.

+ ·nyligans;

ǹy̲lians adv.

nyligen;

dä va ǹy̲lians;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× nyliga
adv.

nỳ̲lia

nyligen

de hade nỳ̲lia ble̲d bɑʟ̲ág dɑ̲́.

jà va nỳ̲lia kɑmfermé̲rad, so kaʟ̲ad.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

n̠y²lịa × nyliga

nyligen

hu̠n ha n̠y²lia fa̠²lad

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

+ nyligans, adv.

nylians
nyligen

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

ny̰mɶ́lkad nymjölkad adj.

den e̲ ~

nymjö̆lkad

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

n²ẏ̱ma̱nk n

nymåne s.

nymåne

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

+ nynnika

¹nynikka, f., -n, pl. -kkor, -na, benämning på vulva.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ni̠v nyp s.

kolik

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²ni̲va ne̲v ²ni̲ved } nypa v.
¹ni̲vor ²ne̲ved }

han̲ ne̲v na so
hort 2̲ bé̲ned

nypa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nì̠v/a, -an, -or, -orna

nypa s.

(samma obj. nì̠va och grè̠bor)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

nykter
a.

nýktor, pl. nỳktra

om di e nỳktra, de ha ós̠a
mǿ̠d a vel̠ sí̠.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nykter

nýktor

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nykterhet

nýktorhė̱d, -en

Västerstād.

1930. 281 Färs hd.

nykterhet

nǿktorhé̱d -en

o. nǿktorhedsforé̱neŋ, pl. -or.

Nr 4456 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1930

nykterhet

nýktorhė̱d, -en

1. nyktert tillstånd, uppförande.
2. nykterhetsrörelse.

eller nýktorhė̱d.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

+ nykterhetskarl

¹nyktorhedskār, m., -en, pl. -a, -na, nykterhetskarl, absolutist.

Ja ha vad ¹nyktorhedskār i al min tid, men ja ha ²ålri bryt me ¹åm non fo¹reniŋ, ²sidan ja ha vad i min en ²låge.

№ 281. Frånninge. Fs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

× nyl

nyl

Intr. på‿nýl i lutande ställning, framåtböjd.

han‿sidor‿på‿nýl
han sitter framåtböjd
(ɔ: n̥ta sida‿rát o‿rágt;
sida‿ud‿krògad).

K. f. 72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×nylians;

ỳ̲lians adv.

nyligen;

han vá̲ har
nỳ̲lians;

Hōrr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× nyliga

n$\overset{2}{\text{y}}$lija, adv., nyligen.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

× nyligens

²nẙlijèn̠s, adv., nyligen.

Branstad: Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

nymjölkad

nym$\overset{1}{\text{å}}$̲lkad, lika i alla genus, pl. -e, nymjölkad, om mjölk.

…nym$\overset{1}{\text{å}}$̲lkad mi̲lk, et stu̲b am̲ da̲n.

Ja h$\overset{2}{\text{e}}$n̲te et pa̲r nym$\overset{1}{\text{å}}$̲lkade sl$\overset{2}{\text{å}}$d̲a i̲ $\overset{2}{\text{å}}$t̲es.

Fränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nymodig
adj.

nymώ̱di

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

nypa s.

n$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ba, f., -n, pl. -bor, -na, nypa.

en n$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$ba s$\underline{\text{a}}$lt.
han tr$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{\text{d}}$e j$\underline{\text{a}}$g sk$\overset{2}{\text{û}}$le s$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$da
o sl$\underline{\text{a}}$ n$\overset{2}{\underline{\text{i}}}b\underline{\text{o}}$rna aw me o
r$\overset{2}{\text{ä}}$$\underline{\text{t}}$a h$\overset{1}{\text{a}}$$\underline{\text{n}}$sas g$\overset{2}{\text{a}}$$\underline{\text{m}}le, r\overset{2}{\text{u}}$$\underline{\text{s}}$tede,
kr$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$gede sp$\underline{\text{e}}$dz.

Fr$\overset{n}{\text{å}}$nninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

rypa
v.

rì̲ba, ´–or. pret. re̲b

(sup. ej belagt)

1948

Vollsjö, Färs hd

^{2}ni̱va nḛv ^{2}nḛ̆ved nypa d.

ní̱vor

nypa

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nypa,

n̲ìva, -an s.

n̲ìvor, -na,

ja tə̣ó̲ lí̲d i n̲ìvan,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nypa
s-

nì̲va, -an. (nipa), nypa.

a à̲li fǫ́r i tí̲dan me tà̲lrikka a gáfla, udan di tǫ́ me nì̲van. (Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

kypa
v.

nìba

Nr 283 Färs hd Östraby

Per Larsson 1898.

nypa;

nì̱va, - an s.
-òr, - na;
han túḵ ed i
nì̱van;

1585:1 Tolånga, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

nypa
s.

nì̲va

en ni̲va sá̲lt

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

1. nypa
sb.

n̲ìva

en, n̲iva, sá̲lt en nypa
~
salt

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. nypa
vb.

nìva, nev

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. nypa
sb.

nì̱bpa, –̀an

en‿nì̱ba sa̱lt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nypa v.

n²i̲và, ne̲v, n²i̲ved

nypa

FÄRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

nypa
v.

nì̱va

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

2. nyppa
vb.

nì̱ba, ne̱b

han‿né̱b‿nȯm̱ i‿ø̱̇rad
han nȍp honom i ȍrat

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

rypa
s.

niborna,

fingrarna.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

nypon

Se ×lusonbär

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nypon

Se ×lusebär

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

syson s.

Se ˣluson s.

fönsterkrok

se krok

nys
sb.

ny̲s

Uttr. fa̰‿ný̲s‿ȯm̲ få nys

om

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

n$\overset{2}{\underline{y}}$sa n$\underline{ø}$s n$\overset{2}{u}$$\underline{s}$led nysa v.

n$\overset{\bar{}\acute{}}{\underline{y}}$sor

nysa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nysig
adj.

nỳsed

som nyser; behäftad med nysningar

jå e snùed a nỳsed

1948. Nr 4802. Brandstad. Färs hd

núsḻen nyss adv.

ja̱ ḙ ~ kom̱en nø̱ŕ

nyst

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

nyss

nys, adv., nyss.

Ja va nys $\overset{1}{\text{å}}$pkomen.

Färs hd
№ 281.
Per Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

*nyssla
vb.

nusla ‿ emád , =

Pres. sg. nuslar ‿ emád

stöta emot ngt föremål, då man rör sig fumligt o. osäkert

Nr 6768. Lövestad ,Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ nysslekar

nysslekar

„den som tappar saker och ting"

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

*nysslig
adj.

nùsled

som låu snubblar l. stöter emot ngt föremål, då han förflyttar sig (t.ex. om gamla personer)

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

1. ˣnysta(n)
sb

nùsta n.

garnnystan.

Jfr garnnystan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. nysta
vb

nùsta

nysta garn

nusta‿pǻ nysta på

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nystar

nysta
v.

då någon går med fötterna inåt.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

mystan

musstanen (best. pl.)

'mystanen'

"disse to musstenen i min barm ..." s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887 Exc

nystan

nỳsta n.

Rep-län. uppt. i denna form.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nystan

nùsta n.

et‿ hélt nùsta

Jfr garnnystan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nystan

nùstor pl.

fì̲ra nùstor. Fyra nystan.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nystan

nysten

garnnysten

Repr. ord, upptaget i denna form.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

n$\overset{2}{u}$stefo̲d en nystfot s.

garnvinda

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

nystpinne

n^{2}ås̠tepìŋ, -en, -a

nystpinne

FÅRS

№ 285

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ nyter
adj.

nýtor

=glad och frisk.

Kpn-lån !

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

²nyt̠a, s. nytta

va nỳt̠a tr̠or du de jór̠
a ga hén̠ te hà̠nom?

S. Åsum

Nr 4151 . I. Ingers 1925

Färs

nytta
sb.

nù̲ta f.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

nytta
sb.

nùtta, -an

de‿ja̠re àlru nωn‿nùt̲a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nytta

nỳt̲a, -an, nytta

de tyt̲e hon vi hada més̲t
nỳt̲a av̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

II

nytta

du tã mér nùta ã vàrmen

(olden, vàrman)

a

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nùt̲a, -̀an

nytta
sb.

dœr‿e‿ìŋan nùt̲a‿
mǽ̲d det är ìngen nytta
med det

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyttig

nỳt̲i neutr. -it

kωnská̲b e nỳt̲it

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

nyttig
a.

nỳṯi´, -it

vìs̱elgré̱n han ja̱re mè̱ed nỳṯit

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

^{2}nuttʒa ~ ^{2}~d nyttja v.

^{2}~r

~ te gaịns

nyttja

№ 290.

Sǒfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

^{2}naitʒa ~ ^{2}~d nyttja v.

^{2}~r

^{2}~r du som ^{2}kråve h

hárdes^2!

använda

№ 289. FĀRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nyttja

nỳtʂa, =

Pres. -ar

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

nyttja

nỳʒʒa, =, –̀ad

Pres. –̀ar

begagna, använda

hær‿e‿ỳʒad

K. f. 71 | vá̱n‿en‿kan‿nýʒʒa hår finns in-tåt vatten man kan använda

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× ~~nycka~~, nyttja v.

nỳttja, ˋ-ar, ˋ-a, ˋ-ad v.

använda;

ja har àḻri nỳttjad den;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nyttja

ny²ttja (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., nyttja, begagna, bruka.

ha̲ va̲ e̲²nte hu¹lte̲n jo̲r sam̲ va̲ ny²ttjad.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nyttja

nỳt̲ʒ̲a , -ar. -a. -ad. nyttja

sá̲lmá̲gare di nỳt̲ʒ̲ar mọ̀ad me kà̲rdor.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nyttja, v.

nỳt̄ʒ/a, ̀-ar; ̀-a, ̀-ad

yŋre: nytka.

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

× nyttja ~~nycka~~;

nỳttja, -`ar, -`a, -`ad;

nyttja, använda;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nyttja

nỳttsa, =, -̀ad

använda

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

so nỳttsa vi àlre nud
ànad. Så använde vi aldrig
något annat. / ja har àlre
nỳttsad udlan törkla. Jag
har aldrig använt annat
än schalett.

Sövde

nyttja

nỳtja

använda

nỳtja dit forstán!

el. nùtja, H.H.: nutja lé, būka lia.

enl. H.H.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

nytäckt

nyt$\overset{1}{\text{æ}}$jt, l. -or, m. och f., n. -t$\overset{1}{\text{æ}}$jt, pl. -t$\overset{1}{\text{æ}}$jta, komp. obrukl., nytäckt.

en nyt$\overset{1}{\text{æ}}$jtor ga̲r.

i̲ den g$\overset{1}{\text{a̲}}$ren dær sam e ny-t$\overset{1}{\text{æ}}$jt. Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ny̰téṉiŋ len

nytǎndning

nytǎndning

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nytändning

nytán̲ıŋ

(om månen)

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyår

ný̲a̲r

Gu̲da ný̲a̲r: skjuta nyårsskott vìd ~~året~~ årsskiftet,
ja̲ har ran̲t jù̲laspó̲dze, a ja
har ran̲t a sku̲ded ný̲a̲r.

Nr 4439 Färs hd

Vollsjö

I. Ingers 1948

nyår

nýár

di‿ skạ̃d ‿ nýár ósa.

De skǒtǒ nyår ōckså (ɔ: hälsade det nya året med skottlossning).

K. 4. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyår

nýår

gṵda – nýår "skjuta in" det nya året med gevärsskott under nyårsafton

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nyaursatan nyårsafton

nyǎrsaftan

dær kom en fårlı

storm nyaursatan

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nyaurs$\overset{2}{\underline{a}}$ftan nyårsafton

nyårsaftan

han f ø̱ḷa $\overset{1}{a}$ur

nyaurs$\overset{1}{\underline{a}}$ftan

Långaröds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nyarsafton

nyarsàftan

Nr 290. Sövde, Färs hd

K. f. 71 Hugo Areskoug 1958-59.

nyåsafton

nyàrsaftan. nyåsafton.

a sín te nýar, nyàrsaftan, so va de áltid séd di skole vaga úd de gàmla áred a rý de nýa áred. do skole di àli lègga se fören klokan ble tól.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nyårsafton

nya̰rsàt̲an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nyårsafton

nya̰rsàt̲an

n. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyårsafton

nya̰rsàt̲an

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nyårsdag

nya̰rsdá̲ (blott i obest. form)

han‿ va‿ hǿ̲r nya̰rsdá̲

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nyårsskott

nýarskåt̲ n., pl. =

skott varmed det nya året hälsades.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nyårsskott

nýarskø̱d, -ed, pl. =, -en. nyårsskott.
(skott som avlossas på nyårsnatten).

di bru̱gte a ʒu̱eda nýarskø̱d, men
hǽ̱r i vóm̱ e de ré̱nt á̱wgå̱d

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

nå

na̲. na̲r. na̲. na̲d. v., nå, räcka.

di na̲ ú̲d i fr̀r̲ed.

Färs hd. I. Ingers 1930. Vomb.

№ 1006.

nå
ob.

na̲, nɷ̲

nɷ̰̲ ‿ né̲r nådde ner

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

nå
v.

nau̯ sup. nat̲

nå. hinna.

àl̲ri' jà hada nát̲ ---

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

na̠, na̠ nå
vb.

na̰̠‿ó̠p

den‿na̰̠‿ŋ̊̀ta né̠r K.f.72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

-603

nȧ v.

na̱. imperf. no̱. v., = nå

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

na̠ nɷ na̠t nå v.
nɷ̠̄de na̠d
na̠r

bø̨̄isor som ȱnte nɷ̠ lǽŋ̠or
e̠n te kne̠n

nå

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nå

na̲ (na̲r, no̲, na̲d) tr. och intr., nå, hinna, räcka.

di̲ to̲ svä̲^{1}rmen li̲d fo̲r en̲ ja̲ no̲ di̲^{1}d.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

nå, vb

na̲/, -r; na̲, na/t̲, -d̲

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

na̠ nɑ̠ na̠d nå ob
na̠r

nu̠l ha̠r ja̠ bø̠̃²nad o̠p
grḛ²nana so nu̠l ka̠n
hi¹msln ụ²te ~ rispln

nå

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nå
vb.

na̱ , nḁ̱

Pres. -r

... en‿ páls, som‿ na̰‿ ȅṉa‿ né̱r tı‿ gúḻad

en pa̍ls, som nådde ända ner till golvet.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

nå
vb.

dɪ‿nǫ́ rä́t tɪ‿pås,
óm en‿ordä́ntaɫ négz
de (ↄ: banden av halm kring
långhalmskärvarna) nådde
precis lagom om en ordentligt tilltagen nek

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

nå / vb.

dɛ nó̲ tɛ mìdjad

de nådde till midjan

K. s. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II.

nå
vb.

--- som‿na̰‿hǽ̱r ó̱p

--- som nådde hit upp.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

nå;

nø̠u̯, -r, nə̣a̠ el. nòd̠e,
not̠ v.

han nə̣́a̠ ìn̠ta løj̠a,.

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

nå

nθu̯, –r, nω̱

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

nå
vb.

na , na

han‿hada‿en‿rók , som‿
na‿èna te‿gúlad

Denna böjning också i s. v. Skåne.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

nå
vb.

--- ìŋ̲an du‿ ná̜‿ grá̲ven innan de nådde graven.

M.f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nå
v.

na̲, pret. nå̲

de nå̲ ènte dí̲d

di nå̲ te èv̲en endá̲n

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

nå;

nø̱u̯, -r, nɒ̱,

noṯ;

so dɛn nɒ̱́

ɛ̱̀na ti mø̱̀u̯nɛn;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× nådelig

nåeli

skröplig

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

nåder

nɑ̱́dor

sɛḏa pɑ nɑ̱́dor = anlita andra för sitt uppehälle.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

någon,

non el. nùgen pl.

nud el. nùged n.

nòna pl.

hujm jör ìnte nùged,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

någon;

nu̲n pr.

nu̲d n.

nùna pl.

han sá̱ ènte nu̲d;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

I   någon

nun, nun   { nud   n.
non (trycksv.) { nud
pl. nùna

dær ‿ vá non ‿ égz.

Där fanns någon ek.

M. f. 71. / dær ‿ vá núd tjuìsabærstræ

Ramsin

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II

någon

Där fanns ~~något~~ körsbärsträd/

a̲, nún̲‿góʒ̲ ×1). Åh, någon

gång (ɔ: kunde det eller

det förekomma)./ vi‿sà̲lda

ὰta‿nú̲d dæ̲r. Vi sålde

inte något där./ vi‿

M. f. 71/ vàrkans sòlda alor‿

tsàpta‿nú̲d̲. Vi

Ramsvik ×1) är nún‿góʒ, nɑn‿góʒ̲

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

III

någon

varken sålde eller
kõpte något. / nún hada‿
dom‿ stòbamáada. Någon
(ɔ: bonde) hade dem (ɔ: hästar-
na) stubbmanade (ɔ: med
klippt x) man).

M. f. 71.

x) med stubbad
man.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

IV. **någon**

nú̲n hà̲de sont ‿ dǽ̲rnada.

Någon (en och annan) hade dylikt (ↄ: bröd). / de ‿ tuta ‿ da ‿ vá̲ ḁ̇ta ‿ nú̲d. Så tyckte det var inte något märkvärdigt. / háfor ‿ nu̲d? Vad för något? Vadfalls?

n. f. 71.

Ramsele

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

V. **någon**

nù̲na va- jø - drȁ̲gnara.

Nåjra (bin) vorro j̀n d̄rō̊nare.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

någon

nu̲n, nu̲d, nù̲na

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

någon

no̲n, neutr. no̲d

svagton. no̲̰n, non etc.

jà han ènte tá̲d nod ifra dé̲
(dig)

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

någon

neutr. nωd

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

någon

nu̲n

pl. nù̲na

dær va̰̲ jo nù̲na stór̲

(på marknaden)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

någon

nån

„männ hun behövde häller inte nån ...“

s. 80

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

någon

nån

"ble sommns åmm nån bytjårr ..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

någon;

nu̲n pr.

nu̲d n.

nù̲na pl.

de é̲ va̲l à̲nta nú̲d,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

någon

nu̲n pl. nòn̲a
neutr. nu̲d

nú̲n sá̲ da

dæn fef̲f ènte va non̲a knà̲dor.
di va non̲a hàndeya dí̲ ó̲sa.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

någon II

ja̲ har nu̲d lì̲de gròn̲e
erfá̲renhé̲d ós̲e

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

någon
pron.

pl. nòn̲a

vi va frí̲ non̲a dá̲ èt̲a

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

någon;

no̲n pr.

nu̲d n.

nò̲na pl.

har va nò̲na,
sam jò̲re ed;

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

n$\overset{2}{\text{ɔ}}\underline{\text{g}}$en n$\overset{2}{\text{ɔ}}\underline{\text{g}}$ed   någon

någon

№ 290.

R$\overset{2}{\text{ö}}$ddinge Färs hd. H Areskoug 1926.

nɵ̱n någon I

någon

dæ va nɵ̱n daa i febru-

v$\overset{1}{\underline{a}}$r 2

Långar(d)s sn Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

na̱d

x. något

någon II

ha̱n va me̱d må̱n o̱m
ja sk.a̱la læ̱ra na̱d

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

någon

na̲n, neutr. no̲d, pl. nòn̲a,
någon.

nó̲d e dær í̲ ed. något är där
i̲ det = det är inte alldeles otroligt.
(Per Fyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

nåjon

pron.

nån

„månn äjta te där va nån
å fikk sin hån ...“

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887 Exc.

någon

nåd (n.)

'något'

"ennte bejărde nåd anad…"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

någon

n. nåd

m. nån

s. 90
92

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

någon
pron.

næ̱n , neutr. næ̱d

eller no̱n , neutr. no̱d , pl. nòṉa

svagton. næ̰n , no̰n etc.

vi kan ènte sǽl staḻa óm̱ no̰d rájn

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

någon

Neutr.

Nr 6837 Vomb, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nud

lìkna dí‿nùd? Var det
skick och fasoner?
nød‿ hàrans vør eu herrans
ovåder

Vomb.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

någon

no̱n, neutr. no̱d pl. nò̱na

di e li̱a nòjda a ʃø̀ṯa no̱d.

eller nu̱n, neutr. nu̱d

for ʃʃǿ̱lens ʃǿ̱l jà̱re de ènta nu̱d.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1943

någon pron.

nuɔn

nuɔd
2
nuɔna

någon

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nɔn̲ nɔd̲
2
nɔn̲a

någon

någon

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

na̲d

någon pron.

ja $\overset{2}{\text{k}}$ω̲nə $\overset{2}{\text{e̥}}$tə se̲
na̲d stræ̥s

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925.

något

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

non
nod
not

någon pron.

dar e vel non som
far po bø²len ine

mh

FÅRS

№ 289.

H. Areskoug 1925.

Sö²vde

någon, något

någon

Neutr.
nud̲

--- i̥te s̰in ‿ já̲ blé ‿ tí ‿ núd̲
inte sedan jag blev så stor,
att jag dugde till något, inte
sedan jag blev vuxen

K. f. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde

I

någon

Mask. Fem. Neutr.

nu̲d

nωn̲ nωd̲

K.f.71

ja ‿ har ‿ ǹ̥te hat ‿ bú̲d
etor ‿ nú̲d jag har inte skickat bud efter något alls. Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

någon

nón̲‿tíl̲ va‿di‿
so‿grà̲n̲a ibland voro de
så vackra / so‿va‿dør‿
nøn‿á̲n ø̲̀vortǻ̲ stàl̲ed
så var det någon annan som
övertog gården. / vá‿for‿nód̲
som‿hélst vad för något
som helst. / so‿e‿hør‿
ja‿ǹta nøn‿há̲st så
är här ju inte någon brådska
Lörde.

K.6.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

någon,

nùgen pr.

nùged n.

nōna pl.

han vá nuged rùsed. Hör,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

någon

pl. nὼn̲a

(enl. E.N. = ?)

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

I

någon

Neutr.

nòged K. f. 82

nud K. f. 72

non mosík någon (en slags) musik K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

någon

..om‿ di‿ hørda‿
ὼ̲jú̲d */ va‿ à̲ana, nωd‿
ѐ̲sana o‿ skràmlana

om de hörde oljud vid åarna,
något vasande och skramlande. K. J. 72

*/ Repr-form.

dá̲ har‿ hωn‿ jω‿ ìta
séḻ‿ nωn̲a

då har hon ju
inte själv några. Ds.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nun (nɑn) svagtr. någon

Neutr. sg. nud

há ͜ for ͜ núd vad för nå-
got? / nɑn ͜ ʒ̀ɛŋʒa någon en-
staka (person),
da ͜ kan ͜ vá nɑn ͜ ʒ̀ɛŋʒa,
der ͜ stor ͜ stenbɑŋka
(ɔ: i st. f. stenhámla,
stenröse)

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

II någon

déd va-dær- non - som-
tʒæ̀pta det var det någon
som köpte

K. f. 72

nón góz någon gång
M. f. 75.
dær-kán kóma - nod - ǿr
det kan undslippa en ett ord.
K. f. 72. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II **någon**

den‿ var‿ nod‿
gàmalt det var något
gammalt (ɔ: talesätt).

M. f. 71

vi‿ har‿ spèlad non‿
tòlva. Vi har spelat
en och annan bondtolva.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

någon

ja ‿ far ‿ ry ‿ o ‿ ʒø̱̀da ‿ nú̱d jag måste gå in på mitt rum och uträtta något nyttigt. / vi ‿ sà̱lda nød ‿ kré̱dʒ. Vi sålde något kreatur (ett l. annat kreatur)

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

någon

dær‿ lígzor ‿ níd ózornán

Det ligger något undertill.

Åv., i pl., med samma betyd.
som reprs 'ena'.

di‿ e‿ nona‿ skália,
rǽlja. Det är ena
okymmiga, otäcka
(om råvarna)

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III någon

han‿kràŋa‿sɐ‿väl̲

pɑ‿nǫ́d̲‿ví̲s han skriker vǎl på något säu (ɔ: han har vǎl en låte, han som andra fåglar). Om "hornuven", dvs. ugglehannen.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

IV

någon

vi ‿ hade ‿ nǫd ‿ ǿgz,
som ‿ ble ‿ flát ‿ på ‿
di´ vísed. Vi hade någon
häst, som blev flätad på
det viset (dvs. av maran.
se d. o.). / nón stą. Någon
K. f. 71. (av korna) mjölkade
inte.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

V   någon

nón-góz någon gång.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

n̰ǫn, n̰ǫd, ²n̰ǫnà någon

Troligen avses nu̠n etc.

S. S-s.

någon

nu̠n, nu̠d, nù̠na (Wr 1942)
no̠n

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

någon

Neutr.
nu̲d

ja‿ hrtor‿ ǹ̥te pú̲‿
nú̲d jàj tar mì ìngen-
ting fö̀r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

III **någon**

dær‿ far‿ núd jé‿ se

där är något, som måste ge

efter (t. ex. i en svag vägg)/

di‿ hàde‿ vél núd‿ rǿr de

hade väl något rör (ɔ: till eld-

staden)/ di‿ hade‿ n̥ta begríb‿

om‿ núd de begrepo ingenting rik-

tigt/ fulja‿ non‿ dǿ ti‿ jåran

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

IV någon

följa en död till graven

Ar. nù̲gen; n. nù̲gad 1)

da‿ḛ‿ǹ̥ta té̲‿mú̲d det är inte till något (ɔ: värdelöst)

1) g̲-formerna rel. sällsynta

Lövestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

II

någon

an‿tygtʒor‿ŋ̥ta‿nú̱d e‿for‿dýrt man tycker inte att något är för dyrt

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III

någon

nón góz någon gång

dá strègta hán nud då
doftade han sprit något

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

någon II

di sat̲e ó̲p non̲a stòlpa, a
sa sla̲ di' lé̲r iblan̲ dí̲

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

någon III

de va ènte té̲ no̰̲d; de va agrǽ̲s

ɔ: dugde ingenting till, var onyttigt.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

någon
mon.

nåd för nåd
något för något

att gälla igen

han e snaul o gör ente
nåd för nåd

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

nonsténs   någonstans adv.

han bor ~ ^{2}ude pω
f^{2}äladen.
de tor ^{2}i̥nte k^{2}oma ~.

någonstädes

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund   Hugo Areskoug 1925.

någonstans.

no̲nsténs adv.

han va no̲nsténs
o slà̲ta,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

någonstans

nanstáns

2. en - kró̱g nanstáns.

I en vrå någonstans (ute på marken)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

någonstans

nωnstǽns

dɛ‿smý‿dom̲ nωnstǽns

de smȳga sig undan

någonstans

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

någonstans

nonstáns

dɛ‿ skola‿ há‿ non-
stáns. o‿ (vá de skulle
ha någonstans att vara.
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

någonstans

nonstáns

ópad hérnonstáns

uppåt dessa trakterna

någonstans.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

någonstädes
adv.

ná̲nsténs

knú̲d han hade vá̲d ná̲nsténs

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

någonstädes
adv.

nænsténs

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I.Ingers 1951.

nɔnsténs

någonstãdes

någonsta²des

№ 290.

Ro²ddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

någonstädes

nú̲n sténs

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

någonstädes

nånstānns

någonstans

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

någonting

dí bliŋa‿ì̥nta tí‿nontíŋ
det blev inte till någontiŋ
K. J. 72.

ja‿lø̲dor ja‿é̲‿nontíŋ
jàg låtsar jàg är en betydande
person (sagt självironiskt).
K. J. 72 Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

någonting

ná̲nteŋ̲

jà blek̲ ènte spá̲d na̲nteŋ̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

någonting

nɑntíŋ

dɑ- vá- vél sá -nɑn-
tíŋ. Det var väl så
ungefär

cn. 8.71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

något
adv.

nud (svagtr.)

nud‿ li̱dad stóṟa
något litet större

Tolånga

Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

någonting

da‿va‿ìte te‿nontíŋ
det dòg inte till någonting

N. f. 71
da‿ska‿vá sá‿nontíŋ
det skall vara så ungefär
(ds)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

någonting

Åv. nωntíŋ

da‿ e‿ ìn̥ta tí‿ nωntíŋ.

Det duger inte till någon ting.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

något
adv.

nǿd̲ so‿nà̲ra

något så när;

nǿd̲ so‿nà̲ra e̲ns.

Något så när lika-
dana

K. S. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nod (svagtryck) något
adv.

--- ì̥te nod - kvítš
inte särskilt kvick
(i sina rörelser)

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

något så nära
adv.

nώd̲‿so‿nǽ̲ra | nωd‿á̲r tiba̲ga för något år sedan

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× nåka
v.

nàuga -a -ad

Sträcka sig efter något.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

× nåka
v.

na̲ga -a -ad

sträcka sig. räcka sig.

pì̲jan skule na̲ga ij̲́ me sǿ̲ed,
o sa spìl̲de hun pa prèstafruw̲en.

Vollsjö.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

+ räka

rà̱ga -ar -a -ad

sträcka sig. räcka handen efter ngt

rà̱ga et̠or nωd̠.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× nåka, v.
n

någa

sträcka sig över något

någa ente över bored.

Nr8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1966

nål

na̲l, -́en, -̀a, -̀ana

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nål
s.

nau̯l

Östraby

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nål

nal, ´en, -̀a, -̀ana

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

x nålig
adj.

nàuli

som ser svag och sjuklig ut.

Nr 3400 Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

×nånstingens adv.

nånstingens

'någonsin'.

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

någorlunda

ná̲nlö̍ʒ̲a . någorlunda

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

+när

nar. interrog. adv., = når?

nar do. = når då?

Vomb

Fårs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

*når

konj. adv.

na̲r

når

--- na̰r_ som_ hon_ e_
bòrta når hon är borta/
--- nar_ som_ di_ skola_
brigga när de skulle

K. 1. 72 | brygga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

× når

konj. adv.

na̱r ;

trycksv. na̰r , nar

når

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

dä‿ fùgla, nar‿ de‿ va‿ tíd. De fålade, när det var tid.

n.7.71

II

×når

konj. adv.

nár som – hálst

nár som helst / Ibland med ett tillagt som: nar – som – mànnforna skola – drìʒga, so – va – de – drìʒgatörsta.

M. J. 71.

När människorna skulle dricka, så voro de "drickatörstiga"

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

næ̲ trã

nidan

fin̲s dær r$\overset{1}{å}$̂ŋ vil en̲

h$\overset{1}{æ}$̲lst ha m$\overset{2}{å}$̲lad i n$\overset{1}{æ}$̲

(brŏsæ)

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåbb

näb, ´-an

han ‿ ta ‿ gresrýdor

mé ‿ sa i ‿ näban o ‿

sata ‿ íl pa ‿ gáran.

Han (storken) tog (brinnande) gräsrötter med sig i näbben och satte eld på gården.

M. f. 71/

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nåbb

neb, m., ne¹ben, pl. =, -ben,
1) näbb, hos fåglar. Stå¹rfſen
han knå²ba me ne¹ben;
2) udd på en nål.
ne¹ben e a¹umbrygden. Åsum Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

näbbig

nàb̲ad ; pl. \`– –a

uppnosig, näsvis

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nætʒ lnv

nǎek s.

genuint ord ?

jfr ×ålven, ×ållen.

nǎck

№ 290.

Sǒfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

×nād
sb.

nær pl.
nedan (månfas)

ný o. nǽr (pl.) ny och
nedan

K. f. 71 Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×nåd
sb.

nœ̱; pl. nœ̱r

månens nedan

Se ex. u. *pingstny.*

ný̱ ov nœ̱́r   ny och nedan

Nr 6768. Lövestad ,Färs. **hd**
H. Areskoug. 1957-58.

²næktorga̲l en   năktergal s.

²naktergal

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

1. nålla
sb.

nå̀lla; pl. –̀or f.

nå̌sla

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nä̀la ‿ sv , = 2. nä̂lla / vb.

brä̂nna sij av brä̂nnässlor

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nãmna;

nòmna, -´or, nòmde, nomt;

jà nòmde ed ènte;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nãmna;

nòmna, -´or, nòmde,

nomt;

di nòmde par-

sǻnen htor stèled.

Röddinge

M 1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nãmna;

nòmna, ´-or, nòm̲de,
nomt, nomd;

de há̲r han èn̲te
nómt;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

nãmna

Pret.
nø̠̀mda

dí nø̠̀mda‿ vi ǹ̥ta det
nảmnde vi inte

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

n$\overset{2}{a}$mna

nòmna, -´or, nòmde, nomt, nomd sup.

ja nòmde ìnte núged,

M 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nämna

^{2}no̲mna (^{1}no̲mnor, pl. ^{2}no̲mna, ^{2}no̲mde, no̲mt, no̲md, no̲mn, pl. ^{2,1}no̲mnen) tr., nämna. han ^{1}no̲mnor ^{2}ål̲ri̲ o̲r am had han hø̲r. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nämnd;

nɵmd, -´en s.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nãmnd;

nomd, ´– ln s.

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~named~~

nãunndeman

$\overset{2}{\text{næ̨u}}$ndeman en a na s.

№ 287. $\overset{2}{\text{nå}}$unndeman

FÅRS

Õvd

H. Areskoug 1924.

nämndeman

nø̀mdəmán̲

jɛns nø̀mdəmán̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

2 2 nămndemaŋ
næyndlman an ~a na s.

nămndeman

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nämndemän

²no̱̊mdemàn, m., -en, pl. -men, -en och -e̱na, nåᵋnndeman.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nãmndeman

²næ̑ụndeman en ²a na b.

№ 289. nämndeman

FÅRS

Sövde H. Areskoug 1925.

nãmndeman

nɵ̲̀mdemán̲ m.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nämndemanskäpp

n²ǫ̊mdemaṇsſäp, m., -ſpen,
pl. -ſpa. -na, nämndemans-
käpp. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nämndemanstjänst

^{2}no̱̊mdemaṉsſſè̱nst, m., -en, pl. -or, -na, nämndemanstjenst, -syssla.

han ha sajt se ^{1}åw me ^{2}no̱̊mdemaṉsſſè̱nsten.

^{2}be̱dze ^{2}no̱̊mdemaṉsſſè̱nsto̱rna e ^{2}le̱dija. . ^{4}Östraby. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nảnnas

Pres. nens

på grund av snålhet ij vilja

dí néns‿hán ḁ̀te det är

han fỏr snål fỏr att vilja

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nànnas

Pres. sg. nans

so‿ nans‿ han‿ ǹ̥te jé̲‿
dom‿ nontíz

('på gr. av omålhet ej vilja';
i negerande sats); på gr. av
omålhet ej kunna förmå sej till
ngt.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nănnas

pres. nen̲s

fórmå sìg till

di nen̲s ènte a batá̲la

1949-50 S. Åsum, Färs hd

nănnas, v.

năns, năndes, nănts

(+ negation)

= att inte vilja göra något, som man tycker är orätt eller synd.

ja năndes ente skjuda hongen.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

nåns

nens l. ne²nas (nens, pl.
ne²nas, ne²ndes, nens l.
nents) deponens, nåns.

ad di ku²na ne²nas o å²ga
e²le sant ed stå²kalskäv.
Nam nens e²nte e²da. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ når

nœ̲r

nedan (om månens ställningen)

pig̲es ný̲ och mik̲els nœ̲́r

(under dessa tiden skulle fåren klippas).

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

När

nor̲

(konj.)

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

när
konj. adv.

na̲r

Svaptr. na̰r, nar

... na̰r ⌣ du ⌣ skola ⌣ jòra när de skulle värpa (K. [illegible]/4. 72) | da ⌣ e ⌣ ti̲d na̲r som ⌣ hälst det är tid (: än göra det l. det) när som hälst. (ds.) Tolånga

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Se ˣnår

1. når
tidsadv.
och konj.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. när

nær   Rums-adv.

nâra

nú tor-de ḁ̀ta ga-
nǽr stǽgsalad Nu våga
de (ɔ: kreaturen) inte gå
nâra stângslet (ɔ: emedan
det är strömförande).

R. 4. 72   Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

na̲r

när adv.
Konj.

na̲r e̲n lɷ́k̲or op̲ fénstren

FÅRS

№ 289.

Sövde H. Areskoug 1925. när

na̠r

nãr

svagtrycksform nor

năr

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

na̱r
(om tid)

når
adv.
konj.

ná̱r ska‿ han‿ lḛsa‿ dɪ' ǿ̱vor?² (vår skall han (ɔ: ni) låsa igenom det där?²

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. **när**
adv.

næ̱r

I rumsbetyd. 'nära'

de‿ va‿ en‿ kvìŋa en‿ ǹ̥ta kωma‿ va‿ nǣ̱́r det

var en (elak) kvinna som man inte kunde vara i närheten av.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Sövde.

nãr
adv.

næ̲r. adv. nära.

nästan.

1. vi hade næ̲r bled akó̲mpanes
den̲ dá̲n.

2. gå è̲nte for né̲r bró̲nen, for
dæ̲r e bró̲nfe̲san.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

når

når

s. 89

90

når

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

när
adv.

nœ̲r = nåra, nästan

han ga̲ nom en œrfí̲l, sa
han hade nœ̲́r trila̲d œʒ̲a
bœ̲́rad.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nãr
adv.

nœ̲r

nãra

nœ̲́r te tá̲ged

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

når

adv. & prep.

nœ̱r = nära

di gœr rỳ̱selit nœ̱́r jœ̱́ren

om kvarnvägar

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

når

når

„når bys räckninjen jordes
åpp ...“

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd
Anders Malm 1887. Exc.

när
konj.

na̲r

ja kan sé̲ -en ná̲r ja víl̲.
ja kan sé̲ na ná̲r ja víl̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

năr
konj.

nor

nor di aksé̱ra ---

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

×nãr ;

na̲r. adv.   nãra ;

nä́m̲ɔr komp.

nämst sup.

di bə̣ạ̲́r nœ̲́r

hn á̲n ;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

när,

nɵ̱u̯r bet. adv. o konj.
nor obet.

nor vi hade jó̱r
dǽ̱r,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

~~nãr~~;

~~na̲r bet. adv. o konj.~~

når̉

adv.

nær

I för-b. so‿ nǽr‿ som

så når̉ som

da‿ va‿ àdlad alt

so nár som‿ tʒùga

tìenlán. Det var odlat allt-
sammen så når̉ som
tjugo tunnland

M. 6. 71

kanin

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nåʀ
koj.

næ̰ʀ

-- næ̰ʀ ànta di va ó̠ptá̠na

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nảr

når

„når kånngen hỏrde di…“

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

nȃ̱r

na̱r; svagtr. na̰r, nar konj.

man ‿ far ‿ va ‿ forsíktr ,
na̰r ‿ man ‿ ga̰r ‿ nǿ̱r ‿ om̱
tráp̱an (nerför trappan)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

når

konj.

nǣr, nær

Strá̱js, nær bɔ̀s̱ana blé̱, dær va kná̱pt sè̱deplás̱.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

1. när
adv.

næ̱r

(i rumsbetyd).

an‿tɷ̰ra‿ṅ̥ta gæ‿
nǽ̱r‿an man vågade inte
gå nära honom

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

2. når
adv.

nær

på långt når

hær‿va‿ȯnte nær so‿
moʒa‿ʒüga fólk dǻ hår
fanns inte på långt når så
många sjuka människor då

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. nå̃r
konj.

na̲r;

svagtr. na̰r, nar

... na̰r‿at‿dɛ‿sí̲n...

når de sedan etc.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

når(a)
adv.

komp. námor

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

när(a)

næ̲r, oböjl. adj., sing. och pl., komp. n¹ăm̲or, năm̲st, n°åra.
Vi̲ ha̲ ²ån̲te ¹năm̲or (vaj) an f²i̲ra mi̲l ti sta̲n. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

när(a)

nœr, adv., komp. nėmor, nėmst, nåra.

li nėmor den svartlårvede hønen kom, li rėdare blyff mœren. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

nåra sv.

nämmer (komp.)

'närmare'

'hade du vad lid nämmer...'

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

nära
adj.

nær, komp. némor, sup. nemst

nú ska dú seda dǽr, for du e nemst slǽjt.

jfr släkt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947

nãra;

næ̱r adv.

nǽm̱or komp.

næmst sup.

han bə̣ə̱́r nǽmst;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

năra;

na̲r adv.

ńä̲mor komp.

nämst sup.

ŕæ̲vän bíd̲or lä̲̀nta
sú nǽr sä.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåra osv.

˝nammer (komp.)

ˌnārmareˌ

˝nåm dōran drö˝ aut näm-
mer å nåmmer --- s. 30

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

næ̲̊ra nɛ́m̲or nɛmst nāra adv.

ja̲ bɛ́ʒ̲ʒor hæ̲r e̲ nɛmst

nāra

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum **Hugo Areskoug 1925.**

næ̲r   nǽm̲or   næmst   năra

e̲ dæ̲r so ~ te fǿ̲bo ?

nãra

№ 290.

Söfde   Färs hd.   H. Areskoug 1926.

nâra;

næ̱r adv.

näm̱or komp.

nämst sup.

dé é̱ nä́m̱or

bà̱lrøja ;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nàra
adv.

næ̀ra

já, so næ̀ra. Ja, nàra nog (nåstan).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nā̆ra
adv.

næ̱̀ra

dau sad_ hò̱hans næ̱̀ra
frambé̱nan det saū tām-
ligen n̄ăra frambenen

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nàra på
adv.

nàra‿pa

nåstan

han‿hada‿nàra‿pa
bled‿kråld han hade
nåstan blivit strypt.
K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

närapå
adv.

nœ̠̀rapǻ

han hol̲da pǻ a ble tœ̀ntad,
nœ̠̀rapǻ.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

närhet

nǽrhéd

i ͜ vær ‿ nærhéd i när-

heten av oss.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

nång

n$\overset{2}{\underline{æ}}$ri̱ l. -rijor, m. och f.,
n. -rit, pl. -rija, komp.
-rijare, -rijas̱t, snål,
girig. vousjö“. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

närig

näri

närig

som är

~~att vara~~ mån om sig själv.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

näring

²nä̱riŋ, m., -ŋan, utan pl., näring, utkomst, uppehälle.

Di̱ ska vel ha̱ sin ²nä̱riŋ aw ¹bø̱dzorna, som di̱ ²tryffa, ¹dä̱rfor ¹le̱nra di̱ ¹åm ²frå̱gebø̀dzor o ²sä̱l-mebø̀dzor sa li̱t. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ nārmaks

(nærmågs, adj., (m., f., n., sing. och pl. Kan ej stå attributivt, som vistas, finns på nära håll, närbelägen, närbefintlig. Användes mest med negationsord.

den vyjen e ånte nærmågs.

(Nu ha haun manen nærmågs.

(Vollsjö. F.s.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nårmare

némor

némor bóred nårmare
bordet

Ak. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

næmer

nämare
adv.

så skekk kusken, om stutarna skulle gå åt vänster

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

närmare

nä́m̲or. nä́m̲st. nármare, närmast

jo nä́m̲or han kóm̲, jo

hòjare blé̲ han.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

närmare

nǽmor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

närmare

némor

han‿får‿setā‿se‿némor bǿred han (ɔ: ni) får sätta sij (ɔ: er) närmare bordet | de‿har‿lajt‿dan‿némor sjǿn de har lagt den (ɔ: byggnaden) närmare sjön.

Sk. f. 71 |

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

närmare

sid ‿ námor bórad!
S:tt närmare bordet!/
dé va ‿ mér námor
skàwana. Det förekom
mer (ofta~~st~~ -re) i trakter
närmare skogarna.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nãrmast
adv.

nemst

némst lé̠ud nărmast
grinden

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nãimre,

nä́m̲ər adv. komp.

nämst sup.

flỳt̲a dän nä́m̲ər

vä́g̲g̲ən;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

~~hãvnre~~ ·
/

~~Far~~

närsynt

nærsynt l. -syntor, m. och f., n. -synt, pl. -synta, kompar. -syntare, -syntast, närsynt.

Fränninge, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣ nārtyen

adj.

hade nú̲ ènte pé̲r vad so
nærtý̲en o tá̲d na om lí̲ved ...

nærtý̲en : närgången. förtrolig.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

na̰rtýl̲ən ×närtylen adj:

hǿz̰̲lən e̲ so ~.

nãrgången

№ 289.

FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nærtýn

×nãrtyn a.

hǿŋen e so ~

efterhãngsen

№ 290.

Sõfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nä̃rvarande

nærvá̱rana

for ‿ nærvá̱rana

för närvarande

Rspr.-lån. J-s.

(Sandra mil uptaget ss-
nærvá̱rana).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

näsa

²nĕ̱sa, f., -n, pl. -sor, -na, năsa.

Fränninge. Fs.

nèjsa etc.

i norra delen av Fränninge.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

näsa
s.

nè̠sa -an

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1953.

$\overset{2}{\text{nẹ̱sa}}$ n $\overset{2}{\text{nẹ̱sor}}$ na   nǎsa s.

nǎsa

№ 290.

Sofde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

nã̆sa;

nè̜̱sa, – an s.

–̀ or, – na;

nè̜̱san flọ pų́

o blọ̱̀a;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nãsa

nè̠sa, -an, -or f.

han falt po nè̠sa
o mö̠z han föll på nãsa
och mun.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nāsa;

nè̱sa, -an s.
-̀or, -na;
nè̱san sprá̱nt i
kləá̱;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

năsa,

nè̱sa, –an s.

–̀or, –na,

han har blə̣́a̱ pu nè̱san,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

nã́sa;

nè̠sa, -an s.
-òr, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

näsa

s.

bst. sg. nēsan s. 97

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

nę̆²sà, -n, -or̂ năsa

nắsa

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

näsa 2.

nè̲sa, -an

ha fí̲y på nè̲san = vara argsint.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

nã̆sa;

nè̜sa, -an s.

-ɒ̀, -na;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

näsa 3.

nè̠sa, -an

stɑ pɔ nè̠san = falla omkull.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

näsa 4.

nè̲sa, -an

rỳʒtʃa pω nè̲san = göra grimas

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

ˣnăsa upp;

nè̠sa ó̠p, ´-or, `-te, -t;

stå emot;

ja kùn̠e in̠te

nè̠sa ó̠p for hn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

näsblod;

nå̀jseblǻ, -eds.

o so fíkk han

nå̀jseblǻ;

Hõn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

näsblod

nèsablǻ n.

han‿fik‿nèsablǻ så‿fǻrt. Han fick näsblod så fort (ɔ: hade benägenhet för näsblod).

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

näsborar;

nasbó̱ror, - na s.

da ràn̲da su
nasbó̱rorna;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

näsborre

n̰esbór̲an best. sg.;

n̰esbór̲or obest. pl.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nâsborre

n̰esbór̲or pl.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958-59.**

näsborre

nḛsbó̱rorna best. pl.

M. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

nåsborre

nḛsbór̠fa, – –´an, – ´̲ or f.

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

näsduk;

nesdú̱g, -hn s.

-a, -na;

han bá̱nt hn nesdú̱g
am hn lé̱stȯ̱lpe;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

näsduk

nestú̲g -en. -a. -ana. näsduk.

di hade bá̲n e̲lor en nestú̲g
di há̲lt i.

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.
№ 1006.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

näsduk

nœstú̲g -en -a -ana

di fe̲k ta te nœstú̲gana

ɔ: gråto av rörelse.

Nr 7048. Östraby, Färs hd

I. Ingers 1957.

näsduk ;

nesdạ́ug, – ən s.

– a, – na ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

näsduk

néisdu̲ig en –́a na s.

näsduk

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

näsduk

ne̲sdu̲¹g, m.; -kn, pl. -a, -na, näsduk.

vi̲ slø²we̲ dæm i̲ nå²ke̲n me̲ ne̲sdu̲¹gen, am de̲ dæ̲²nsa fe̲lt. Franninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

näsduk

nesdúg -en -a -ana

hun hade lǿgz i nesdúgen,
sa ỳjenen rònde pø na
for jǿmt.

1948

Vollsjö. Frs hd

+ näsgrus

nesgr$\overset{1}{u}$w̲es, adv., framstupa, med nedåtvändt ansikte.

M$\overset{1}{a}$n̲en la̲ se nesgr$\overset{1}{u}$w̲es o drak aw sk$\overset{2}{i}$l̲an o sa krø̲b sn$\overset{1}{a}$gen aw 'nam.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

²ne̲lable̲st năsselblåst

²~a

de̲ ble̲ ²~a

brănd av năssla

№ 290.

Öfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

× nässelpipa

nàḻepi̱̍va, pl. -or

mis̱om̱arsàṯan skɷḻa di ú̱da
a gœ̱ra nàḻepi̱̍vor di skɷḻa bḻèsa
i.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

nãssla;

nèḻa, -àr, -ˋa, -ˋad v.

han lú̱or som han
va nèḻad i hè̱nhn;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

nässla;

nèḻa, -an s.
-òr, -na;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nǎssla

²neḻa n ²neḻor na b.

Du̲l ska gæ̠ o ²rušta
²neḻor ti húnsen

nässla

№ 289. FÄRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

nässla

nèḻa -an -or -orna. nässla

Vomb

№ 1006.

I. Ingers 1930. Fän

nässla

nèlla; pl. -or f.

R. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

năssla

s.

nèl̲a -an -or -orna

ré̲nt fúl̲t ma nàl̲or.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

n$\overset{2}{e}$ḻa n n$\overset{2}{e}$ḻor na nässla s.

nässla

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde

²nĕla ~ ²~d (refl.) nă̈ssla vb
ĕ
~r

brănna sej av
năsslor

№ 290.

Sŏfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nässla

---

vb.

nä̀l̠a, -r, =

bränna sig på nässlor

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

n²ăl̲à, -n, -oꝛ̂ năs̆la

năssla

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nást

nast, n., nástad, pl. =,
nástan, styng (med nål).
nåstning.
Ja tog et par nast.

Åsum. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nästa
adj.

nàsta

nàsta go̱z nästa gång

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II nästa
adj:

so‿jér‿ed‿sɛ, va‿
nèsta ar ska‿ bjùda‿
pa

så ger det sig, vad
nästa år skall bjuda på.

M. f. 75

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nästan
adv.

nàstan

rǽi̯nt svòrta, sòm̲a nástan.

(om svin)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

nästan

nèstan

nú̠ e hœr nèstan ẹ́j̠a tát̠ra tẹ́.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

I. nästan

adv.

nèstan

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ja‿komor‿nèstan‿
knápt zhú‿tid.
Jag kommer nästan knappast zhåj det.

N. f. 71. / nèstan‿àlre nästan
aldrig.

II. naśtan

adv.

ja‿trá̱r‿ed nèstan. Jag nástan tror det.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

nästan

nèstan

dæ‿kan‿næstan‿ble‿fó̱r‿gá̱læd det kan nästan bli alltför galét

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

²nas̱tan nästan

năstan

aṉ sk.o̱la ²nas̱tan re̱dad

'sni̱²g̱g̱a se ti̱ ad̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

nàstan

nâstan
adv.

ja‿ ved‿ nastân‿ ì̥ta,
hat‿ di‿ mènte jàg vet
nàstân ìnte, vad de menade
K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

n²estan   năstan

de l²iktar ~ ²igenting

năstan

№ 290.

Söfde   Fårs hd.   H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nästan
adv.

nèstan

da‿ hada‿ da‿ nestan‿
én o‿ vár det hade
de nästan var och en
(nästan alla)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nâste

nèsta (mask. sg.) adj.

da ‿ far ‿ va ‿ nèsta ‿ gǫ́z det få̊r vara (bli)

nā̂stà gång

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

naste

adj.

næsta

næ̀sta sǿnda

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nästkusin

néskωsí̱n ; pl. ´ – ´ or

tremånning, barn av kusinor

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nàstsyskon

nástʒuíʒana pl.

uppgavs betyda tremänningar

dr. e. ~

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nästsyskonbarn

nestſuſebårn l. nestſuſene-bårn, n., -et, pl. -børn, -en, eg. nästsyskonbarn; syssling.

han o ja vi e nestſuſene-børn.

Ja ha et nestſuſenebårn i Amirka. Fränninge. F.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

näsvis

ne̱̊se̱vì̱s l. -or, m. ah f-,
n., vì̱sl, pl. -vì̱sa, komp.
-vì̱sare, -vì̱sast, näsvis.
Fränninge Fs.

Fars hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

neṯ ed ~ en

nǎt s.

nǎt

№ 290.

Sǒfde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

natt
adv.

nat
fö²rsiktigt

gá so‿ nát! Gå så för-siktigt

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

+ nãt̄t̄;

nat̲ adv.

sakta;

dɛ jé̲ so nat̲;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

I

nätt
adj.

nat̲; n. = ; –̀a

fint o. graciöst byggd; ej grov och klumpig utan relativt småväxt men välproportionerad (om män, kvinnor o. t. ex. hästar o. kor); äv. lagom stor

nàt̲a hästa små trevliga hästar; M. J.-75.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

nätt
adj.

et‿nát̲‿lás̲

ett lagom stort lass

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nätt
adv.

nat

försiktigt, varsamt

ja. vànda. dóm lìda
gròna so. nát. Jag vänjde
dem litet grand så försiktigt
(om unghästar, som skulle läras
att bära sele).

N. f. 71.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

rått
a.

rat̲ el. rát̲oa

de va en rát̲oa kní̲v ---

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

× nävagröt

nœ̀vagrǿd. -en

ett slags gillesgröt (risgröt) som åts kall. När gästerna bröto upp från gillet, skars gröten i stora stycken, som gästerna togo i nävarna och stoppade i lœ̀morna, fickorna, för att taga med sig hem. Brukligt på 1840-50-och 60-talen.

J. J-s. Västerstad, Färs hd.

nā̃ve
s

bst. sg. nā̌ven s. 93

= hand

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

nāve

nø̱̀ve. -en. nø̱̀va. -ana. nāve,
hand.

jà har fad frús̱t i nø̱̀vana.

jǿs̱es tǿ̱s va du e ká̱l om nø̱̀ven
(ka̱l = kall)

Vomb.

№ 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

n l

näve

nø̲̀v/a; pl. -̀a

é̲t‿pa̲r‿nǿ̲va skrà̲nz

en̄ par nä̀var grö̀ppjal sä̀d.

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

nâve;

nòvh, -hn s.
-̀a, -na;

hand;

Nāsby;
nòwe enl. Ida Esbjörnsson fr. Eggelstad.

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nave

nè̲va, -èn -à. -àna

han e kù̲sen i nè̲ven
han år lam i handen

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåve

nø̱̀ve -en -a -ana

jà har sá̱t mì̱en sǽ̱ me nø̱̀ven

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

răve s.

rø̱̆̀ve , -er

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

näve ;

nò̱vh, – hn s.
–̀a, – na ;

hand ;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nãve,

nò̲vh, -hn s.

-`a, -na,

hand,

han slǻ̲ hid
smòja i nò̲vhn,

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nãve;

nò̱vh, -hn s.
-à, -na;
di tə̣́ɑ̱ krβ́ws mh
nò̱vana;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nā̃ve

nǫ̀vᴇ, -̀an, -̀a, -̀ana
m.

nǫ̀vən e‿so‿hɵ̀wan
nā̃vən är så svullen.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nàve

nø̀ven best. f.

kùsen e‿ nø̀ven. Domnad i handen.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

nåve

nò̲ve -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

n$\overset{2}{\text{ǫ̱}}$vḷ n   n$\overset{2}{\text{ǫ̱}}$va na   nävl   s.

deṉ n$\overset{2}{\text{ǫ̱}}$ven e̱ re̱nt
k$\overset{2}{\text{ǫ̱}}$sḷn

n$\overset{2}{\text{a}}$ve

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

næ̲̊²vən näve

nă̊vən, handən

ha̲ fitʃ ta̲ må̲¹dən i næ̲̊²vən

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nåve

n$\overset{2}{\underline{å}}$ve, m., -n. pl. -va, -na, n$\overset{1}{å}$fve, hand.

ja br$\overset{2}{\underline{u}}$ga o j$\underline{i}$ sk$\overset{1}{\underline{ø}}$rna en sk$\overset{2}{\underline{å}}$rniŋ d$\overset{1}{\underline{i}}v\underline{e}$lstriff så st$\underline{o}$r sa$\underline{m}$ en n$\underline{ø}$d o et p$\underline{a}$r n$\overset{2}{\underline{æ}}$va m$\underline{a}$lt, nar de h$\overset{2}{å}$de b$\overset{2}{\underline{ø}}$red.

№ 281. Färs hd

Fränninge. Fs.

Per Larsson 1898.

näve

²no̲va, m. -n. pl. -va, -na,
näfve, hand.

Åsum, Fränninge. Fs.

i Fränninge även nœ̲̀va

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{næ}}$ve n a na nǎvl s.

han̲ gɔk̲ pω dom̲
me $\overset{2}{\text{ba}}$r̲a $\overset{2}{\text{næ}}$vana.

№ 287. nǎve

Trenninge FÅRS

H. Areskoug 1924.

n²ɒ̱ve n   n²ɒ̱va na   năve s.

nãve

№ 290.

Löfde Färs hd. H Areskoug 1926.

nȃve

næ̀vę ; pl. –̀a , –̀ana

2 – bàga næ̀vana

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II nâve

jé̱d, ha̰r ‿ moza ‿
ný̱dlar dar ‿ é̱ i ‿ nà̱ven!
Gissa, hur många nötter det
är i handen!

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

nȁve

du va kòsna i nø̀vana
a vártʒ o sónt. De
voro lamna i nȁvarna av
vȁrk o. d. / han hada
smártan i
nø̀ven. Han hade
piskan i handen

K. J. 71.

Sȍvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

rāve
s.

rø̀ve, -en

di gá dom åltid i rø̀ven

(om tiggeri)

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

nǫ̊²vá, -n, -a   nâve

(Hr:) nŏ̱va

hand, näve

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

nâve

nò̱ve, -en, -a, -ana
m.

Âr. 'vad som rymmes i den krõkta handen'

é̱t‿pa̰r‿nó̱va skrà̱nz

e̱ū par nãvar krossad sâd

M. f. 87

Lôvestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nǻ̱vor

nǎvlr s.

nǎver

№ 290.

Sǒfde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

nǽvor en — — nåver s.

Östraby/ № 287. nåver

FÅRS

H. Areskog 1924

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

näverdosa

n̲ɛ̲̀vordɷ̲́s
(t. ex. en snusdosa)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nœ̰vordó̲s ën näverdosa

näverdosa

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

nöd

nø̲

dær gar ɛ̀y̲en nǿ̲ ó̲d -en.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

nöd

nø̲, m., -n, utan pl.,
nö²d.

da̲ ga̲r· i²ŋen nø̲ o̲d nam.

i̲ nø̲n fa̲r en ny²tta tra̲be̲n¹.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nø̱d an nȫd s.

de̱ ha̱r ²önte fo̱r nǿ̱den
o ²hy̱ra dasvä́rtze

nȫd

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nöd

nę. ´en. nöd, nödläge.

driffa a bę́, ìgen nę́. (ordspr.)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ nödsfall

n$\overset{1}{\text{o}}$s̱fal, n., -le̱d, pl. =, -le̱n, (n$\overset{4}{\text{ö}}$dfall.

di va̱ ræjnt n$\overset{1}{\text{o}}$s̱fal od han m$\overset{2}{\text{ø}}$te̱ r$\overset{2}{\text{æ}}$jsa.

$\overset{4}{\text{Ö}}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nödga

nø̲

nø̲ si pó = tvinga sig på något

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

nödga
v.

nø̲

truga, krusa.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

nödig

nò̱di
angelägen

nò̱di óm̱ de.

Vanstad

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

nödigt

nø̱d, adv., og$\overset{ε}{å}$rna.

i̱ am$\overset{1}{e̱}$rka fæ̱r haṉ nak̲
f$\overset{2}{u}$ła̱ nu̱d ; hæ̱r v$\overset{2}{i}$ł̱e haṉ
nø̱d ti'd.

Branstad. Fs.

n$\overset{2}{ø̱}$ld, Fränninge.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

× nödigt
adv.

nø̲̀ed

ogărna

också enl. P. Larsson 1898.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

*nōdigt
adv.

nø̱̀ad

ogärna, motvilligt

de̯‿ga‿vel‿nø̱̀ad fu̱d

de (kreaturen) ge sig väl ogärna på det (ɔ: fodret)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

+ nödja

nů²d̲ja, f., -r, pl. -jor, -na, mycket stor ock tung, med långt skaft försedd träklubba, som användes vid sönderkilandet af vedkubbar.

Åsum. Fb.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

nudʒa, -n, -or ×nödja s.

klŭbba

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

2
nǭdja n or na ˣnȍdja s.

nȍd̲ja enl. t. j.

klubba att
slå ned tjuder-
stakarna med

№ 287.

Frenninge FÄRS H. Areskoug 1924.

+ nö̃dja ;

nỳdja , - an s.

-̀ɑ , - na ;

klubba ;

Hoōr ;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

+nödja
sb.

nìdja f.

stór tråklubba, använd av timmermän

N. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣnödja
sb.

nụ̀dja f. l. nùdja

större träklubba, bl. a. till att slå ner tjuderstakar med

Jfr ˣkölva

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

× nödja
s.

nōdja, nōdjor

en klubba där huvudet och skaftet är i ett stycke.

Nr 8656 Västerstad Färs hd.
Gunnar Persson 1965

× nögle

nø̲̀gle , -ed,

nystan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

n 9

nöja sig

nö̀ja se. -ór. -̀de. -t.

nöja sig.

han kom̱ ú̱d a sa tí na haun skoḻe la se nö̀ja me sina é̱ne pö́ja a è̱nte tá̱ á̱ndras.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nöjd adj.

noı̯d

2

pl. noı̯da

nöjd

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

nöje

nòje, -ed. nòje, -en, nöje.

de jòre ugdómen när di va
sèjada, när di vile ha nåd
ràktet särjelt nòje.
(se vidare under : slångerumpa)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

nödvändig

nødvǽndə; pl. – ´ – a

K. f. 72 nødvǽndat n.

formen med -d- verkar skriftspråkspåv. l-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nòdvãndig

nødvándat n.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nödvändig

nov¹en̲di̲ l. -dijor, m. och f.; n. -det, pl. -dija, 1) nödvändig. did̲ e en̲ nov¹en̲di̲ tiŋ; 2) uttr. för i behof af. han̲ va nov¹en̲di̲ am̲ fr¹åʒa.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

34

nödvändig

nø̰dvéndat obest. n. sg.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nöjd

nojd, ¹-oł̃, -t, ²-à

nöjd

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

nöje

nö̀ja n.; pl. =

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

nöjesgård

^{2}nöje̱sgàωr, m., -en, pl. -a, -na, lustställe, landtegendom med fint boningshus och stor plantering omkring åbyggnaderna, men med obetydligt inkomstgifvande jordbruk.

^{2}då̱la de̱d e me̱st en ^{2}nöjesgàω

Östraby. H.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

nöjsamt

nǒjsámt

s. 89

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

nŏ̈t

nyd, n., n$\overset{1}{y}$ded, pl. =, n$\overset{1}{y}$den, nŏ̈t, bå̆ (skällsord).

de el$\overset{1}{e}$n̲dija nyded kom sa dr$\overset{2}{å}$però̲vad hem $\overset{1}{i}$jen.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

nö^{7}t

nø̲d, m., nø̲^{1}den, pl. nø̲^{1}dor, -na, nöt, hasselnöt.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

med̲ en ˊ~or na nõt s.

ȷe m̱ e̱n ~

Kvant. rätt!

nõt

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

nõt;

nýda, -an s.

nýdor, -na;

di jétt o plóka

nýdor;

tōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nöt

nýdor pl.

(d > ð)

hasselnöt

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

2. nôt
sb.

nagd n.

dum, enfaldig person

at ‿ ràktat nagd ā
rìktigt nôt.

K. f. 72

Jfr ˣfånôt

Nr 6755. Tolånga, Färs h
Hugo Areskoug 1958-59.

nǒt s.

nɯd̠ en nɯ́d̠or na

№ 290.

Färs hd. H. Areskoug 1926.

Löfde, Röddinge

néɡ̱dor nôt

néɡ̱dorna (best. pl.)

haselnôt

jḛda - néɡ̱dor gissa nôtter
(en lek)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

1. nöt

nʒ́dor pl.

~

hasselnòt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II nöt

Åv. nǿgdor K.f.99

ja̰da‿nǿgdor gissa nötter 1)

K.f.99

1) En lek

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd

H. Areskoug. 1957-58.

nud, -en, núdor, -na nöt s.

№ 290.

Riddinge, Färs hd, A. Areskoug 1926

rôt

pl. rǿ̜dor, -na

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

nȏt

pl. nǿ̠dor

nut.

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

nǒt

nø̱d en ˊær na s.

nø̱d

je̱ me̱ e̱n nø̱d.

№ 287.

²nöt

Fränninge FÄRS H. Areskoug 1924.

2. nǒt

nøgd n.

fǎ, krǎk (okvǎdinsord)

ët – rå̀ktad nøgd

en riktigt nǒt.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

nœ́d̲debɑskɐ n   nõtbuske s.

nǒtbaske

№ 290.

Rödtinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

nötbuske

nỳdabö́skka; pl. ˋ - ˊa

l. nỳda ~

~

hasselbuske

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

nötbuske

nýdabåska

– hasselbuske

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nöt-huvud

nỳ̠dahȯ̠ed

dit̠ nỳ̠dahȯ̠ed (skällsord)

Anm.: Man had väntat nỳ̠dahó̠ eftersom huvud heter hȯ̠. J.J-s

Nr 3340 Vanstad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

nötknäckare

nýødəknǽtjarə -ən

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1949-50.

nȍtkōti

nìgdaʒʒýd n.

oxkȍti

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nötkött

nỳ̱daʒʒý̱d n.
(oxkött)

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nötkött

nùɡdaƶʒýd n.

(oxkött)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nötkött

nỳgdatʒʒýd n.

(oxkött)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

nötskog

nùg̲daskáw

hasselskog, hasseldunge

K. s. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× nõtsla;

nỳsla, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

ta kapslarna av hasselnötter;

di nỳsla nýdor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ nŏtsla;

nỳsla, -àr, -̀a, -̀ad v.

ta bort kapslarna på nŏtter;

han såd o nỳsla nýdor.

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

nõttalg;

nýdatål, – en s.

Hön;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

nöttalg.

nä̀gdatǻl

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

oxtalg.

(användes vid Ljusstöpning).

da ‿ va ‿ få̀ratǻl o ‿ nä̀gda-tål, hǿggad da ‿ bár ‿ sɹ.

Det var fårtalg och nöttalg (som användes vid ljusstöpning), vilket det råkade vara man hade till hands.

n. f. 71.]

ˣnõttase
sb.

nìgdatása

klunga hasselnöten i en bladkapsel

SK. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

nõtter,

nýdor, – na s.

han såd o nýsla
nýdor,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

nõtter;

nýdor, -na s.

di nýsla nýdor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

*nö̀tto

sb.

nø̀datǫ́ n.

nöthår, kreaturshår

(ɔ: dä tǫk ad i blaṉ
o blana i hǫ́pa ta
dy̆nor "man tög det ibland
och blandade ihopa till dynor",
dvs. man värda bolsteröver-
drag av ull blandad med
X.4.71 nöthår)

Sövde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*nötto

nùg̲datǿ̲ n.

nöthår, hår på nötkreatur

Nr 6768. Lövestad, Färs. hd
H. Areskoug. 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

σ, = not.

ə̣ɷ̠́, -hn s.
ə̣ɷ̠̀a, -na.

Röddinge sn, Färs hd, Malmöh. l.

1586. Nils Bengtsson 1935.

× ơ;

ə̣ ḏ, –́ln s.

–̀a, – na;

nơt;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ˣσ̄;

ə̣ω̱, –́en s.

ə̣ὼ̱a, –na;

not;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

o
intej.

ώ̱, du e gà̱len!

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

o

interj.

a̲

á̲ de va en rá̲n mán̲

[om en kyrkoherde Rundgren, sedermera biskop].

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

a̲ j svagtryck a $\frac{\text{o}}{\text{intej}}$.

a ‿ bevá̲ra ‿ me va̰l!

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

O

interj

å

uttryck för häpnad

ǻ, nú ḛ ‿ här ‿ fasánar !

M. f. 38

9:1938.

Nr 6738. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

o
interj.

ɷ̱

ɷ̱́, hè̱la tí̱den !

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× obodd

obóda pl.

Hört i betyd. 'i olag'

(om knäleder med värk i)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+ obota
(umbota)

a̲bó̲^{1}da., adj., oböjl., sing. och pl., bristfällig, söndrig.

bø^{2}de tá̲g o á̲lt e a̲bó̲da.

Östraby. Fs.

a̲bó̲da äv. i Fränninge.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

observera

opsalvé̲ra

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

× obstenaig
a.

oppstenai

motsätta sig något (!). oppkåftig

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× obstenarig

adj:

opstenárr

envis, halsstarrig

K. f. 71.

2
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

obstinat
a.

opsernasi

uppstudsig

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

× obota
adj.

ωbώ̱da , oböjl.

bristfällig, söndrig

Fränninge

Nr 281 Färs hd
Per Larsson 1898.

observera

apsel̲v^{1}é̲ra (-ar, -a, -ad, -ad, -at tr., observera, iakttaga, gifva akt på.

Ja ha å^{1}l̲ti̲d va̲d ti apsel̲v^{1}é̲rad hat̲ de ha va̲d.

Fränninge. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

×obåling
sb.

obú̲liŋ m.
okynnig pojke
K. J. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

och konj.

å

"där va bo prässter å ..."

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

och

o

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

o och konj.

pa̱gen o ja̱ ska ga̱ di̱d

№ 289. FÅRS

S$\overset{2}{\text{o}}$vde H. Areskoug 1925. och

och

o

dɩ spa̰nt lìn̲a o
tɷ̲́ o hǿ̱r K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

och

vi‿hada‿en‿hø̱̀ra o‿
vìt̲a‿ dóm̲ vi hade en
vallgosse, som vaktade dem
(o trol. numera uppfattat
som 'och' konj.; från början
trol. som inf.-märket o,
'att'; "att vakta dem").
(Jfr u. att inf.-märke

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

och

di‿skola‿ga‿ti‿gáran
o‿jora‿dasvǽrtʒa de
skulle gå till (herr)gården och
göra dagsverken / di‿làjda
vos o‿jik‿o‿ploka‿jor-
bǽr de lejde oss att gå och
plocka skogssmultron

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

och

dær‿ va‿ ìŋen o‿ lé‿ na

det fanns ingen, som tålde henne

K. 4.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

V och

dar‿ va‿ val‿ ìga

o‿ skád po‿ vílt.

Det fanns väl inga,*) som
sköt på det vilda.

K. f. 71 *) Meddelaren
tänkte på arrende-
bönderna under sö
gods.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

III

och

han‿ sláp o‿ kom‿ti‿
non‿ fortréd "Han slapp
att komma till någon förtret",
dvs. han undgick att komma
till någon skada.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

och konj.

a

anv. såsom rel. pron.:
dæʀ e béʒ̲ a ʀén̲oʀ

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

och konj.

å

"å då bytty hun åsse böen"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

och

a

anv. ss. rel. pronomen

dær va nók̲ ìg̲en a jik̲ dó̲ren
forbí̲, ṵdan di fék̲ ---

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

o　　　　　　　　　　　　　och

da‿va‿bé̱st o rǽ̱lat
det var beskt och otäckt

M. J. 82

Nr 7097. Färs hd
Vånstad　Hugo Areskoug 1958.

I

och

o Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

Jfr ex. u. att inf. märke

hum ‿ börjar o ‿ ågar.
Hon börjar och svåller (o: att svålla). Om det förhållandet, att juvret börjar svålla på ett dräktigt sto.

M. f. 71.

II

och

hær‿ va‿ en‿ hànlara
o‿ bǫ̀da i‿ býan. Här
fanns en handlare, som bodde
i byn.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

o och konj

dę va ^{2}uda o ^{2}jęŋa

Ö. Sallerup
Östraby
Öved
Långaröd
Fremminge

FROSTA

№ 287.

FÅRS och

H. Areskoug 1924.

och

TUMBA 19

s. 89

å

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L. P. Holmström 1873 Exc.

*ock
interj.

åk

uttryck för häpnad och lätt
rädsla: ~~åk~~ ô

åk, da‿ häjlar idå!
Ô, det haglar i dag!
Förmen hörd blöu en
gång

K. 1.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

också

ós̲a

de sla̲ tí ós̲a jfr slå till

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

¹ösa

ocksa°

också.

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Vanstad

också

ós̱e

di va noṟa hȯndera dí̱ ós̱e.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

också

ós̱e

jà skoḻe fʒò̱va, e de fė́f̱ʒ jà ós̱e.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

också

s. 90

åsse

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

också

ása

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

också

óse

de e óse et fordáv

om di e nø̀ktra, de ha óse
mǿd a vel sí.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

ocksȧ

ós̲e

de ha ós̲e vad en mø̲̀ed
brá̲ plás̲ mæ dé̲.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

också II

de va ós̲a kuŕk̲t svà̲rad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

också
adv.

ós̱a

„sté̱rsad" de e ós̱a dánst.

de ble ó̱prǿ̱ded, de blé̱-ós̱a.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

också II

de e ga̰d véḵ. de̱ ós̱a.

de va i òstrabý̱ sóḵen; de vá̱
ós̱a dé̱d
(Detta bruk av ós̱a vanligt i Färs härad)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ocksȧ

óze, ocksȧ; vanligt såsom tillägg

till påståendesatsen:

han rejéra tòsey, han jóre óze. 1927.

de har ja glemt. ja har óze. 1927.

han do. han jòre óze. 1927.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

också

¹ase, adv., också.

ja ¹ase. – han rade ¹am di
²slåled ¹ase.

allmänt. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ósk

också

också

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

också

ósa

dä kona gą ịda for víntoran ósa de kunde gåute få vintern (under vintern) också.

R. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

också ;

ós̱e adv.

di túk̲ bø̱̀dʒe
ós̱e ;

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ósa

också

n. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II

ós̱a

också

da‿lṵta‿ós̱a lḭd‿gò̱a

de luktade också litegon.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

ós̱a

också

dǽ̱r torda‿dɛ‿má̱lt ós̱a

där torkade d̃e malt också

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

också

åsse

"ă då bytti hun åsse bŏan--"

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Färs hd

Anders Malm 1887. Exc.

också

ás̲e

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**

Per Larsson 1898

$\overset{1}{o}$s̱a oksa

okså

ja̱ ha̱da s$\overset{1}{æ}$̱l $\overset{1}{o}$s̱a skul̲

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

också

óse

de va óse en hån !

jfr Lund

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

också ;

ós̱h adv.

ja føur sèt̠a
dá̱n ká̱n hid
ó̄s̱a ;

Nåsby,

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

också

ósa

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

också

ósa

so skola vi hat
hìna ósa íj hár så
skulle vi haft henne också i
hår² (ɔ: i summet). K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

också;

ós̲k adv.

han va ós̲k gàl̲an;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

också

ósa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

också
adv.

ós̱a

dǽ̱r e skostǽi̱n a bà̱garǿ̱r
ós̱a ʒ̱anfá̱r

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

x
odig
a-

odi à̲di'

duktig, flitig

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

odjur

ujúr -ed, pl. =, -en.

Nr 281 b S. Åsum, Färs **hd**
Per Larsson 1898

odjur

ụejụ́r, n., -ed, pl. =, -en, odjur.

Åsum, Fränninge. Fo

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

odla

ὼdla , = , -̀ad

Pret. part. -̀ad

uppodla mark

(Rspr-lån; endast i Nordskåne är ? odl genuint och har där formen ὼla)

M. f. 75, M. f. 71

en hél dél e ὼdlad M. f. 71

J. J-s.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

odla

ò̲dla, =, –̀ad

Pret. part –̀ad

Rspr.-lån!

K. f. 71

I Nordskåne är ordet genuint och heter där ò̲la ; i Sydskåne är ò̲dla Rspr.-lån för äldre ta̲ óp̲ och andra uttryck. J–s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

ò̲dlḁ , = , ∸ ad odla

vi‿hadɐ‿ få̲ladɐn ò̲dlad

vi hade fåladen (ɔ: betes-marken) odlad

K. f. 72

Inlånat! I Nordskåne, där ordet är genuint, heter det ò̲la. I-s.

Nr 290. Färs hd

Lövde

Hugo Areskoug 1958.

II **odla**

dɩ‿ har‿ rωdhώ̠gəd à̠la tr̲æn, o‿ so‿ har‿ dɩ‿ ὼ̠dlad‿ əd

de ha rothuggit alla träden, och så ha de odlat det

K. J. 71

ὼ̠dla : inlånat.

J–s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

odla

^{2}å̲la (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., odla.

Ja sku bo by^{2}gga o ^{2}å̲la.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. **Per Larsson 1898.**

I odla

ȧ̱dla, =, –ad
Rspr-lån, ej genuint. J. J-s.

Pret. part. –ad; n. =;

de va ȧ̱dlad alt so-
nǽr som tju̱ga tu̱n-
lán. Det var odlat allt-
sammans så när som
N.-f. 71 tjugo tunnland
Ramsele

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

II

odla

ò̲dlḁ , =

du‿ò̲dla vḛ̀̃da lì̲da grà̲na. Man odlade vete litet grand.

Kopa-lån!

cn. f. 7.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

odla

à̲dla , = , ̀–ad

(odla jörd)

Rsps-ord

Finns som genuint endast i nord-Skåne, där det heter à̲la; det genuina uttrycket i Sydskåne torde vara ta̲ ó̲p.

Nr 67[illegible]8. Lövestad, Färs hd

J-s.

H. Areskoug 1957-58.

odla

à̲l/a, -ar, -a, -ad

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

odryg

ωdrǿj̲, n. ωdrǿjt

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

odrygg

odrǿ̱j ; pl. – ́a

pǽ̱ja e‿odrǿ̱ja pengar

åro odrygga

M. J. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

odygd

ωdǿjd, -en

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ω̰dǫ́ide

odygdig

odygdig

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926

ofast

ὼ̱fa's t

ὼ̱fást grω̱ʒ ofast grund

(Reprs - ord)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

offerpeng

ò̲forpǽ̲ŋ, -en, -a, -ana, offerpengar,

pengar som offras på altaret i kyrkan.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

offra

òf̲ra -a -ad

di òf̲ra sæ mœʒ̲a knàp̲a di
kωn̲a sø̲ga óp̲

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

offra

òfra. -ar. -a. -ad. offra.

só̱ òfra di te pré̱sten i tjò̱rkan;
de va mesom̱arsdá̱.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

~~ofog~~

ofá̠ged (best. sg.)

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ofred

ofré

Anv. i betyd. 'spökerier' (i ett hus)

K.f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

ofred

Betyd. spökerier ("spø̱ga")
äv. hos M. J. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ofreda

ofréda, =

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ofõrakt;

ωforájt

me ωforájt : utan avsikt;

han jòre ed me ωforájt;

3 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

oförskämd
adj.

ɑforʒém̲d, neutr. -t.

4/5/1 S. Åsum, Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ oförmodligen

o̲for̲m$\overset{1}{\underline{o}}$dlijen, adv. förmodligen (Möjligen individuellt. upptecknadt efter en 80-årig gubbe.)

o̲for̲m$\overset{1}{\underline{o}}$dlijen e han̲ h$\overset{2}{u}$m̲a i̲ dæ̲.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

ogift

sjút̲or

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

oji̲n, -t, -a ogin

ovillig, ej tillmötesgående

FÅRS

№ 285.

Lövestad

H. Hallqvist 1924.

ɑji̠dalɩ +ogitelig

slö, dåsig

ja ble sa̭ ɑji̠dalɩ ɑ̣m
ja blɑ̊ŋ̱a mit̠ pa̭ dɑ̠̊n

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ogitelig

ɷjí̲dali

orkeslös; lat och slö. t.ex. på grund av värme.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

ojitlig
adj.

ɑjí̱dli
olustig.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938

ogräs, s.

ugré̠s/, ´-ad

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

ogräs

ωgrœ̱́s, -ad

de va ènte té̱ ro̱̰d; de va
ωgrœ̱́s.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ogräs

ogré̲s. -ed. ogräs.

Även använt som ett slags skällsord:

de̲.e et ràk̲tat ogré̲s. 1929.

№ 1006. Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

ohyra

ohýra

Jfr ˣaväte

råttor och möss.

so‿ snoda ‿ kátan
rkríŋ õ‿ skola ‿
søgza ‿ op ‿ ohýra. Så
snodde katten omkring
och skulle söka upp
ohyra.

K.f.71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ohyra

ohý̲ra

(lòss)

--- en‿ʒgàm̲akóm̲ o‿raja‿
h̲áred‿ me o‿s̲é, om‿
dær‿ va‿ non‿ ohý̲ra

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

o̜hǻŋ̰ ˣohång

han va so ~

odygdig

№ 290.

Rödinge **Färs hd.** H. Areskoug 1926.

× ohång
a.

uhang (uhǽŋ)

snikan, otrevlig på olika sätt.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× ohång ✓

u̲hå^{1}ŋ l. -or. m. och f.; n. -ŋt. pl. -ŋa, ostyrig, bångstyrig, själfsvåldig.

Fränninge, Vollsjö.

kå^{1}t̲en ha̲n e sa u̲hå^{1}ŋ sa.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× ohåg
adj.

ohág

olydig

Nr 3340 Lövestad, F s
Malte Åberg 1938.

ojämn
a.

åjǽmn

dìt̲a e en åjǽmn, lò̲jli plás̲.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ok

o̱g, n., o̱¹ged, pl. =, o̱¹gen, ok 1/ för oxar, 2/ att lägga öfver skuldrorna då man bär 2 ämbar.

Branstad. Fs.

dæ va en glå̱fa pa o̱ged.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ok
s.

ω̲g, -éd

(på kor och oxar)

Nr 3338 S. Åsum, Färs h

Magnus Löfgren 1938.

O̲g ed ~ en ok s.

om̲ du̲ bæ̲r spå²n̲ana
ma ~¹ed so ga̲r ed̲
e̲d le²t̲ara

ok

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

a̲ged a̲gen ok s.

st^{2}ů̲dana h^{2}å̲da a̲g
o dra̲ ma.

№ 287.

Lån^{2}garöd FÄRS ok.
H. Areskoug 1924.

ø̱g, ũ¹d ok

ok

di (hästarna) ha̱da ø̱¹g øg̱a

bu̱¹øhn

Långarods sn Frs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ok, s.

ɑ̲g/, -ad; -, -an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

ω̠g ed ~ en de s.

ok

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

*oka
vb.

ö̀gga, =, ˋ-ad

Pres. sg. ˋ-ar

få juvret uppsvällt då tiden för fölningen är inne hon börjar o ö̀gga juvret börjar att svälla

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

*oka
vb.

ògla, =

Pres. sg. ̀-ar

om det förhållandet, att givret börjar svälla på ett dräktigt sto.

hum ‿ borjar ‿ o ‿ ògar.

Hon *) börjar att svälla.

N. J. 71. *) Märren, stoet

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

*oka
vb.

ògja, =

Pres. ˋ-ar

börja svälla (om stojuver före fölningen).

K. f. 72.

hum ˋ ògar juvret svällar på stoet. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

^{2}å̲gank d. × okande s.

juver på ett sto

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926

× okände

s.

ògana, -ed

Nr 4829. Västerstad Färs hd

I. Ingers 1963.

*okande
sb.

ò̲gana n.

stojuver

at brá̲ ò̲gana eū
stort juver

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×okane
sb.

ògana n.

stojuver

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×oke
sb.

à̱ga trol. neutr.

tvärställning på kalke, som överredet (slädkorgen) vilar på

--- à̱ga o. mé̱r oke och medar

Av. ×okende

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

x oken

^{2}ågen, n., -ed, pl. = ; -en, Tvärslå som förenar 2 slädmedar. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×okende
sb.

ògana n.

Se ×oke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd.
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×okenjärn

ɑ̀ganjǽrn; pl. = n.

trol. = ɑ̀ga o. ɑ̀gena;

se ×oke o. ×okene

... mér 1) o. ɑ̀ganjǽrn

1) slålmedar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

ue

× ökompandes

u̲k$\overset{1}{\hat{o}}$m̲panks, adj., oböjl., osams. står bloā predikativt. Östraby, Västerstad. F.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Jul

×okompandes

okǫ́m̲panes. adj., ×okompandes.

ovänner, osams (oböjl.); endast

predikativt.

vi hade nǽ̲r blet okǫ́m̲panes

dén̲ dá̲n.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

×okompanes
adj.

okómpanes oböjl.

oense, ovånner

blḛ ~ bli ovånner

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× okompandes
a.

okompanes

osams, ovânnes.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× okontra
adv.

ωkώntra

i oordning

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

olesticka r

²ω̲gastiffa, -n, -or

[se under st²u̲daὼ̲g]

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ω̠gsti¹f̠ʒur okasticka

okstickor, tråslår som sutto i okot på vardera sidan om halsen på stuten

Långarö̈ds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

oktober

ɑktɑ́b̲or

den fósta ɑktɑ́b̲or

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

oktober

októb̲or

2 ‿ októb̲or

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

október

oktώ̱bor

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

oktober

ωt$\overset{1}{\mathring{\omega}}$b̲or, m., oböjl. oktober. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

okunnig
a.

ɑkɑ́ṟi

vɑ en ḻi̇d ɑkɑ́ṟi ---

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ɷl^{1}ẹvnad olevnad

obehag

di ha ɷl^{1}ẹvnad aệ dɷm̠

l^{2}ịvæḻ

Långaröds sn Färs hd.

№ 530 Nils Nilsson

olik

ωli̠g, ωli̠(g)t, ωli̠a

ωlɛ̠́dza (Nr 1941)

olik

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

olik

$\underline{u}l\overset{1}{\underline{i}}dz$, m. ok f., n. -t, pl. -a, olik.

bo $l\underline{i}dzt$ o $\underline{u}l\overset{1}{\underline{i}}dzt$.

$gl\overset{2}{u}\underline{t}ana$ e $m\overset{2}{ø}\underline{w}oran$ $br\underline{a}$ $\underline{u}l\overset{1}{\underline{i}}dza$. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

olik

ulí̲gz, pl. -a

glùt̲ana e mòw̲oran brá̲ ulí̲gza

Tolånga.

Nr 281 **Färs hd**

P. Larsson **1898**

ol̲íga   olika adv.

de e̲ so ~ so, so^{2}m̲a
ska li^{2}g̲a fle^{2}r̲h á̲r

olika

№ 289.

FÅRS

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

olika

adj. o. adv.

ωlí̱ga

de e̱ lí̱d ωlí̱ga

ō.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

olika

olí̲dza. adv., olika

yngre olí̲ga.

1. de va olí̲dza me de̲.

2. di sá̲te olí̲ga ó̲r té̲ (om de varierande texterna i vissa populära folkmelodier)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

olika;

ulí̠dʒa adv.

de é̠ ulí̠dʒa;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

olika

olíka

Rspr-påverkad form

de‿ hade‿ på‿ olíka benǽmneŋor M. f. 75

Sk ulíŋga enl. N.B.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

olika
adj. o adv.

ω lí̲gga

de va li̲d ω lí̲gga

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

olika;

ulí̠dʒa adv.

di é̠ mi̠èd ulí̠dʒa;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

olika

u̱li̱¹dʒa, adv., olika.

di̱d go̱ar sa u̱li̱¹dʒa te̱¹.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

olika
adj. & adv.

ωlí̠gʒa

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

olika
adj. o. adv.

ωlí̲gʒa

hos yngre: ωlí̲ga

1954.

Ö. Kärrstorp, Färs hd.

ω̰lí̱ga olika

olika

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

olika

olíga

K. f. 71

Den genuina formen torde vara^x olígga.

J-s.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

olika;

ulí̱gʒa adv.

dä é̱ mi̱ˈäd ulí̱gʒa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

II

olika

Åv. olí̱gza l. olé̱gza

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

olika

olígza

de‿va‿lid‿olígza.
Det var en smula olika

N. J. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

olika;

uli̱´gza adv.

de e̱̍ uli̱´gza,

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

olika

oliga

yngre för ˣoligga

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²ölja n

oljá s.

olja, fotagen

№ 290.

Röddinge Fārs hd. H. Areskoug 1926.

olja

ὼ̲lja, -an. olja, fotogen.

hώn̲t e̲ de. e̲ dar non ὼ̲lja pω là̲mpan?

Vomb.

№ 1006.
Färs hd. I. Ingers 1930.

olja

²å̲lja, f., -n, pl. -jor, -na, olja. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}ålja n olja s.

vi̱ ^{2}åsta ^{2}u̥ta om ~

olja

№ 289. FÅRS

J. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²öljekan̲a n

oljekanna s.

fotogenkanna

№ 290.

Rö²ddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

oljekanna

òljakàn̲|a, –̀ – –̍ an

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

oljekläder

m. àljaklá̱r, -na

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oljud

ɑ̀júd

(Repros-ord)

K. f. 72 (defin. på älvaspel)

...om dɑ hørda ɑ̀júd va ɑ̀ɑna, nød vèsana o skràmlana ...om de hörde oljud vid åarna, något väsande och skramlande. K. f. 72
Tölånga

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

ollon;

o̱ų̀llen, -len s.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ollon

àlen koll.

bok- l. ekollon.

Jfr *böke- o. ekeollon

vh. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ollon

$\overset{2}{\text{å}}$len, n., -ed, pl. =, -en, ållon.

$\overset{1}{\text{s}}$vinen $\overset{2}{\text{j}}$iʒe på $\overset{2}{\text{å}}$len.
Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ollon;

àḻan, – hn s.

bokollon;

vi skuḻa gǿa̱ o
plòḵa àḻan;

Hōir;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

^{2}a̱lon en   ollon s.

svíṉen fitʒ̱ ga̱ i̱ skáḍen
o e̱̊da ~.

ollon

№ 290.

Löfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ollon;

ò̲lan, -lan s.

sví̲nan fi̇́tt o o̲ú̯d ò̲lan;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ollon

àlen pl.

Trol. mest om ekollon

Jr. ſ. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ollon

òl̲ən koll. pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ollon,

ɵ̱ù̯lən, – lən s.

sv̱ínən jötʒ o ɵ̱ú̯d

ɵ̱ù̯lən;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ollonborr

àlenbóror pl.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ollonborr

òl̠enbór̠ m.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ollonsvin

àlansvin pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

dær‿ va‿ àlansvin i‿ ʃøbo‿ àra. Det fanns ollonsvin i Sjöbo ora.

m. f. 71. / m. f. 71

ollonsvin

²a̲lln̲svì̲n, n., -led, pl. =, -len, ållonsvin. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281, Fer Larsson 1898.

ollonsvin

òl̲ansví̲n pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ɷl$\overset{1}{ø}$s̠t olust

olust

han̠ fiʒ̠ʒ ɷl$\overset{1}{ø}$s̠t par

h$\overset{1}{ɷ}$gåuran

Långarödds sn Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

olustig

ɷlǿsti

urt̲akœ̲́ra blev en ɷlǿsti pɷ (s: väderleken)

1951. S. Åsum, Färs hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

olustig
adj.

alǿsti

sí̲n sa blik̲ ja alǿsti

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

olycka
s.

ɷlýk̲a, -an.

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

olycka,

ulýťťa, -an s.

-or, -na;

de vá en sǽli

ulýťťa;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

olycka;

ulýffa, -an s.

-or, -na;

han hade kàmed ti ulýffa. Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

olycka

u̱ly¹kka, f., -n, pl. -kkor, -ra, olycka. Frånninge, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

olycka
s.

ωlýʒʒa, -an

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

olyckas

o̱ly^{1}ffas (-as, -as, -as l. -a̱ds) dep., olyckas, gå olyckligt, förolyckas, misslyckas.

ska'd o̱ly^{1}ffas for en me̱^{2}nuga, sa jo̱r 'ed e̱^{2}nte hun stra̱tar i̱mø̱d^{1}.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

olyckas

oly_k_as, =
uppstå missöden, gå galet

formen med _k_ yngre ers. för
förmjukad form.
J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

o̰lǽkəli olycklig adj:

2
dæ e evət ~ om
dæ jor led

Nyare uttal; Det genuina torde vara
×olýtʃəli olycklig
eller ×ulýtʃəli.

№ 289. FÅRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

olýkkeli, yngre olýkeli, olycklig.

pàga, jo̱r ìgen fortré̱d, èla ble̱r i re̱nt olýkkelia.

Vomb
Fårs

I. Ingers 1930.

№ 1006.

oly

olycklig

u̲ly¹ffali̲ l. -lijor, m. och f.; n. -lit, pl. -lija, komp. -lijare, -ja̲st, olycklig.

Frånninge, Vollsjö. Fs.

olýf̲f̲ali ant. 1947 fr. Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

olycklig II

rǿ̱r nú̱ ènte min kǻ̱fort,
for dó̱ bler i ålýf̱felia.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1947.

olyckligt

(ul$\overset{1}{y}$ffsalit, adv., komp. -lijare, -jast, olyckligt. Fränninge. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

olydig

olýdi ; pl. – ´ – a

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

olämplig

olámpli

en‿olámpli plás̱ en
olämplig plats

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

1. om
prep. adv.

om (starktr.)
o
om (svagtr.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

2. Om

om (alltid trycksv.) konj.

1. Konditional konj. (såvida)

2. Interr. konj. (huruvida)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

1. Om
adv.

Om

dɛ‿ ha‿ forɛ‿ brót óm

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. om

om (svagtr.) konj.

om‿han‿gå̃‿si‿lĩd‿
bétor tid om han gao
sij lite båtıre tid

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

3. Om
prep.

om (svagtr.)
kring

dán̲ v̲ìrar‿di om nώ̲sen /
han‿la̰‿óm̲ jàlvasta
nώ̲sen (ɔ: d° hästen
skulle bromsas)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

I

om (tryckst.)

om (trycksv.)

om

prep. adv.

vi‿ mòlka tvá gǫnor
om‿ dán. Vi mjölkade
två gånger om dagen. / ja‿
tucta‿ ǹta óm såna
bær. Jag tyckte inte
om sådana bär.

M. J. 71.

Karin

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. **om**

prep. adv.

han‿fek‿jora‿
júlad óm. Han måste
göra om hjulet.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

om

åmm

så sa Roonen åmm hann fick ...

S. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Exc.

om

åmm s. 89

åm 〃

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

om
prep.

om̲
(‾)

vi' fek̲ bòrjà mæ plæ̀jla om
mà̲renen klok̲an fám̲

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

om
adv.

om

di' tykta ‿ di ‿ bra̲' óm

det tyckte de bra om

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

om (trycksvagt).   om
                                    konj.
(konditional o. interrogativ)

om‿ja‿jiŋa lì̱a‿mé̱d,
som‿mò̱ŋa‿gá̱r, so‿biŋa‿
ja‿lè̱dī i‿bé̱nen   om jàg
ginge lika mycket, som många
går, så bleve jàg ledig i
benen. K. F. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

om̲   om Konj

ja ved̲ ²ụte, om̲ han̲ e̲
²ʒ̲le

№ 289. **FÅRS**

²Sörde H. Areskoug 1925.   Om

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

om
adv.

om

hán rar‿ óm gáren han äger gården

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II 1. om
adv.

om
-kring

dı‿ nạ̃‿ rát tı‿ pás om
en‿ ordántah negz de
nådde precis lagom om
en ordentligt tilltagen nek/

K. G. 71 | dı‿ har‿ bøjt‿ den
om de ha byggt om
denna.

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. Om

konj.

om (trycksv.)

(konditional och interr.)

du‿ fik‿ springa‿ rónt, om‿ du‿ hinde‿ méd de

fick springa runt, om de hunno med det

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

om

åmm

"di skolle allri ble samms
åmm nåa bytjåa i öved..."

s. 29

Nr 5170 Brandstad, Fär- hd
Anders Malm 1887. Exc.

om
adv.

om

... nar‿di‿kom‿óm‿ján ... när de kommo tillbaka (igen).

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

om$\overset{2}{a}$nte om intet adv.

omintet

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× ~~Om-sig~~

adj:

ómse

ekonomiskt sinnad, som ser sig själv tillgodo

han e so ómse o so jèru so Han är så ekonomisk och så snål så.

N. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

om̲ sig

$\overset{1}{\text{å}}$m̲ se, om sig, bruk. i uttr. va̲ $\overset{1}{\text{å}}$m̲ se, vara om sig, se på sin egen vinning.

$\overset{2}{\text{å}}$̲la r$\overset{2}{\text{i}}$̲ssa e $\overset{1}{\text{å}}$m̲ dam̲.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

1

am pl

ombygga v.

åmmbö̆jjd (pa.)

'ombyggd'

"når tjårrtjan blick åmmböjjd"

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

ombyggd

óm̱bòjd . rent· óm̱bòjt , ombyggd

Hi̱ed lá̱ på den sỳṉdra sì̱an,
men de ble sá̱lt nar tjòṟkan ble
óm̱bojd.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

ombyggd

ómbojd

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ómbȯi̯d
ómbȯi̯t

ombyggd adj:

gá̠rlen e̠ ómboi̯d

ombyggd

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ombyggd

ómbøjd, neutr. ómbøjt

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1946

omhénor omhănder adv.

ha ~

omhãnder

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ombyte
s.

ombýt̲e, -ad

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

om̲bøt̲^{7}a ombyte

ombyte

te fram̲t̲^{7}ian ska dær

blø ombøt̲^{7}a

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ombyte;

ambýt̲ə, -tds.

di vènta ambýt̲ə

pu vǿ̲r;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ombyte

ombúta n.

K. f. 77 **Nr** 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ombyte

ombý̲ta n.

ombý̲ta fornó̲jor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

omgift

óm̲ju̲t

han kon̲e ànte ble óm̲ju̲t.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

omgång

omgóza pl.

repriser

flère omgóza flera tillfällen (rēpriser).

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

omgångsskola

am̲g¹åŋskọ̲la, f., -n, pl. -lor, -na, ɔ: omgångsskola; ambulerande skola.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

omgift

åmjut l. -lor, m. och f.,
n. -jut, pl. -juta, omgift.
trolad e åmjut i ar.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ōmijen

omigen adv.

fre hus ~

omigen, åter

№ 289.

FÅRS

Sövde

H. Areskoug 1925.

omigen

ómigɛ̀n

ja‿ mote‿ ómigɛ̀n

jàg måste vä̀nda om ìgen.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

omká̱p (om)kapp adv.

vi̱ spra̱nt ~. den e̱²na va̱²ra la̱n den á̱nra

ikapp

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× omkapp

adv.

omkáp

i kapp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

omkʀ̆é̱s, -an

omkrets

omkrets

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

omkring

når allt je åmkring, sau.. s. 96

= när allt kom omkring, så...

№ 4462 Västerstad, Färs **hd**

L. P. Holmström 1873 Exc.

omkring
adv.

omkrɛ́ŋ̠

di ræ͜ɛ́sa omkrɛ́ŋ̠ i bý̠an

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

omkríŋ

omkring adv.

№ 289. FÅRS

S²övde

H. Areskoug 1925.

omkring

omkríŋ

omkring

adv. prep.

sɑ snæ̀rda ‿ dɛ hø-
vä́lan omkríŋ, så̊ snå̀rj-
de de ˣ"hövåveln"[1] omkriŋ.

---

[1] Se d. o.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

omkring
adv.

omkʀέŋ̲

vi dʀα̲ omkʀέŋ̲

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

omkring

omkríŋ

han‿ ga‿ at‿ bǿg, so‿
dæ‿ hø̀rdes hèla ry
omkríŋ han gav till ett vrål,
så att det hördes över hela
Ry

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958

×omkrings
adv.

omkríŋs

I uttr. som: omkriŋs e
ve - jùlatíd ungefär
vid jultiden.

M. f. 71 Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

omkull

omkúl (sic!)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

omkull

åmkúll omkúl s. 90

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

omkull
adv.

omkúl

dær ha mòoga trilad omkúl

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

omkull

omka̲ú̲l

K. f. 72

han ‿ ramla ‿ omka̲ú̲l
han ramlade omkull
K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

omkull

omkȯ́l

ramla ‿ omkȯ́l falla omkull; so ‿ mȯta ‿ dán ramla ‿ omkȯ́l så måste den falla omkull (ɔ: tisteln, som man med en järnspets-försedd stav ryckte upp med roten)

K. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

omlag

a̲ml̲å^{1}v, n., -ed. pl. =, -en,
period, slag, tidslängd.

i̲ den nå^{2}r̲e̲ rø̲^{2}den, dæ̲
bø̲^{2}de ja å^{2}pe et a̲ml̲å^{1}v.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

omlagd

ómlajd, pl. -a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

omnibus

ómnebù̲sa pl.

M. J. 87

Ord från 1920-talet.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× omodalös
adj.

ωmώ̲dalø̲̇s

ombytlig.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

× omodalös

ωmώ̱dalǿ̱s

vankelmodig, villrådig

Nr 3404 Fränninge, Färs hd

E. Andersson 1938

× omodalós

ɷmɷ̲́dalǿ̲s

vankelmodig, obeslutsam

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I. Ingers 1951.

× omodalōs

ɑmɑ̲́dalø̲̍s

enw. oberåknelig.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

område

omráda n.

Rsprs-ord med "accent-anpassning"

Nr 6748. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*omrãfse

omrówsk, – ´ad sb.

de hoprãfsade lõsa stråna
på mejad sãdkoåker.

Jfr lõsning

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

omtanke

amtázka, f., -n, pl. -kor, -rna, omtanke.

dær vahóws bāra en liden amtázka. – ja ha sa mēna amtázkor am den pågen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ omtrent

omtrént, adv., ungefär, omkring.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Färs

omtrent
adv.

omtränt

omkring

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Sk.

omt$\overset{1}{ä}$nksam

amt$\overset{1}{æ}$ŋſſsam l. -or, m. och f.,
n. -samt, pl. -sama,
omt$\overset{4}{å}$nksam. komp. -s$\overset{1}{a}$mare,
-s$\overset{1}{a}$mast.

de e $\overset{2}{e}$nte sad amt$\overset{1}{æ}$ŋſſsamt,
o ga o dr$\overset{2}{y}$ja en hel $\overset{2}{u}$ga.

amt$\overset{1}{æ}$ŋſſsamt, adv. af föreg.
komp. -samare, -samast.

Franninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

omtänkt

a̲mtǽ¹ʒt l. -or, m. ok f., n. -tǽ¹ʒt, pl. -tǽ¹ʒta, kompar. -tǽ¹ʒtare, -tǽ¹ʒtas̲t, omtänksam.

kvi²ʒan va me̲d a̲mtǽ¹ʒtare e̲n ma̲¹nen. Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

omvåg

omváj, pl. – ´a

l. omváj

N. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

omyndig

u̲m$\overset{1}{ú}$n̲di̲ l. -dijor, m. och f., n. -dit, pl. -dija, omyndig.

Vousjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281

omyndig

omuéndi

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× omyndiga

adj.

ɷmýndia

oerhört, väldigt

sa ɷmýndia lì̲den

1948 Vollsjö. Färs hd

+ omyndiga. adv.

omö̃ndia smau

mycket små

de va omȫndia smau panntofflar.

Färs

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd

Gunnar Persson 1966

omöjlig

uemöjeli, m. och f., n. -lit. pl. -lija, omöjlig. Komparat. -lijare, -lijast.

uemöjelet l. -lit, adv. omöjligen. de kan uemöjelit ga ihub.

№ 281. Färs hd

Vomsjö. Fs.

Per Larsson 1898.

omöjlig

ωmö́jali, neutr. -at

rént ωmö́jalat

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

omöjlig

ɷmǿj̲eli

skɷ̲́sdɷ̲laren den han va ré̲nt
ɷmǿj̲eli.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

omöjlig

ωmɵ́jlat (obest. n. sg.)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

omöjlig

omójlad n.

rént omójlad alldeles

omöjligt

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

o̰mǫ́ilelet

omãjligt

nœ̲ de e̲ ~

omöjligt

№ 290.

Sõfde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

omǿjeli

omöjlig

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ond

ɷ̠nt n.

(om smärtor)

han‿har‿fad‿ɷ̰nt‿i hɷ̠́ud. Han har fått ont i huvudet.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ond

adj.

o̲n

den ò̲ne, den onde.

S. Åsum

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ond
adj.

a̠n

dat. sg. i à̠ne = i ondo = i vetelse.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ond

adj.

á̱nt bé̱d (ont bett),

benröta, oftast i finger (= ǽjdor)

etter

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

ond

ånt n.

dær‿ va‿ ånt om‿ bèda
det var ont om (gräs)bete.

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

$\overset{1}{\text{ω̠}}$nt ω̠m   ond:

ont om

dæ va $\overset{1}{\text{ω̠}}$nt ω̠m j$\overset{2}{\text{u̠}}$sasæ̂t̠

Långaröds sn Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

ω̲n, ω̲nt, ὼ̲na, adj. ond.

de e àn̲te a̍l̲a som har ώ̲nt
aw ed; de e mòʒ̲a som sé̲r ed,
man mòʒ̲a se̲r ed àn̲te.
(om spökeri). Per Fyr.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ω̲n, ond. ond II.

ha ώ̲nt for = ha ont fór = ha svårt fór. ha svårigheter fór

han hade ώ̲nt for a fa mὼ̲lkesor.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ond
adj.

neutr. a̲nt

á̲nt om = brist på

nú̲ ha̲ di hat̲ á̲nt om ri̲sengrø̲d

de ja̲ra fà̲rlia á̲nt

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

ond

"dāmm one"

'den onde'

"fik dāmm one mäjjt me…"

s. 33

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

ond

kompar. ò̲nara

dær ‿ va ‿ ò̲nara óm ‿
en s̲ín det var mera
ont om den (ɔ: kå̀v) sedan

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ond
a.

o̲n, neutr. o̲nt

ó̲nt om = brist på

men di si̲ór lì̲a vél̲ hær
e ó̲nt om pǽj̲a.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ond

ω̲n, neutr. ω̲nt

sli̲da ώ̲nt

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ondgöra sig

ω̲njóʀ̲a si

= bli förargad.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

Onsdag

á̠nsta, f. -an. -or. -orna

ì á̠nstes míd̠a.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

ǫ́nsda onsdag s.

ǫ́nsta ? mǿfor dø pø en ~.

onsdag

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

onsdag

$\overset{1}{\underline{o}}$nsta, f., -n, pl. -tor, -na, Onsdag. Vousjö, Åsum. Fs.

$\underline{i}$ $\overset{1}{\underline{o}}$nstas m$\overset{1}{i}\underline{d}$a.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

onsdag

Å^{1}nsta. f. -n. pl. -stor, -na, onsdag.

did va am Å^{2}nsta må^{1}rnen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

ώ̱nsda n ώ̱nsdor na onsdag

onsdag

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

ó̲nsta, ´–an, ´–or onsdag
f.

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Onsdag

ǫ́nsta -an -on -orna

1955. Löveståd. Färs hd

onsdag

ónsta, -´an, -´or, -´orna

2. ónstas i onsdags

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

onsdagkväll

á̲nstakvál̲ -en -a -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

onsdagkväll

¹ǫ̠nstakvȧl, m., -l̠en, pl. -l̠a, -na, Onsdagskväll.

Vollsjö, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

onsdagmorgon

1
A̠nstamà̠rn, m., -en, pl. -màr̠na, -na, onsdagsmorgon.

Vollsjö. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

onsdagmorgon

á̲nstamá̲rr , -er, pl.

á̲nstamár̲na , -ana

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

ont

ω̲nt l. ωnt n. sg.1)

jora‿ώ̲nt göra ont;

han‿ hada‿ ώ̲nt e‿ bé̲nan

1) Formen (ωnt) hörd 2 ggr. (nyare, resp. päs. form).

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug. 1957.

I̲I̲ o̲n̲t̲

a̲nt

han‿fik‿a̲nt‿i‿mà̲vən ow‿ da‿ d̃œrna‿drìk̲ad

han fick ont i magen av det dä̀r svagdrickat

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ɷ̠nt ont adj:

ja̠ ha̠ so ɷ̠nt ı̠ hɷ̠éd

№ 289. FÅRS

Fo̊²rde H. Areskoug 1925. ont

ont

a̲nt

I uttr. som ha‿a̰nt‿i‿tä́n̲an ha ont i tänderna

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ onyckor

ωný̠gʒor (pl. tant.)

en som är nyckfull har ωný̠gʒor

(alltså sammansatt med -o- intensivum)

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

Onödig

onǿdat n.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

onödig adj.

onǿde
onǿdet

de e ^{2}nästan onǿdet

onödig

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

onöjsam
adj.

ɑnǿjsam

missnöjd. oförnöjsam

1948 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

opasselig

opás̱aɫ; pl. -´-ia

som ej passar, som ej har lämplig passform (t. ex. om seldon)

opás̱elia s̱èla¹) seldon som ej passa

1) Genuint s̱èla

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

óp

opp

den‿ skola‿ raslas‿
óp po‿ lán̲ad den
(torvdyn) skulle med
skottkärra forslas upp
till en plan mark, där
den sedan utbreddes

Tolånga

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

opp

ja‿far‿tæŋʒa‿óp
en‿hél dél jàg får fundera ut en hel del.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

opp
adv.

op

lωgad óp ryckt upp
ogräs K. f. 71
dé tωk dɪ óp o ʒʒälna mɐ dem togo de upp och eldade med K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

op

op

èna op vi nákan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

opp

óp

han‿ kom‿ dǽr óp han kom dit upp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

opp

op

de rula óp me en
rìva de räfsade hop
en sträng av säden
M. f. 82

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Vanstad

opp

o̲p Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

slṵta‿ óp̲ sluta upp/
dä‿sad‿tì̲la
o̲p. Man steg
M.J.71/
tidigt upp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

òpa   oppe
adv.

hon‿e‿vel‿rèsanes dér òpa. Hon har väl rest dit upp (ɔ: och befinner sig där för tillfället).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oppe

òpa

uppe

K. f. 71

hǽr òpa

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

oppe

òpa

(uppe)

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

lǽŋor òpa långre uppe. /

/ lǽŋor òpa i skòwana

långre uppe i sko-garna.

M. f. 77. /

oppe

ò̲pe

ja‿ va‿ bìt̲ra ò̲pe

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

oppe

de‿ va‿ bì̲lanas dǽ̲r ò̲pa
d̃e hade åkt bil dit upp

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣòppeìfrå

òparfrá

uppifrån

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

× oppenera
v.

opanéra -ar -a -ad,

uppstå, få ny aktualitet, väckas till liv. (t. ex. om gammalt rättsfall, etc.)

Nr 4439 Vollsjö. Färs hd
I.Ingers 1951.

opp född

ópfuid

Jt. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

oppfödd

Åv. óp̲fúd̲or

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

+ opp-i-det
adj.

opíad

vurmande för ngt; livligt intresserad av ngt.

han va opíad ma-dí. Han vurmande för det.

K.f. 71. Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*opplöt

aplǿd, – ´en (sic!) sb.

övre del av kvinnolinne

K. f. 72

Jfr nerdel

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

óprúgdad n. opprutten

óprúgdna (obest. pl.)

genomruttna.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

~~opprutten~~

ó̠prȝ̠́dad n.; ó̠prȝ́dna ~ obest. pl.

genomruttet

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×oppryst

óprústa (obest. adj. pl.) uppryckta, plockade (om blommor, stjälkar, grässtrån o. d.).

K. J. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oppsliten

ópsli̲dna pl.

utsliten

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oppslåtad

opslåtad

utbredd på marken och jämnad till (om fuktig torvmassa, som skulle rutas in i stycken och därefter ligga att torka).

K. J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*oppstigelse
sb.

opstíalsa

sura uppstötningar från magen, halsbränna

ja‿har‿en‿som‿fàrlä opstíalsa jag har en sådan förfàrlig halsbränna. K. J. 72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣoppsträckare

sb.

opstrákara

en ~

uppsträckning, tillrätta-visning

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oppsvullen

ó̲psvå̍l̲en ; pl. ó̲psvå̍lna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

opptill

opte (svagtryck) prep.

opte stàlan upptill gårdarna, (nåra) intill gårdarna

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

oppväxt

opvákst

uppväxttid (Riks-lån med dialektal accentuering).

i ‿ vár opvákst under
vår uppväxttid

Tolånga Nr 6755. Färs hd
Hugo Areskoug 1957.

I.

oppåt

opod (trycksv.); op‿ód (tryck-st.)

upptill, invid

stìgŋom vaa‿hum‿bǿjd opod‿en‿làŋa. Stundom var den (ɔ: ×Lutan; se d. o.) byggd upptill en gårdslänga.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

II. oppåt

vi står opṍd ær vǽgz.
ve ʃítor mít i æ̀ra
vægz. Vi står uppåt er
vägg, vi skiter mitt i era
vägg (ur majvisan; se u.
skita).

N. J. 71. Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

o̲r   + or

or, mask som gör i gammalt trä

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

or

a̱r

(i trä)

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× or
s.

ω̠r (genus)

små maskar i trä el. tyg.

dær e à̠li en tráu̯ áu̯be̠dar
áu̯ ω̠r.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

× ora
s.

ø̊^{2}ra, f., -n, pl. -ror, -na,
ora, benämning på en stor löf-skog.

vi ffø̊^{2}rde imø̊^{1}d ø̊^{2}ran te. — Søboø^{2}ra.

Kärrstorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

× orborra
s.

ὼ̱rbá̱ra

maskhål i trä.

dær e ènte en ὼ̱rbá̱ra.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

ord

ø̲r, n., ^{1}ø̲red, pl. =, ^{1}ø̲rea, ord,
1/ ord i allmänhet. han̲ sa̲
^{1}san̲a ^{2}grån̲a ø̲r i̲ ^{1}skræ̲ftan;
2/ i betydelsen bokstaf.
^{1}pø̲gen han̲ ^{1}skren̲or di̲ ^{2}stø̲re
^{1}ø̲rn. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ord

o̲r, -´ed, pl. =, -´en

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

ord

ω̲r, ´-ad, =, ´-an

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ord

ǫ̲r, ´-ad. pl. =, ´-an

tǿ̲sen té̲ stíl̲a; humm sá̲ anta et ǫ̲́r.

(på husförhöret).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ω̲r ɛd ~ ɛn

ord s.

ord

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ord

ω̲r n. pl. =

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Sövde

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ord

a̠r, -´ed, pl. =, -´en

stu̠ga á̠ren.

Nr 3340 Vanstad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ord,

ə̣ɑ̱r, –́ɑds.

–, –́en;

han kìn̲a ìn̲ta sí̲

et̲ ə̣ɑ̱́r,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ord,

ɑ̠r ˏ -ˊeds.

-ˏ -ˊen;

gúṣ̱ ɑ̠́r ˏ

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ord

ω̲r , n.

stok̲a ώ̲r = säga emot

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938

ord

o̲r. -ˈed. o̲r. -ˈen, ord.

1. han fett o̲r för ed (här = rykte) 1927

2. di sa̲te olí̲ga ó̲r té̲. (här = text).

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ord

oręd

'ordet'

"hann hade ennte oręd av

mommgen ..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1837. Exc.

ord

s. 90

bst. sg. ōred

ob. " ōr 100

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

ord

ɑ̱r ˌ n.

--- sa svɑ̱́r han te
vartèndaste ɑ̱́r

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

ord:

stèmpla ώ̱ren

= vága orden.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ord

ar, ´-ed, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ord

ɑ̲r, n., pl. =

àl̲ri ɑ̲́r sa̲ den dø̲̀a

(talesätt).

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

orda till

a̲ra tí

= vidtala, tilltala

a̲ra nom tí = tilltala honom

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ordentlig

ordántah

ordentligt tilltagen

dɪ‿na̰‿rát̲ tɪ‿pás̲ óm̲
tɪn‿ordántah ne̲dz
de (ɔ: banden av halm kring lång-
halmskä̀rvarna) nådde precis
lagom om en ordentligt till-
tagen nek. K. J. 71 Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ordentlig

ordántlɐ

--- ordántlɐ hálm, som‿ jú̱rɐn gar‿ pó riktig (bra) halm, som djuren äter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ordentligt

ordántalit

han kon̲a ènta stà̲va
ordántalit

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Order

ådor, m., -na. pluralt, order, befallning.

Nar dær tudas i hørned, sa skule di køma o ta imød ådor.

gi ådor, gifva order.

Åsum (Barleja) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ordfōrande

a̰rfǿ̱randa m.

Repr. lån med anpassning. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ ordförare

o̱rfǿ̱^{1}rarɛ, m., -n. pl. =, -ṟna, ordfö́rande, kommunalordförande.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

*ordförare

orfǿrara m.

ordförande (jfr d. o.)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× ordgjutare

orjjdare, -en s.

spjuver;

han va en rȩkti orjjdare;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ordhållen

a̲rhól̲en

som håller sitt ord.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

ordna

òrna, =

Nyare ord (?)

Fullt genuint i Sydsk. med formen à̲rna

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ordning

à̱rnɛŋ pl. -or

di hà̱da do̱ras à̱rnɛŋor

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

$\overset{2}{\text{å}}$rniŋ len $\overset{2}{\sim}$or na ordning s.

ordning

№ 290.

Röddinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

ordning

àrnej . -en . ordning.

1. ha àrnej po , ha ordning på .
ha reda på . 1927 .

2. den ándra i àrnejen .

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ordning

$\overset{2}{\text{å}}$rniŋ, m., -ŋən, pl. obrukl., ordination, föreskrift af läkare.

han skr$\overset{2}{\text{ä}}$fte $\overset{2}{\text{u}}$te klostord$\overset{1}{\text{å}}$ktorens $\overset{2}{\text{å}}$rniŋ. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

2
a̲rniŋen

ordning s.

2 2
ha̲ di̲ do̲ras be̲dor
2
mo̲na i̲ ~.

ordning

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ordning

^{2}årniŋ, m., -en, pl. -or, -na, 1/ ordning. 2/ sed, bruk.

da va ^{2}dåli ^{1}årniŋ me ^{1}måden. ^{2}båra ja nu får pan^{1}tåflorna i ^{2}årniŋ.

Ja vil ^{2}ènte vrda ^{1}åw ^{2}nåna ^{2}nyja ^{2}årniŋor.

Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

à̠rnıŋ

ordning

ı‿à̠rnıŋ i ordning

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

ordning

òrniŋ

haum ‿ har ‿ jo ‿ nú
i ‿ òrniŋ ‿ dœriŋa hon
har jù nu i ōrdning
dàrinne (ↄ: i sitt rum).

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ordning

àrnig

hola ‿ i ‿ àrnig Hålla i ordning.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ordspråk;

orsprǿug, -lds.

–, -lm;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

Ordspråk

ωrsprá̲g -ed

„bét̲or sé̲nt æn àl̲ri" e dær
et gàm̲ælt ωrsprá̲g som si̲or.

1947. Vollsjö. Färs hd.

ordstäv
s.

ɑɹstó̠v, n.. pl. =
talesätt, ordspråk o.d.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

ordstäv

arstɛ̠́v n.; pl. =

Äv. arstá̠v

talesätt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× ordtyg;

ə̣a̱rtǫ́j, -ed s.

talesätt, ordspråk;

ja har hǿrt

ə̣a̱rtǫ́jed.

№ 2292:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 192

× ordtyg

ωrtǿj. -ed

ordspråk. ordstäv.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

ortøį ed ×ordtyg s.

en kan ite koma

ehu gamalt ortøį.

№ 287. ord och talesätt

Frenninge FÄRS

H. Åreskoug 1924

*ordtyg

ωrtǿj n.

talesatt

K. s. 71

Sövde.

Nr 290. Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

ortte

*ordtyg s.

de gamle hade so men

Aalesatt

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

× ordtyg

ortój, -ed, pl. =, -en

talesätt o.d.

di hàde doras ortój dó.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

×ordtyg

õrtøj, -ed

o lis ortøj

Talesätt

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

oredd

oré̱t n.

okammat (om hår)

há̱red e. oré̱t. Håret är okammat.

Jfr reda vb.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oredd

orắjt? (obest. n. sg.)

om hår: okammat +/

K. f. 72.

+/ Av denna form torde man kunna sluta, att den genuina formen för o-reda är *rằja. Se ock under reda.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

oren adj.

oréne

'orene'

"du oréne ande ..."

s. 37

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

orgel

òrjal

huem‿ spèlar òrjal for‿
ált skúva hon gör ingen-
ting annat än spelar orgel.

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

orimlig

or̲ímelat obest. n. sg.

otroligt

da‿ e‿ or̲ímelat

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

orímalat orimligt adv.

rent ~

orimligt

№ 289. FARS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

l. m^{1}ä̲ orka **med**

o̲rka m^{1}e (-ar, -a, -ad)

tr., orka med, förmå.

^{2}izen̲tìz e̲ fo̲r g^{1}å̲led, b^{2}å̲ra en̲ kan̲ o̲rka m^{1}e'd.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ orkenslös

²ör̲ke̲n̲slø̲̀s l. -or, m. och f., n. -lø̲̀st, pl. -lø̲̀sa, 1/ orkeslǒs; 2/ sysslolǒs. ha̲n e ²å̲lri̲ ²ör̲ke̲n̲slø̲̀s.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

orlovsedel

òrlo̱vsá̱del

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

orm

orm; pl. -̀a, -̀ana

K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

orm

àrma pl.

Den genuina formen i Sydsk. är arm

J. J—s.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71.

orm

o̱rm, m., ^{1}o̱rmen, pl. ^{2}o̱rma, –na, orm.

di st^{2}öpa ^{1}o̱rmen i̱ et ju̱ln^{1}å̱d, o da̱ d^{2}öḇas foṟ 'nam̱.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ormbiten

òrmabé̠dan

jfr orm.

N. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ormbunke

M. ωrmbώzka,
vȧxtn.
(i senare tid inlånat²)
ωrmbώzka di ska va brá̲ for
vȧ́rk.

Nr 1006 Vomb, Färs hd
I. Ingers 1951.

× ormaböle

²o̱̊rmabø̱̀le, n., -d, pl. =, -n, ormbo.

Vousjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× ornagalen
a.

ornagalen ko

brunstig sugga

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

Orne

ɑ̀rne , -en

galt.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

ˣome;

ù̱rne, -ens.

-à, -na;

galt;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

orne
s.

òrne, m. -en, -a, -ana

fargalt.

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

× orne;

ù̱rnə, -ən s.

-à, -na;

galt;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

orne

$\overset{2}{\underline{\text{o}}}$rne, m., -n, pl. -na, -na, fargalt.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\underline{\text{ɔ}}}$rnə n $\overset{2}{\underline{\text{ɔ}}}$rna na orne s.

t$\underline{\text{a}}$ tə $\overset{2}{\underline{\text{ɔ}}}$rnəs mə s$\underline{\text{ɔ}}$n.

orne

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

orne

ɔ̀rna m.

fargalt

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Orne

ὼrnka, -̀an

fargatt

Är inte ὼ̀rna en mera genuin form? J–s.

ὼ̀rna förefaller uppt. påv.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\text{o}}$rnḙ n $\overset{2}{\text{o̊}}$rna na ornl s.

ta̠ tḙ $\overset{2}{\text{o}}$rnḙs.

so̠n to̠ $\overset{2}{\text{o}}$rnḙ ı fo̠$\overset{2}{\text{r}}$a

$\overset{2}{\text{u̠}}$gan

ornl

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

orne

ò̲rne -en -a -ana

fargalt

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

II

orne

Åv. òrna

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

orne

òrna m.

fargalt

Den genuina formen i sydsk. är òrna

J. J–s.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

orne = galt

ùr̠nə, – ən s.
– à, – na;

Ramsåsa sn, Färs hd,
Malmöh. l.

1582 Nils Bengtsson 1935.

²ω̱̆ʀ̌na, -n, -a orne s.

fargalt

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

×orngalen
adj.

orngálen

brunstig (om sugga)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ornvél ˋornęvild adj:

sǫn e ornvél

№ 287.

2 Östraby

FÅRS

brunstig (om svin)

H. Areskoug 1924.

ornvíl

ornₑvild adj:

so̲n e̲ ~.

brunstig om suggor

№ 289.

FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

×ornvill

ornvíḻ; pl. – –́a

brunstig (om sugga)

dä‿ brozka‿ sǽ, nar‿ dä‿ skola‿ ha‿ svínen orn-víḻa

(man gav suggor rostad säd, när man ville få den brunstiga)

Nr 6758. Lövestad, Ljs hd

H. Areskoug 1957-58.

oroa v.

oróa (imper.)

'oroa'!

„männ oróa mi alli mer..."

s. 34

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

oró̠a ~ ~́d oroa v.

oroa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

orolig
a.

ωrώ̲li·, pl. -ia

Nr 7054. Fränninge, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

$\overset{2}{\underline{o}}$rl n $\overset{2}{\underline{o}}$ra na × orre s.

$\overset{2}{o}$rfil

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

orrhöna

ǫ̃rhu̯íṉa n ǫ̃rhu̯íṉor na s.
²

ka̱l ska̱l e̱n ~ ²
æ̱rt fi̱²rk.

ǫrhý̱na ²

orrhöna

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

orrlek

²ȯr̲alè̲dʒ, m., -en, utan pl., orrlek. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× orrtocke

odortåke, m., -n, pl. -ka, -ka, orrtupp. Fränninge.
ortåke, Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× orrtocke

or̲tå^{1}k̲e, m., -n, pl. -k̲a, -na, orrtupp.

Åsum. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

8

o̰rtók̲a n o̰rtók̲a na ×orrtocke s.

orrtupp

№ 289. FÅRS

J. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ort

ώrtan (best. sg.) l. ώ̲rtan

(ω̲̇rtan)

hǽ̲r - pω - ώrtan) hår

på orten, hår i denna trakten

ω̲rt: mera genuin form.

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ω̱rt lɐn

ort s.

ort

№ 290.

Sofde

Fărs hd. H. Areskoug 1926.

ort

àrtor (pl.)

(plats)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ort

ort, ´-an

(trakt)

Inlånat.
Den mera genuina form o̲rt annorstädes
i Sydskåne iakttagen av J–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

ort

ort, ´-en, ˋ-or
l. o̲rt

vìs̲a òrtor

o̲rt mera genuint

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× orvete

ωrví̲de

dåligt lynne på grund av för tidig uppstigning.

I andra mål = distraktion, tankspriddhet.

J-s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

× oråsk

urásk

vild. oregerlig

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

1
ɷ̱ręda n koll. ˣorăta

s.

2 1
dæ̱r e̱ so mi̱ed ɷ̱ręda

№ 287.

2
möss, ohyra

2
Östraby

FÅRS

H. Areskoug 1924.

oråten

a̰rédan
anfrätt av or (om möbelvirke)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× oräten

ar̊édad obest. n. sg. adj.

anfrätt av or (om trävirke)

D. f 72.

Så vill jag kunnat höra föregås e av stöt. En teckning arédad vore missvisande, ty r "föres inte över" till andra stavelsen. Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

orätt

a.

ɷrǽt̠, neut. =

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

Orått

uręt, m., -en, utan pl., orått.

Ja tüte de va uręt o svålta nam.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Fer Larsson 1898.

Orätt
a.

ωɹǽt̲

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

orätt

orát

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

os

ωs

en ώs

m. doft, lukt; ej enbart om obehagliga dofter (Obs! Ej neutr.) t. ex. av ngt bränt.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

os

o̲s. –́en

ó̲sen gar jo eý̲

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

os

s.

os

lukt, rök

Kackelonen osar. (ryker)

Nr 8656 Färs hd Västerstad

Gunnar Persson 1965

ǫ̀sa, =

osa
vb.

K. f. 71.

So^{2}vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

osagd

n. ωsájt

de̠ vɪl̠ ja la vá ωsájt

O. N.

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947.

× oselig

à̲seli, pl. à̲selia, adj.,

= fruktsam, som får eller fått många barn.

Tolånga, Färs hd, Sk.

En bonddotter fr. Tolånga blev varnad för att gifta in sig i en viss släkt därför att „di va so à̲selia".

Enl. medd. av fil. kand. Mauritz Persson febr. 1925.

*osidd
adj.

ȁsídor

osilad (om mjölk)

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

oskyldig

uskuldi l. -dijor, m. ok f., n. -det, pl. -dija, komparation -skuldijare, -skuldijast, oskyldig.

jøra se uskuldi.

Ja ha leed ont mijed ti uskuldet. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

oskyldigt

u̲sku̲ldat, adv., komp. -sku̲ldi-jåre, -sku̲ldija̲st, oskyldigt.

han le̲ ̥ u̲sku̲ldijare än na̲n tro̲r. Åsum. Fs.

u̲sku̲ldit l. -dat, Fränninge, Vollsjö.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

oskyldigt

adv.

uʃúldit el. uʃúldet

P. L. 1898.

Fränninge & Vollsjö
Färs hd.

oskylt. a.

oskölta

oskyldiga

[Rätt övers.? eller = ej närbesläktad?]

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

*osla sig

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$sla se (-ar, -a, -ad) refl., fortplanta sig, om människor och djur. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ ösla sig

^{2}ösla se (-ar, -a, -ad) refl., föröka sig.

l^{1}åtrana di ^{2}öslar se snært.

Frä^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× oslas;

ə̣̀ɷ̱slas dep.

frambringas, bli till;

pù̱gəpé̱bləyana ə̣̀ɷ̱slas i

ván̠ed;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× oslet;

ə̣à̱sled a.

–̀a pl.

fruktsam;

de é̱ ə̣à̱sled fólk;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× oslet
a.

osled, osleda.

ɷ̲̀slad

som Ha lätt att föröka sig t.ex. om kattor och kaniner.

Nr 8656 Färs hd Västerstad
Gunnar Persson 1965

× Oslig
a.

osli

„särskilt fruktsam."

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

× oslig ✓

à̱sled. pl. à̱sleda

fruktsam, som får många barn.

(Tillägg: En bondflicka fr. Tolånga blev varnad för att gifta sig in i en viss familj därför att de var „à̱sled fólk".)

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

+ oslig

$\overset{2}{\text{ö}}$sled l. -or, m. och f., n. -led, pl. -leda, komp. -ledare, -dast, som snabbt föröker sitt släkte, hastigt fortplantar sig, om människor och djur.

$\overset{2}{\text{ö}}$sled falk.

$\overset{2}{\text{ru}}$tor o mus e $\overset{2}{\text{ö}}$sledare en $\overset{2}{\text{a}}$nled kredz. Tränninge. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

+ åslig

^{2}åsli, m. och f., n. – lit och -let, pl. -lija, kompar. – lijare – lijast, fruktsam, smakt som föröker sin släkte.

o sa e ^{1}röven ^{2}åsli ^{1}åse.
(räven)

Fränninge. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

× osnattelig

osnåteli l. -lijor, m. och f.; n. -let och -lit, pl. -lija. komp. -lijare, -lijast, osnygg, som förorenar sig sjelf och sin omgifning, om människor och husdjur.

№ 281.

Bousjö.

did gøwa e dær me'na ad hun ånte e osnåtale.

Färs hd

Per Larsson 1898.

+ osnatteligt

osnåtelat l. -lit, adv., komp. -lijare, -lijast. osnyggt, på sig själf och sin omgifning förorenande sätt.

har du bar de osnåtelit öd. du bar de sal med osnåtelijare öd.

№ 281 Branstad. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ost

ost, m., ^{1}östen, pl. ^{2}östa, -na, ost.

di ^{2}finga en ost aw hausb^{1}önen am ^{2}miffalsdå.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ost II

hada due ènta Lajt ɑ́st
pɑ mɑ̲́den?

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

ost

o̲st -´en ˋ-a. -ana. ost

Vomb

do̲ fek̲ di'en smørmá̲d me o̲st

№ 1006. I. Ingers 1930.

Fär

ost

ø̲st, ´-en

tryf̲fa lid ǿ̲st, de kan bú̲rnorna

sǽ̲l jòr̲a.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ost;

o̱st, –́ens.

–̀a, –na;

so bléf ed ó̱st;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ost

ω̲st, –´en, –ˋa, –ˋana

M. f. 75

trykka‿ώ̲st (se u. trycka)

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ost,

a̲st, –́en s.

di hade gá̲ á̲st,

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ost

ø̲st, m., ø̲^{1}sten, pl. ø̲^{2}sta, -na, ost.

dær blifs et fiz å^{2}w̲an̲pø̀ o en ø̲st pø bå^{1}n̲en.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

O̲st e̲n ~^{2}a na ost s.

ga̲ ^{2}sko̲le ^{2}jo̲ra e̲n ~.

ost

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ost, s.

o̲st/, -en

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944. Exc.

o̱st en

ost s.

ost

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

o̲st

o̲st, –́en, –̀a

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

o̲st

o̲st, ´-en

mù̲len o̲st mòglij ost

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ost

ωst, ˊ-en

ώst ha ja̲ ál̲ti va̲d sa
ró̲d for

Nr 4829 Västerstad, **Färs hd**

I. Ingers 1951.

II

ost

o̲st, ´-en, =a, ˋ-ana

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II   ost

kry̰sta ‿ á̲st pressa ost-
massa samman vid ost-
tillverkning.
Pret. krø̰st ‿ á̲st

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

osta;

ò̠sta, -̀ar, -̀a, -̀ad.

di ò̠sta mi̠èð fo̠;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× osta
v.

ò̱sta -ar -a -ad

bereda ost, ysta.

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd
I. Ingers 1945

$\overset{2}{\underline{o}}$sta ~ $\overset{2}{\sim}$d ×osta vb
$\overset{2}{\sim}$r

so ~ d$\underline{e}$ s$\underline{e}$

ysta

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

*osta
vb.

ò̲sta, =

ysta, bereda ost

Jk. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

osta
ysta

-ɷ-

× osta
v.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

2 2 osthăck s.
ostahetslen ~a na

osthăck, torkställe för ost

(hängdes utanpå ytterväggen på husets norra sida).

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

osthäck

àstahéff -en

ett slags skåp eller bur med genomborrade små hål, där osten förvarades en tid innan den togs i bruk.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

òstad (sic!) $\frac{{}^{\times}\text{ostig}}{\text{adj:}}$

som ystat sig (om mjö̃lk)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

^{2}ø̲stahetz en osthäck s.

torkningslåda för ost upphängd å en utomhusvägg och lämnande fritt tillträde för väder och vind.

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

osthäck

àstahák, ` - ´ en

spjällåda, som fästes på en vägg och i vilken nytillverkad ost lades att torka

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

^{2}ω̲staka̲r ld

ostkar s.

kar för beredning av ost

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

Ostkar

ɷ̲̀stakɷ̲́r, -ed

kar använt vid ostberedning; ostmassan pressades i detta kar, som var av ostens form.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

$\overset{2}{\underline{o}}$stak$\underline{a}$r ld ostkar s.

ostkar

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ostkar

òstakár n.; pl. =

kar i vilken ostmassa beredes till ost

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ostkar

òstakár n.; pl. =

kar vari ostmassa pressas
till ost

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ostkar

ɷ̲̀staká̲r, -əd

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ostkar

ò̲staká̲r n.

form där ostmassa formades till ostar

--- at‿ò̲staká̲r o‿

trygga‿ó̲st‿ì̲.

K. J. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Ost-kar

Ostakar

o-

formen, som man tryckte osten i.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

ostkorg

à̲stakór̲ m.

korg i vilken ostmassan, insvept i en tunn vit trasa, lades
(ɔ: so͜ samla͜ de͜ ihǫ̲́pa ált de͜ ʒʒàk̲a i͜ dén̲ kórjen). K. J. 72.

Tolånga.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ǫ̊staffịva, -n, -oʀ ostkupa

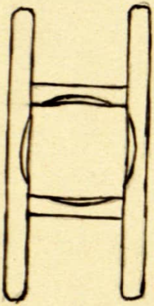

trāfōt på vilken ǫ̊stakạ̊ʀad ställdes

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ostlöpe

Ostalōbe

ostlōpe

Nr 8656 Västerstad Färs hd,

Gunnar Persson 1965

Ostmjölk

ò̱stamílfʒ. -en

mjölk avsedd till ostberedning; byttes sinsemellan ibland småbrukare, som icke hade tillräckligt med egen mjölk.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

2
Ostamals en

ostmus s.

ostämnet i mjölken

FÄRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

o̰stmú̱s

ostmus s.

ˊostmusˊ

№ 290.

Sõfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

×ostmus

o̲stmú̲s, – sn

ostämne

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

+ ostmus

o̲stm$\overset{1}{\underline{u}}$s, f., -en, utan pl., det nyss löpnade ostämnet, nybildad ostmassa.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

ostskiva

ɷ̠̀staʃý̠va

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ostskiva

ὼ̱staʃj̱va f.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ostskåp

ὼstaska̲̍b

skåp på yttervägg vari man torkade ostar

(se fotosaml)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

ostskåp

àstaskáb, ∸ - ∸ ad

liten låda med spjälväggar som fastgjordes vid en vägg och i vilken nyystad ost lades för att torka

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ost-svãr

ɷ̀stasvǽ̱r, -en

ostskalk, -skorpa.

1955. Västervitar, Fårö hd.

ostyrig

ɑ̱̀stý̱rr; pl. –̀ –́ –a

dɛ‿ va‿ mè̱ra ɑ̱̀stý̱rra
(om unghå̀star)

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× otidig
a.

utied

" allt som är obehagligt "

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

otidig

ɑtí̱di

vanståndig

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ida Esbjörnsson 1938.

×oting

s. 92

utíngen

=plågor i maggropen; kallas även klãmsel

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

otrevlig

ɑtré̲vli, neutr. -at

hum tyf̲f̲or de e ɑtré̲vlat

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

otrevlig

atré̱vli

en‿atré̱vli lú̱t en otrer-lig lukt

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣotryddja
sb.

otrýgga
[Mera genuin form otrýgʒa uppt. i Brandstad]
J-s

ofarbart väglag vid starkt snöfall

dä ska väl ìnta ble otrýgga? (yrandet fälldes under en begynnande snöfall). M. J. 87.

Lövestad.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd

Hugo Areskoug 1958.

× otydja

otydja

ofarbara vägar.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd
Ebba Nilsson 1938.

× otrôdja

ωtrǿdja (obs. ej gʒ)

svårframkomligt väglag.
trafikhinder.

dær e vèjen ωtrǿdja

1954 Brandstad, Färs hd

+otiyga

otiyja

ofarbar väg (t.ex. gm snö)

i Brandstad, Frs hd: ɑtíygga.

J–s.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd.

Malte Åberg 1938.

× otrȍdja
s.

otrȍdja otrǿdʒa

= snöhinder, trafikhinder

Nr 3400 Långaröd, Färs hd

Alfred Lind 1938

× otrödja

utrúdja, f., -n, utan pl., väghinder, trafikhinder.

dæ e utrúdja po vájen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

otrödje s.

OTRÖDJE,

Väg som inte är farbar, för snöhinder.

Nr 11905 Långaröd, Färs hd

Gunnar Persson 1971

otta:

²åte, adv., förek. i uttr. ²låsa ²åte, förrätta ottetröskning.
Fränninge. Fs.

àta -an -or -orna

i mårn ska vi åp i àtan

Fr.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\underline{ω}}$ta n otta

han̲ sa̲d op i̲ $\overset{2}{\sim}$n

otta

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

otta

à̱ta

I uttr. torga i à̱ta tröska mycket tidigt på morgonen (med början redan kl. 2 à 3 f. m.)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

otta

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$ta, f., -n, pl. -tor, -na, otta.

brä$\overset{2}{\underline{\text{n}}}a\underline{\text{s}}$högaren jiff ti sk$\overset{1}{\text{å}}$$\underline{\text{w}}$en om $\overset{2}{\underline{\text{å}}}to\underline{\text{r}}$na. Åsum. Fs.

i márn ska vi $\underline{\text{á}}$p i $\underline{\text{å}}$tan.

Fränninge.

Färs hd

Per Larsson 1898.

№ 281.

²ωt̲a n. otta p.

²toska ²ωt̲a

Mera genuint ὼt̲a (P.L.)

otta

FÅRS

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

otta

ὼ̱tan best. sg.

I intr. i. ὼ̱tan mycket tidigt på morgonen, i tidiga morgonstunden.

vi sad ó̱p i ὼ̱tan.

Vi stego mycket tidigt upp.

K. f. 71.

Tórde

Nr. 290. Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

otta
sb.

à̲tan (best. sg.)

I uttr. i‿à̲tan mycket tidigt på morgonen

han‿va‿ò̲pe i‿à̲tan

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ὼ̱te

adv.

*otte

tidigt

torʒa ὼ̱te

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ɵ̀u̯tabí̱d, – ən

×ottebit

tröskarnas första måltid

4244

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

*ottebröd

òtabrǿ n.

enkel måltid åt tröskkarlar mycket tidigt på morgonen (enl. uppg. sedan vid 1/2 4-tiden)

K. f. 99

Åv. màranbrǿ

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

I

+ottemat

à̱temá̱d

mat som gavs åt tröskkarlarna mycket tidigt på morgonen, innan de började sitt arbete. (ɔ: an ‿ róntanomsʃ̱jva, smø̱r o

M. f. 71.

Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

II. +ostemat

stỳgjom fet. En bröd-skiva skuren runt hela brödet, smör och stundom (ister)flott).

M. f. 77.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

²ωṯemà̱d, -en ottemat s.

måltid före arbetets början om morgonen

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

ottemat

òtamåd

förtäring åt tröskkarlar, som började sitt arbete mycket tidigt på morgonen (se u. tröska v. o. otta)

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. 1957.

Ottenbyare

ottenbyare

kallades en mager häst.

(uppkallelse efter Ottenby på Öland)

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

ottesång

²o̱tesàŋ, m., -en, pl. -a, -na, ottesångsgudstjenst.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ottesång
s.

ɑ̀ṯesáŋ̱, -en

ɑ̀ṯesáŋ̱ ve jú̱s

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

ottesång

à̲tasóŋ, –̀ – –́en

julottans gudstjänst

(började förr enl. uppg. kl 6)

Ordet gammalt; men julottegudstjänst hade en längre tid upphört innan den åter-upplivades på 1800-talet. J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ottesång

àtesóŋ

julottans gudstjänst.

K. f. 77.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ottesång

ὼ̱tesáŋ̱ - en

nʉ̱́ nar de e jʉ̱́l so far man
ga lıt̲a i ʃʒòrkan, ὼ̱tesáŋ̱ a
sodá̱r.

1947. S. Åsum, Färs hd

otur

ɑtú̱r

ha ‿ ɑtú̱r

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ovan;

ɵ̣̀w̲an adv. o. prep.

da léǥǥor ɵ̣̀w̲an am kló̲stor;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ovan,

ọ̀w̠an el. ạ̀w̠an adv. o. prep.

ja lé̆ggor ọ̀w̠an pá̜;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ovan;

ɵ̣w̠an prep. o. adv.

ɵ̣̀w̠an fɔ̠́rən sam
i̠ fɔ̠́ran;

Hör;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ovandyna

^{2}å̲van̲dỳna, f. -n, pl. -nor, -na, ofvandyna.

^{2}å̲wan̲dỳna, Fränninge. Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

$\overset{2}{\text{a}}$uvandyna ovandyna s.

se $\overset{2}{\text{a}}$uvandyna!

№ 290.

Tofde Färs hd. H Areskoug 1926.

ovandyna

òwandýna f.

sångbolster tjänande som täcke

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

^{2}awandyna n ovandyna s.

bolster använt
som täcke

№ 290.

S^{2}ofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

ovandyna

àwandy̱na

bolster i säng, använt i st. f. täcke

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²a̧gandy̲na n – – ovandyna b.

dyna avänd till täcke

FĀRS̄

№ 289.

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

ovandörr

àw̲andǿ̲r, -en

övre dörrhalva i halvdörr

jfr nedandörr

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

ovan dörr

àwandǿ̠r

den övre halvan av horisontellt delad dörr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

ovandörr

àwandǿ̠r (, ǝwandǿ̠r

den övre halvan av horisontellt delad ytterdörr

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ovanfallsdjur

ovanfallsdyr
ò̲van-

handjur, t. ex. tjur, hingst, gatt, bagge.

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

×ovanflãbb
sb.

àwanfláb̲
õverlãpp

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*ovan fläbb

àwan fläb, ` – ´an

överläpp

K. f-71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×õvanflåbb

àwanfláb̲, –̀ – –́an

õverlãpp

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ovanfo^{2}r

a do.

ɵwanfór

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

²aw̯vanfo̠rh ovanför

ovanför

№ 290.

Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926

2 w r
å~~v~~anfò~~r~~

ovanför

ovanför

FÄRS H. Hallqvist 1924.

№ 285. Lövestad

²aɷ̯anfo̱rh

ovanför

ovanför

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ovanjörd, s.

bst. sg. ø̱̀vanjω̱̇ʀhn

ytjorden

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

ovanjords

$\overset{2}{\text{å}}$wanjòrs, adv., ofvan jord.

da l$\overset{2}{\text{i}}$dza st$\overset{2}{\text{e}}$na $\overset{2}{\text{å}}$wanjòrs me.

Frän̆ninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovanjords.
adv.

åanjors
ovanjords

(å = aw ¿)

Färs
Nr 8656 Västerstad . ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

ovanlig

ɑvá̲nli, neutr. -at

ré̲nt ɑvá̲nlet

Nr 6868. Lövestad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovanlig

ovánle

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ovarlio

²åwalìo, n., -led, pl. =, -len, öfverlif, framtill mycket urringadt, ärmlöst fruntimmerslif. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovanläder

àw̲anlǽ̲r, -ed

(på sko)

1947

Vomb, Färs hd

²æ̜wanlæ̱r ed

ovanlăder

ovanlăder

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ovanläder

ăw̠anlæ̠̀ʀ -ad, —

ovanläder

H. Hallqvist 1924.

FÅRS

Lövestad

№ 285.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×ovanlǎpe

àwanl̲èven best. sb. sg.

ŏverlǎppen

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ovanläpp

²åw̲an̲lè̲b, m., -bn, pl. -a, -na, ofvanläpp, öfre munläppen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovanom
adv. o. prep.

àw̱aróm̱

den va họ̀jare an ja̱
àw̱aróm̱ bróṉen

kåml · pümpen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovarom
adv. & prep.

ò̲varóm̲

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovanom

adv. & prep.

ò̲vanóm̲

ò̲vanóm̲ bàk̲en

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovanom

^{2}åw̲an̲àm̲, prep. och adv.
ofvanom.

Kăristorp. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovanom

àw̲anóm̲

adv. & prep.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

$\overset{2}{\text{a}}$wanom

ovanom

de e̠ e̠n li̠$\overset{2}{\text{d}}$en bi̠d ~
tʒ$\overset{2}{\text{o}}$rkan

ofvanför

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

ovanom

àwanom

ovanför

awanom ‿ vájen ovanför vägen

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Ovan om

àw̲an ám̲

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

II

ovanom

àwanom ʃǿ̱bω
norr om Sjöbo

K. f. 77

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ovanom

àwanom

ovanför

han‿bǫ̀da lḭa‿àwanom
sjǫ́bo. Han bodde litet
ovanför Sjöbo (ɔ: norr om Sjö"bo)

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ovanom

adv.

awanóm

ovanför

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ovanpå

àwanpo

jǽren va‿ àwanpo drìʒʒad jàsten var ovanpå drickat

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ovanpå

ò̲van pá̲

dǽ̲ʀ ve àltaʀed dæʀ va
mó̲sa a stå̰ ò̲van pá̲.
(Moses)

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovanpå
adv.

ò̲vanpȧ̲

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

ovanpå;

ọ̀w̲anpu adv.

han sa̲̍d ọ̀w̲anpu;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

ovanpå

àwanpó

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

ovanpå;

ọ̀w̱anpu adv.

han lọ́u̯ ọ̀w̱anpu.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

ovanpå

^{2}åw̲an̲pò, prep. och adv., ofvanpå. åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

²aʋanpɔ

ovanpå prep.

de flýdɔr ~

ovanpå

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

ɛ́
a̱vanpau̯

ovanpå

ovanpå

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

àw̲anpó. adv. & prep., ovanpå

han hade flỳ̲ded àw̲anpo bỳ̲ljan te lán̲ad. And. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

ovanpå

òvanpá

svǽren hǽgor lìasom
òvanpá vánad

Nr 7054. Fränninge, Färs hd
I. Ingers 1957.

2
ađanpω

ovanpå

ovanpå

№ 290.

Söfde Färs hd. H. Areskoug 1926.

åvanpɷ ovanpå adv.

de flød ~

№ 289. **FÅRS** ovanpå

Sövde H. Areskoug 1925.

²aɔ̯vanpɔ

ovanpå

ovanpå

№ 290.

Lõfde Fărs hd. ч Areskoug 1926.

àw̠anpθ́u̯

ovanpå

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

ovanpäls

àw̲anpéls -en

Övre delen av päls.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

ovanrede

^{2}åw̱aṉrè̱, n., -d, pl. =, -n, ofvanrede, ofvandel, t. ex. af ett hus, en vagn. Äfven ofvandelen af kroppen på en människa l. ett djur.

^{1}Ka̱ren va̱ lam i̱ ^{2}nåjaṉrè̱d, men ^{2}åw̱aṉrè̱d va̱ ^{2}räḵtit.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Ovansten

²åw̲an̲st̲èn, m., -en, pl. -a, -na, ofvansten, den öfre stenen i en kvarn.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovans ãngs;

θ̣̀w̱ansǿy̠s

va θ̣̀w̱ansǿy̠s;

vara oppē;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

* ovansängs

^{2}å̲va̲n̲sàŋs, adj., oböjl., sing. och pl., blott predikativt, eg. ofvansängs; som är så frisk och kry, att han är uppe ur sängen, ej ligger till sängs. de ga̲r ^{1}a̲n, sa ^{2}låŋe en kan va̲ ^{2}å̲va̲n̲sàŋs. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

ovanvägg

å²w̲an̲vä̀ggʒ, m., -en, pl. -a, -na, ofvanvägg, öfre ~~vägg~~ halfvan i en korsvirkesvägg.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

àw̱an ǿ̱vər , ovan över.

ovanpå.

han hade en pe̱ls pɔ, so han hade flø̱̀ded àw̱an ǿ̱vər pɔ bø̀ḻjan.

And. Bengtsson.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

àw̲anǿ̲vəɹ

×ovanöver

över, ovanför

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

a̯ʊ²anɛ̠vor ovanö̃ver

ovanfö̃r

№ 290.

Rö̃dinge Färs hd. H. Areskoug 1926.

ovanöver

àw̲anýj̲or

dæ lɑ̲ hø̲ àw̲anýj̲or mà̲nesed.

han jif̲s àw̲anýj̲or ɑ tɑ̲ fát̲ i grì̲sana.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

ovanöver

^{2}åw̲an̲ìjjor, prep. och adv.
ofvanpå.

da la̲ hø̲ ^{2}åw̲an̲ìjjor ^{2}må̲nesed.
han̲ jiff ^{2}åw̲anìjjor o to̲ ^{1}fåt̲
i̲ ^{2}gri̲sana.

Vanstad. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ovanöver

å̄van ȳer'en s.100

= ovanför honom

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

àw̠ast, óvest.

× ovast

I. Ingers 1930.

Vomb

Färs

№ 1006

+ ovanst
adj. o. adv.

àwast

överst

nær han kom óp på den
àwaste spålen, dær bràga spålen.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1949-50.

+ ovarst

$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vas̲t, adj., superl. (positiv och komparativ fattas) m., f., n., pl. -e, öfverst.

da̲ sk$\overset{2}{\text{ů}}$le va̲ rom̲ ti dæm̲
pa $\overset{2}{\underline{\text{å}}}$vas̲te $\overset{2}{\text{v}\underline{\text{å}}}$nizen.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ ovetulig

o̱vi^{1}ṯali̱, m. och f., n. -let, pl. -lija, eg. oveterlig; okänd, obekant (om en tilldragelse).

diḏ e maj o̱vi^{1}ṯalet.
deṉ ^{1}sa̱gen e vas̱ o̱vi^{1}ṯali̱.

Åsum (Barleja) Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

20

ovít

ovett s.

ovett

№ 290.

Sofde

Färs hd. H Areskoug 1926.

ovettig

ωvı̠́tı

obscen i tal

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ovãder,

ə̣ɒ̱vǽ̱r, -ads.

de · va e̱t fàṟlet

ə̣ɒ̱vǽ̱r,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

ovåder

ʉ̲v¹a̲r, n., -əd, pl. =, -ən, ovåder.

ʉ̲dg¹æŋsø̲dzən ²jiŋə ²ʉ̲də, æm̲ də va̲ ²å̲lri̲ sada̲¹nt ʉ̲v¹a̲r.

Branstad. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ǫvǣ́r ld

ovǎder

ovǎder

№ 290.

Sǒfde

Färs hd. H Areskoug 1926.

Oväder

ɑvǽ̱r, -ed

de drɑ̱r ikɑ̱́b ti ɑvǽ̱r = mulnar till oväder.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

ovån

œ̱uv¹eṉ, m., -en, pl. -or, -na, ovån.

J²ø̱ra se œ̱uv¹eṉs me faḻk.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ovån

ovánor pl.

M. f. 38

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ovän

ωvén̲ pl. -or

di blek̲ l̲ìasom̲ l̲ide gra̲ne ωvén̲or.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

ovān

ovén̠. ovȧn.

1. haun̠ va blen ovén̠ me fru̠én.
2. hada di jort fortré̠d so ble di ovén̠or.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

ovàn

gen. sg. ováns

I uttr. ble ‿ ováns ma

bli ovàn med

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I ovéns gen. sg.x) ovän

ové_n_or pl.

--- te dä bler ové_n_or

tills de bli ovänner

x) När. va ovéns ma

vara ovän med

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II ovån

ja‿har‿àlre brṵgt‿
o‿va‿ovéns‿me‿fólk.
Jag har aldrig brukat
vara ovån med folk.

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ovārdig

ovardi

ovārdig

Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ Färs hd

Gunnar Persson 1966

ovãsen

ovǽsen n.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

oxe

òksen best. sg.

en slags hyvel

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ks
oxelbära trä

oxelbärsträd

oxelträd

Nr 8656 Västerstad Färs h'd

Gunnar Persson 1965

oäkta

ωǽjta

en ωǽjta glút̲ (född utom äktenskapet)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

oäkta

uwájta, adj., oböjl., sing. oh pl., oäkta, af oäkta börd.

hun ha träj uwájta gleita.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

oäkta
a.

oákta

yngre form; (mera genuint uwiéjta enl. P.L., belagt i Fränninge)

oákta glúṯa

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

o̱ákta oǎkta adj

hæ̱r e̱ e̱n kvi²n̲a, ja ho̱n
e̱ ²in̥te ²kvin̲a, ho̱n ha̱r
e̱t o̱ákta bá̱rn

№ 289. **FÅRS**

oǎkta

Sö²vde H. Areskoug 1925.

oäktà

oǽkta

(fö̀dd utöm ä̀ktenskapet)

K. f. 71.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ŏara

uw̲á̲^{1}ra, f., -n, utan pl., vanä^{4}ra, något vanhederligt: Ja ha å^{2}l̲ri̲ hit på^1 nun uw̲á̲^{1}ra.

Frä^{4}nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ ~~oärlig~~ oärlig

uwåli l. -lijor, m. och f., n. -lut och -lit, pl. -lija, eg. oärlig; förnedrande, förenad med skymf, vanära.

pø den tiden va de uwålut o fla ødz.

Branstad. Fs.

Kompar. uwålijare, -lijast.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

ˣrëte;

ué̲da ÷ ads.

råttor o. möss;

Hōr;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

×oëte;

ué̱de, -ed s.

råt̄tor o. mŏss;

haṟ é̱ mì̱ed ma

ué̱de;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× oäte

wǽjda, renta

råttor och möss. jfr ×utäta.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ oåven

uhåven, m. och f., n. -ved, pl. -vna, komp. obrukl., oåfven. Brukas autid med negationsord.

di e änte uhåvna, di stålana ni säden po ihelor.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

oǎven

oǽven

(alltid i förb. med negation): inte så oǎven = icke så illa = ganska bra.

Jfr uhǽvan ent. P.L.; mera genuin form.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd
Magnus Löfgren 1938.

packa

pàkka, =, -̀ad

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

packa
v.

pak̲a ihób̲

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

padda

Se × skralepugga

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

× padra
v.

pàdra -a -ad

smattra, falla med ett smattrande ljud

Nr 4418 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

× padra

p$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$dra (-ar, -a, -ad) intr. och impers., smattra.

De b$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{r}}$ja o p$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$dra po r$\overset{2}{\underline{\text{æ}}}do\underline{\text{r}}$na.

st$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$nana p$\overset{2}{\underline{\text{å}}}$dra am $\overset{1}{\underline{\text{ø}}}$rnen po me.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

^{2}pådra ~ ^{2}~d $^\times$padra v.
^{2}~r

hør hor̲ dh ^{2}pådrar på
r̄u̲^{2}dan

smattra

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

²pådra ~ ~²d ˣpadra v.
~²r

de ²pådra po tá̠ged

smattra

№ 290.

²Sofde Fårs hd. H Areskoug 1926.

× palka
v.

palka.

att så säd i för våt jord.

Nr 8656. Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1965.

paĺ̲an pall

pallon: en ställning i brygt-stugan på vilken man lade linet till torkning

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

pall

pal̲ , -̀a

mjölkpall

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

pall

pal

I uttr. sta̰‿pál stå rycken, uthårda påfrestningar utan att svikta

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pall

pal, ´an, `a

haum‿falda‿pa‿kné
pa‿an‿pál hon föll
på knä på en pall (om
en kvinna, som skulle
kyrktagas). Jfr ssmingen
K. f. 72. x mulkepall

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59

№ 281. + pallstång

pal̲stáŋ, m., -en, pl. -stáŋor, -na, öfver en gammaldags 4-kantig järnkakelugn från väggen till den närmaste framför kakelugnen liggande bjälken gående stång, afsedd till förvaringsställe för varor som böra förvaras i torkan äfvensom till upphängningsplats för kläder o annat tyg som man vill torka vid kakelugnen. Fränninge. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

×pallträ

pa̱ltrǽ̱, -d; -trǽ̱, -n

trästycken i (öppen) skorsten, vari fläsk o.d. hänges för rökning

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

palmsöndag

palmesónda, f., -a,
pl. -dor, -na, palmsöndag.
Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

pastenák̠a n pastenák̠or na b.
palsternacka

palsternacka

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

pa̠lt en

palt s.

palt

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

× paltajord

på̲²ltajò̲r, f., -en, utan pl., torfmylla. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pa̰ltjó̱r

paltjord s.

mager jord

№ 290.

Sofde

Färs hd. H. Areskoug 1926.

p$\overset{2}{a}$n̲a n p$\overset{2}{a}$n̲or na panna

panna

№ 290.

Söfde Fårs hd. H Areskoug 1926.

1. panna

pàn̠ka, -̀an
(del av huvudet)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K. f. 71

2. panna

pànfa, -̀an, -̀or

(husgeråd)

K. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. panna

pàn̲|a, ˋ-an, ˋ-or

(på huvud; frons)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. panna

pàn̲ka, -̀an, -̀or, -̀orna

(husgeråd; stekpanna o. d.)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1. panna

pàn̲|a, -̀an f.

kroppsdel (frons)

dɛ va kù̲lada

på pàn̲an dɛ

K. f. 71 | voro "kulliga" på pannan (om horn-lòsa kreatur).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd

Hugo Areskoug 1958-59.

2. panna

pàn̲fa, -̀an

stekpanna, kastrull o. d.

Sk. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

p$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$a n p$\overset{2}{\text{å}}\underline{\text{n}}$or na panna^{S}.

panna

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

× pannehål

på²n̲ahọ̲̀l, n., -ed, pl. =, -n, pannhå⁴l, öppning till den ~~omkring~~ under en inmurad kittel l. gryta befintliga eldstaden.

Frä⁴nninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

pannjärn

pàn̲ajǽ̲rn n.

stekpanna

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pannjārn

pàn̲ejœ̲́rn, -ed

stekjārn.

Östraby.

de e en krá̲ns ti sat̲a
pàn̲ejœ̲́rned pω.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

pannkaka

pànakágga f.; pl. ` –
kágor

äggpannkaka

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

pannkaka

pàn̲eka̲ga

de ble pàn̲eka̲ga aw ál̲t ihǻ̲va

= det blev ingenting av.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

pannkaka

pàn̲aká̲gpa; pl. –̑ – ⊥ or

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. 1957.

pannrem

pàn̲erúm̲

den rem i huvudlag å sele, som går fram om hästens panna

"Finare": pàn̲arím̲

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pant

pa̲nt, m., ^{1}pa̲nten, pl. ^{2}pa̲ntor, -na, pant.

di̲ ha̲r sa̲t sin fe̲l i̲ ^{1}pa̲nt, me̲n did̲ ha̲r ja̲ ^{2}å̲l̲ri̲.

№ 281.

Färs hd

Fer Larsson 1898.

Vollsjö. Fs.

panta

på̲²nta (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., panta, taga som betalning, böter för, taga i mät.

de ve̲²la på̲²nta krø̲²senen na̲, am en pe̲²lar. Fränninge. Fs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+pantoffel-gryta

s.

s. 93

pantåfflegrȳda

= potatisgryta

№ 4462 Västerstad, Färs hd

L P. Holmström 1873 Exc.

pantoffelstöt

pantáflastød

potatisstöt

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

*pantoffla

pantóffla, - -´an, - -´or, - -´orna

vi ‿ hade ‿ mòʒa pantóflor.

Vi hade mycken potatis señ.

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

× pantoffla

pantóffla -an -or -orna

potatis .

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

× pantoffla

pantófla n pantóflor na S.

s$\overset{a}{e}\underline{t}$a pantóflor

pl$\overset{a}{o}\underline{k}$a pantóflor

potatis

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pantoffla

pl. pantóflor

potatis

1949. **Nr 4802.** Brandstad. Fs hd

× pantoffla

pantåfla, f. -n, pl. -lor, -rna, potatis. Förek. vanligast i pluralis.

Vollsjö. Fs.

Fränninge "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pantáffl/a, -an, -or, -orna ×pantoffla

pohkis

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

× pantoffla;

pantóffla, -an s.
-or, -na;
so fǻtt di en
gèpa pantóflor
t
sátor, potatis;

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Röddinge Nils Bengtsson 1932.

ˣpantoffla;

pantofla, -an s.

-or, -na;

potatis;

Nāsby;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*pantoffla

pantóffla, – –́an, – –́or,
– –́orna f.

potátis

pela ‿ pantóflor
plocka potátis K.f.72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*pantoffla

pantóffla, – ´an, – ´or, – ´orna

potatis

K. J. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

*pantoffla

pantóffla, - ´an, - ´or,
- ´orna f.

potatis

haka ‿ pantóflor

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ pantoffla

pantófla -an -or -orna, potatis

kỳpa pantóflor. kopa potatis

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

× pantoffla

pantóflor pl.

potatis

raskálade pantóflor

Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

ˣpantoffla;

pantó̲fla, -an s.

-or, -na;

potatis;

di pè̲la pantó̲flor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×pantoffla;

pa̲ntó̲fla, -an s.

-or, -na;

potatis;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

+ pantofflebobbe

pantó̲flebó̲be, -en, -a, -ana,

× pantofflebobbe,

fågelskrämma i potatislandet.

№ 1006. Vomb. Färs hd.

№ 1006.

+ pantofflebod

pantóf̲lebω̲ -en

rum där potatis förvaras.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

+ pantofflebod

pan̲tå^{1}flebò̲, f., -bòw̲len, pl. -bòw̲or, -na, potatisbod i en backe gräfd potatiskällare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

ˣpantofflebuk

pantóflabu̲gan best. sg.

skȃmts. om magen

íŋ ma ~! In med magen!

(befȃlet tia bevȃringarna)

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

²
pantoflafá̱n ed ˣpantofflefan s.

¹
je̱n e̱ tjǿ̱rna
²
pantoflafá̱n me̱n
¹
mälken e̱ so rä̱́lt².

№ 287.

FÅRS

Östraby

H. Areskoug 1:24

potatisblast

+ pantofflefan

pantóflefá̲n. potatisblast.

Vomb

I. Ingers 1930.

№ 1006.

Fån

× pantofflefan

pantáf̲lefá̲n, -ed

potatisblast

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

*pantöfflefan
sb.

pantóflafa̲in

potatisblast

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× pantofflefan

pan̲t.$\overset{1}{å}$fflefà̲n, n., -et, utan pl., potatisblast.

Allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× pantofflefan:
s.

pantó̲flefå̲n, -ed

potatisblast

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1958.

ˣpantofflefan

sb.

pantóflefån, -´- -en

potatisblast

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× pantofflegröt

pantóf̲lagrö̲d -en

potatismos

lòm̲afsý̲d a pantóf̲lagrö̲d va
hans béste ma̲d, sa̲ han.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

pantofflegröt

pantóf̲legrǿ̲d, -en. ˣpantofflegröt,
potatismos.

ka̲l pantóf̲legrǿ̲d (ka̲l = kall)

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

+ pantofflegröt

pan̲tǻfflegrø̲d, m., -en, utan pl., potatisgröt.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ pantofflegröt

pan̲tå¹flegrò̲d, m., -en, utan pl., potatisgröt.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281.

Per Larsson 1898.

ˣpantȯfflegrȏt

pantóflagrø̍d

potȧtisgrȏt

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pa̠nt^{1}ofluɡrø̠d × pantoffligröt

potatismos

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

ˣpantofflegröt

pantóflegrø̱̍d
potátisgrŏt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ˣpantofflegròt

pantóflagrǿd

potátisgròt, potátivmos

M. f. 71

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

ˣpantofflehacka, s.

pantóflehakka, -´an; -´or, -´orna

= potatishacka

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

×pantofflejord

pantóflajå̱r

jord lämplig för potatisodling

M. f. 78

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×pantofflejärn

pantóflejä̍rn n.

stekjärn för potatis

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ pantoffelkvarn

p$\underline{a}$nt$\overset{1}{å}$flekv$\underline{å}$rn, m., -en, pl. -a, -na, potatiskvarn, kvarn, hvari potatis krossas vid brännvinsbränning.

. . Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×pantofflekãllare

pantóflatʒáḷara

potatisk$\overset{2}{a}$llare

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

ˣpantofflelök

pantóflalǿ̲dz

potatislök

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*pantofflelök

panntåfflelŏg

potatislŏk

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

+ pantofflemjöl

pantó̠flemé̠l, -ad

potatismjöl.

vì ja̠re pantó̠flamé̠l.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

pantóflemel ed x pantofflemjö̃l

potatismjö̃l

.№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

ˣpantofflepelesa

pantóflapr̲̍lasa f.
potatisplockerska, kvinna
som under potatisskörden
plockar potatis

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug 1958.

ˣpantoffleplocke

sb.

pantóflaplóka n.

potätisplockning.

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×pantofflerås

pantóflerá̲s, pl. – ´ – ˈor

potatisstuka

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× pantoffleskal

pa̱nt$\overset{1}{å}$fleskà̱lor, m.; -na, pluralt, potatisskal.

Svi̱n blø̱r d$\overset{2}{ø}$̱let f$\overset{2}{e}$̱da aw̱ b$\overset{2}{å}$̱ra pa̱nt$\overset{1}{å}$fleskà̱lor.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

ˣpantofflesnack
sb.

pantóflesnåk n.

dumt prat, tomt pladder

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×pantofflesoppa

pantóflesópa

potatissoppa

Jfr ×pantofflesåd

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

×pantofflesoppa

pantóflasópa

potatissoppa

M. f. 71. Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h
Hugo Areskoug 1960

×pantofflesoppa

pantóflasópa

—

potatissoppa

OK. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣpantofflestack

pantóflestáḵ, – –́ – –̀ an

potatisstuka (för vinter-förvaring av potatis

K. f. 71 **Nr 290. Sövde, Färs hd**

Hugo Areskoug 1958-59.

pantofflestycke

pantóflestíẕẕe (yngre - stik̲e).
-ed. pl. =. -en. × pantofflestycke.
potatisland, -fält.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006

+ pantofflestycke

pan̲tå¹flastiffe, n., -d, pl. =, -n, potatisstycke, 1/ potatisbit, 2/ åker med växande potatis.

Åsum. Fs.

Fränninge "

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× pantofflestycke

pantǽflestíffe -ed. pl. =, -en

potatisland.

1944
~~1947~~ S. B. Fränninge. Färs hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pa̠ntóf̮lastø̠̀d + pantofflestöt

pɑ̠tatisstöt

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

×pantofflestöt sb.

pantóflestø̱̍d m.

stake varmed kokta potatisar sö^{2}ndermosas

K. f. 71.

Sö^{2}vde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

× pantofflestòt

pantáflestòd, -en

potatis-stót.

Nr 3399 Fränninge, Färs hd

Emelia Hansson 1938

×pantofflesåd
sb.

pantóflasǿ̲ n.

potatissoppa

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×pantofflesåd

pantóflesǿ n.

potátissoppa

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣpantofflesåd

pantóflasǿ n.

potatissoppa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

+ pantofflesättande

pan̲tǻflesìt̲ane, n., -d, utan pl., potatissättande.

...sa blǿ̲d slu̲t ma pan̲tǻfle-sìt̲aned.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×pantofflesöd

pan̲táflesø̲̀, n., -ed, utan pl., potatissoppa, kött-soppa med ilagd potatis.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ pantofflesòd

pantóf̱lesø̱̀

potatissoppa

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

×pantoffleårder, s.

pantófleaor̲/, ´-ad; ´–, ´-an

= potatisårder

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

× pantofflor

pl. pantóflor

potatis.

sya pantóflor.

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

×pantofflor;

pant´o̲flor, -na s.

potatis;

M 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

× pantofflor

pl. pantó̱flor, -na

vi bru̱ga a fjø̱ra te Lǿŋ̱
a sälja pantó̱flor.

m. f. 1906

1956 Västerstad, Färs hd

+pantofflor;

pan̲tó̲fflor, -na,

potatis;

har di pan̲tó̲fflorna
ò̲pe i bjò̲rka,

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× pantofflor

pl. pantóf̲lor, potatis

de va li̲d spè̲gaflésk a li̲d
síl̲ a pantóf̲lor

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× pantofflor II

síl̲ a pantó̲fflor a flásk,
de va ràt̲orna, di máste.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× pantofflor

pl. pantó̲flor, -na

potatis

mì̲ed pantó̲flor

di sté̲gzor pantó̲flor pɷ járned

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

pan̲t$\overset{1}{\text{o}}$flar × pantofflor

potatis

ja ʒ ø̲rda æ$\overset{2}{\text{n̲}}$a te̲ ø$\overset{2}{\text{s̲}}$traby

ma pan̲t$\overset{1}{\text{o}}$flar

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

papegoja;

på̄pɑgòja, -an s.

-ɑ, -na;

hôn;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

papisteri

papisteri^1, n., -rijed^1, pl. -rijor^1, -na, påfvefunder, påfvisk vidskepelse, utr. för vidskepelse i allmänhet.

Ja bryr me ^{2}inte ^{1}åm ^{2}åra papisterijor. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

papper

pap$\overset{1}{\underline{e}}$r, n., -ed, pl. =, -en, papper.

ˇÅsum, Vollsjö^4, ˇ$\overset{4}{\text{Ö}}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

papé̱r ed

papper

papper

№ 290.

Sõfde Färs hd. H Areskoug 1926.

papper

papé̲r -ed. pl. =, -en

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

papér ed

papper s.

papper

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

papper

pàpor, n.

(den genuina formen är troligen ˣpapér)

di hade pàpor mé dom

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

pap$\underline{\acute{e}}^{1}$r ed papper s.

№ 287.

2

Oved FÄRS H. Areskoug 1924. papper

papper

papé̲r -ed, pl. =, -en

Östraby

Nr 281 b Färs hd

Per Larsson 1898.

papper;

papé̠r, – ed s.

—, – en;

di lå̠ ed i et papé̠r;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

papper

papér n.
Å. mål enl. K. f. 99.

Numera pàpor, ˋ-ed, =,
ˋ-en

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

papē̠ʀ, -ed; — papper

papper

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

papperstuss

pàp̲orstús̲a pl.

M. f. 87.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

par

par n. ; pl. =

pa‿ét‿par‿år under
en par års tid

K. f. 71

at‿par‿tʒør ett par
kor (ds.) / två‿par hàsta
två par hästar

Lunde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

2. par

pa̲r

kombinationen dam och knekt i samma färg x).
rudor (järtor, klövor, spar) pá̲r.

Äv. tjæ̲g (se 2. tjog).

K. J. 71   x) I kortleka

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

2. par.

mala - pár anmäla än man har dam och knekt i samma färg (i bondtolva)

H. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

par

hær‿ vá ét‿ pár hàr

fanns några (ɔ: som gjorde det)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pa̱r n.; = par

at‿pa̰r‿ǿ̱gz ett par hästar

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

pa̱r lid par s.

e̱ ga̱ bra̱ i̱ pa̱r.

e̱t pa̱r go²ʒ̱a

par

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

par, ´-ad, = par / sb.

x)

ét ‿ par ‿ månador eü

par månader Sr-f. 72

x) är ˈ över a bi-accent!

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. par

pa̠r n.

han‿ e‿ et‿ pá̠r a̠r
èlra en‿ já̠ han är ett
par år äldre än jag

M. J. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

I

2. par

pa̲r n.

kombinationen dam och knekt i samma färg i bondtolva

mæ̲la-pá̲r ²anmäla, at man har "par".

I samma betyd. tjæ̲g

tjòg

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

2. par

jærtor‿pá̲r /
klø̰vor‿pá̲r / rṵdor‿
x) pá̲r / spá̲r pá̲r /

K. f. 72.

?
x) Av. rú̲dor pá̲r

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

par

par n.; pl. =

tré pár tre par (hästar) | dær‿ va‿ plás ti‿ tìa par. Där fanns plats för tio par (ɔ: nattvardsgäster; vid altarringen)

M. f. 71.

Ramsele

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

par, s.

pa̲r/, ´–ed; –, ´–an

Nr 4250 Fränninge, Färs hd
S. Bondesson 1944 Exc.

par

par n.; =

at‿par‿fólk harnèra

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

para
vb.

Refl. pà̠ra‿sɛ =
(om hanne och hona)
pò̠gorna dɛ‿pà̠ra‿sɛ.
Grodorna de parade sig.

M. f. 71.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

*para
adj:

pà̲ra

Intr. pà̲ra eller ù̲dda?
jämnt eller udda antal
nötter? Se u. udda.
(En lek med hasselnötter).

K. f. 72.

Nr 6755, Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pa̱ragrå̱²fen paragraf

paragrafen

da stǫ̱ i dæṉ fu̱¹na

pa̱ragrå̱²fen

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

pare
sb.

pàre

1. make ~~till~~ ifråga om två saker, som höra samman, t. ex. ett par vantar.

2. parhåst, håst som går i par med en annan

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

parera

pare̱ra (-ar, -a, -ad, -a) intr., möta, infinna sig.

A̱m miffa̱ls-dā̱ skůle hwe̱n pare̱ra i̱ ffēnsten.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

park

park; pl. = or

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

park ken ~²a na park s.

№ 289. park FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

park

p$\underline{\text{a}}$rk, m., p$\underline{\overset{1}{\text{å}}}$rken, pl. p$\underline{\overset{2}{\text{å}}}$rka, -na, park.

$\overset{4}{\text{ö}}$straby. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×parlamenta

palaménta

vāsnas.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ida Esbjörnsson 1938.

* partera

parte¹ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., stycka.

Ja ha snart parte¹rad alt bre²ned. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

partéra ~ ~́d partera vb
~́n

dela, stycka

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

×pasla
v.

pà̱sla -a -ad

prassla.

Nr 3321 Fränninge, Färs hd
Anton Johansson 1938

p$\overset{2}{a}$smle d pasma s.

garnpasma

№ 290.

S$\overset{2}{o}$fde Färs hd. H. Areskoug 1926.

p²åsla ~ ²~d ˣpasla vb
²~r

prassla

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

pass

pas

I uttr. so‿ hǽr pás
'så här vid pass', 'så
här ungefär' (då man anger
storleken av något och de-
monstrerar med händerna
e.d.).

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pass

pá̠ṣ, m., oböjl., förek. i uttr. ji̠ ¹pá̠ṣ pɷ, gifva akt på.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pass

pas

Juūr. rét ti‿pás

1. lagom

2. nå och jämnt (i nekande satser).

da‿e‿ǫ̀nta mer‿en‿rét ti‿pás det är inte mer än nå och jämnt K. f. 71

Lärde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pass

pas

I uttr. rét ti-pás precis lagom

de-na̰-rét ti-pás om en ordántale négz de (ɔ: banden kring långhalms-kärvarna) nådde precis lagom om en ordentligt tilltagen nek

[illegible] K. S. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pas̱

passo adv.

da ha̱r ja̱ ²ite
jeṯ pas̱ po
gett akt på

№ 287.

FÅRS

H. Areskoug 1924.

Östraby

pass
sb.

pas̲

I uttr. te- pás̲ till belåtenhet

ré t̲ te- pás̲ alldeles lagom

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

I

passa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

pasa‿ pǻ , =

passa på

... o‿ dǻ pasa‿ fuǵlen

pǻ o‿ pata ... och då

passade fålen på att dia.

ch. f. 71.

II. **passa**

pasa-óp betjäna (ngn)

stỳŋom pasa-já óp.

Ibland betjänade jag halm-täckaren (ɔ: räckte honom halm. täckepôn e.d.).

N. f. 71. Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

possa

pàs̲a, -ar, -a, -ad, possa,

skóta, vårda

jà to̲ me pó jà skol̲e pàs̲a
hanses sví̲n a kà̲la. (Per Tyr).

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

²pas̱a   ²pas̱a   ²pas̱ad   passa v.
~ a

²pas̱a pɔ tre̱ ²gɔn̳a om̱
da̱n

passa

FÅRS

№ 289.

Sövde

H. Areskoug 1925.

1. passa
vb.

pàssa, =

Pres. -̀ar

ha passande form, storlek etc. (t. ex. om kläder, skor); falla lägligt; konvenera syn

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

1. passa

vl.

pàsa, =

ha lämplig passform

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. passa
vb.

pasa, =, ˋad

Pres. ˋar

sköta, se till

pasa-glùta se till barn.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. passa

pàsa, =

ha lämplig passform (om kläder, skor o. d.)

K. J. 91

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. passa
vb.

pàs̲a, =

Pres. -̀ar

vårda, sköta, sköta óm

pàs̲as pass. inf.

kr̲édzan skola, pàs̲as
kreaturen skulle skö̂tas

K. 4.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

2. passa

pàsa, =

sköta, se till (barn o.d.)

Åv. se upp med

di. pàsa gråspórana.
De sågo upp med grå-
K. f. 71. sparvarna (så att de
Sövde ej anställde skada).

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

passa

pàska, = , -̀ad

Åv. ´skōtá, ´vårdá

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

pa²s̲a ~ ²~d passa v.
²~r

de̲ stórste ha̲, fa̲d
pa²s̲ad de̲ miŋste

passa

№ 289. FÄRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

passa

skòta om, vårda, se till

ja‿jik‿jö‿o‿pàsa han

jàg gick jù och såj till honom

(skòne hans hushåll) K.f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd.
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

passa

pasa ‿ pá   passa på

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

påssa
v.

pàs̠a -a -ad

sköta, vårda

dæ̠r skal̠a ja jo vá̠ a
pàs̠a dor̠as tǿ̠s.

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

passa ihop

pasa‿ihώp

passa samman

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

passa opp

pasa óp, =

betjäna ngn

da ḛ nàga[1] tra o pasa
óp

[1] i övriga

Nr 6758. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

passa pǻ v.

pret.

vi pas̱a pǻ

Nr 7054 Fränninge Färs hd

I Ingers 1965 Exc

passa på

pasa‿pɷ́, =

du‿pasa‿pɷ́ o‿
plɷ̀nra‿dɷ́m̲

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

passa upp

pas̠a ó̠p -ar -a -ad

gå tillhanda, vara hantlangare

ja får pas̠a ó̠p min màu̯lara.

Nr 7048. Östraby, Färs **hd**
I. Ingers 1957.

pa$\overset{1}{\underline{\text{å}}}$ſa, -n, -or^{2} passage ~~pandara~~

= historia, anekdot.

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

paʃá̠ʃa, -an, -or, -orna, passage, berättelse, sägen el. anekdot

hær va mòǥa gam̠la paʃá̠ʃor.

A-B-n.

men ja hǫ̀rde en paʃá̠ʃa. Per Fyr.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

passage. II.

nú̱ har där blé̱d en brá̱

paʒá̱ʒa (sagt av Per Fyr efter ett längre samtal med upptecknaren)-

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

passage

paʒá̠ʒa, -an

berättelse, vits, anekdot.

Nr 1585 Tolånga, Färs hd

Ellen Jönsson 1938.

passage

paʃá̲ʃa, f., -n, pl. -ʃor, -rna, pasascha, historia, slagdänga.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

passage ~~paschasa~~

paʒáʒor pl.

lustig historia, anekdot.

västerut: pasáʒa

K. s. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ passage

paʃá̠ʃa, pl. -or

anekdot, historia, sägen.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1955.

passagerare

pas̱aʃé̱rare

anv. i bet. "patient" (å lasarett)

1947

Vanstad, Färs hd

×passelig adj.

pàs̲ele; pl. –̀ – –a

lämplig, passande

K. f. 72

Jfr ×opasselig

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

$\overset{2}{\text{p}\underline{\text{å}}\text{slà}}$, –, -d ˣ prassla v.

prassla

FÅRS

№ 285.

Vanstad

H. Hallqvist 1924.

× passlig

pàs̠ali

passande, lämplig

jǻ̠. di hà̠da en pàs̠ali brǽ̠j̠ stǽi̯n

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

passlig

pàs̲eli. pàs̲elet. pàs̲elia.

+passlig. passande. lämplig, tillbörlig

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

II

passlig

n. pàs̲alat

lâmpligt

--- nod - pàs̲alat nå-
got lâmpligt.

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

~~passning~~

pàsniŋ

skåtsel. vård

Jt. f. 71

(-ŋ säkerligen yngre för -ŋ)

J-s

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pastor

pástor, ´ - -n m.

den‿första pástorn
han‿hedá‿sè̱dorbáy.
Den förste pastorn han
hette Cederberg.

M. J. 71.

Ramsåsa.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

pas̠turá̠^{1}t

pastrrat

pastorat

Långarőds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

pastorat

pastorá̲t, -ed

sa va han for dól̲it
pastorá̲t (med små inkomster)

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

pastorát ed pastorat s.

ha hídor préstem :
di²ta pastoráted?

№ 289. **FÅRS**

Sövde H. Areskoug 1925. pastorat

patience

pasiánt -en

ja va i lá̲v me a la̲ pasiánt.

O.N.

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I. Ingers 1947

patiençe

pasiánt, -an

ledza pasiánt

(med en kortlek).

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

patron

patrón m. Nr 6837 Vomb, Färs hd.

Hugo Areskoug 1958.

(på större gård)

vi halda nom for
patrón vi kallade honom
för patron (om innehavaren av
Södergård) J.-s.

Vomb. Färs hd.

× pat̄ta,

pàt̲a, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

dia,

han pàt̲a te han va
fìr̲a ǿu̲r,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×patta

pàt̲a, =

dia

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

n. f. 71.

pàt̲a, -ar, -a, -ad, ˣpatta, dia.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

patta

pàt̲a -ar -a -ad

dia, suga.

han pàt̲a po pi̲ban

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I.Ingers 1947

²pata ~ ²~d ×patta vb

²~r

fúlad fitʒ ga o ~

na

dia

№ 290.

Färs hd. H Areskoug 1926.

Sofde

patta

på²t̲a (-ar, -a, -ad, -ad, -a) 1/ tr., dia. ka¹̲lan fe̲ på²t̲a kø¹w̲en;
2/ intr., suga. han på²t̲ar pø pi²̲van j bø nøt o da̲.

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

I

*patta
vb.

pàt̲a, =

dia

K. f. 71
di‿ mote ‿ lḛ ‿ haím̲ po ‿
lìl̲amíd̲an, for ‿ fágl̲ad
skola ‿ pàta de måste

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×patta
vb.

pàt̲a, =
dia (om däggdjursungar)

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×pattagris

pàt̲agrí̲s m.

digris, gris som ännu diar modersuggan

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II

spatta
vb.

leda hem fölstoet under lillemiddagen, ty fölet skulle dia. K.f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

ˣpat̄ta;

pàt̲a, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

dia;

gri̲sen vé̲l ent̲a

pàt̲a;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× patta
vb.

pàtta , =

Pres. -ar

dìa

di ‿ ligzor ‿ o ‿ pàtar
va ‿ búgen, di ‿ smá
stàkalna de ligga och dia
vid buken, de små stackar-
na (om spädgrisar.)

K. J. 71

Sövde

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×patta
vb.

pàt̠a , =
dìa

fý̠lad pàt̠a mǽr̠an

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×pattafōl

pàtafyl n.

difōl, fōl som ännu diar modern

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

ˣpatagris

sb.

pàtagrísa pl.

digrisar, griskultingar som ännu dia modersuggan

H. 4. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

× pallē;

pàt̲ᴇ, -ᴇn s.
-à, -na;

spene;

kə̣ώ̲ln har hú̲l pu
pàt̲ᴇn

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

× pallē;

pàt̲e, – en s.

di;

hun̲ har ègen pàt̲e
tè glý̲ten̄;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

pàt̠e. -en. -a. -ana, ˣpatte,

spene.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

pa̲²tu, pa̲²tun, pa̲²tana / patte

spene

han̲ pom̲pa ¹loft

i p·a̲²tana

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

²påtę n ²påta na ˣpatte s.

nął ska fúled hą ~

spene, di

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

×patte
sb.

pàt̠a
di

K. f. 71
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

p$\overset{2}{å}$te, -n, -a

^{x}patte

speue

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad

2. patte

pàtte, –̀an, –́a, –̀ana sb.

spene (på hondjur)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

1.

ˣpatte;

pàt̲a, -an s.

di;

hun har èyan pàt̲a te̲ gløt̲an;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× patte

pàṯe, -ten s.

-̀a, -na; spene;

kə̣́ðen har en rù̱a

p̑u pàṯen;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

1. patte

sb.
pàtte, ˋ-en, ˋ-a, ˋ-ana

spene

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II/ pàtte, ˋen

1. patte

sb.

bi

dä ‿ ska ‿ væŋas ‿ ów ‿ ma pàten

de skall vänjas av med att dia (om föl)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. patte
sb.

pàt̲a
di

mǽr̲an jḛr‿ brá̲ ma‿
pàt̲a
stoet ger rikligt med di

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

patte

på^{2}t̲e, m., -n, 1/ utan pl., di. ji̲ på^{2}t̲e; 2/ med pl. på^{2}t̲a, -na, spene. si^{1}k̲a sma̲ påt̥a den ko^{1}w̲en hun ha̲. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

patte

En bonde kom in till en husar mora och ville ha arbetshjälp till hösten. Moran svara så här:"Ja ska si han, ja gör, nä ja gir patta,så de går ente."

Nr 8656 Västerstad, Färs hd
Gunnar Persson 1970

x patte s.

patte

di

han e ente auvand mä patten.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

+ patteglytt

på²taglu̇it, m., -ten, pl. -ta, -na, dibarn.

nar ¹hinzen ha på²taglu̇ita, sa ¹sprinzor hum po try ven o ¹sätor did ²ena fram¹bened ret fram o ²spårkar folk, om di ¹komor for nar: hum stans ²ente.

Åsum. Fs.

№ 281.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Färs hd

Per Larsson 1898.

^{2}påt̲aglet̲ en ^{2}~a na ^{x} pattglytt

dibarn

№ 290.

Sofde Färs hd. H Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*patsersten

sb.

padorstén koll.

lösa, mindre stenar i åkern.

K. s. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*spattra
vb.

pà̱dra, =

åstadkomma ett smattrande ljud; smattra (t. ex. om regn).

K. J. 71.

Sòvde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣpattra

pàdra, =

Pres. sg. ˋ-ar

smattra (t. ex. om regn)

da‿pàdrar på‿tágad

det (regnet) smattrar på

taket

Nr 6738. Lövestad, Färs hd

H. Areskoug 1957-58.

*pattra
vb.

pàdra, =
smattra (t. ex. om regn)

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pausa

pà̠sa, =

göra ett uppehåll för vila under arbetet

nú̠ fa̰‿ vi‿ pà̠sa li̠d

Rspr-lån, upptaget i denna form i mål som sakna dift. au.

J-s.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

+ pebernick

pebo̲rniff, m., -en, pl. -a, -na, benämning på en mycket liten lerskål.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281 Per Larsson 1898.

× pek
s.

pe̲g. -́an

tapp, uppstående spets el. udd.

Nr 4829. Västerstad Färs hd
I. Ingers 1963.

peka
v.

pè̲dʒa -a -ad

di skɷl̲e l̲ìasom̲ pè̲dʒa

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

peka
v.

pè̠dza

hωm hada mi̠èd a pe̠dza pώ.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

peka

pè̱ga -ar -a -ad

m.f. 1886; pè̱dʒa torde vara en mera genuin form.

Nr 4802 Brandstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

peka
v.

pè̲dʒa, pè̲gta, pe̲gt.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

peka

p$\overset{2}{\underline{e}}$dza (p$\overset{1}{\underline{e}}$dzor, pl. p$\overset{2}{\underline{e}}$dza,
p$\overset{2}{\underline{e}}gla, p\underline{e}gl, p\underline{e}$dz, pl. p$\overset{1}{\underline{e}}$dzer)
intr., peka.

Frånninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peka

pè̱ga

pḛga ‿ ú̱d peka ut

Torde haft formen pè̱gga i mera genuint mål. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

$\overset{2}{\text{pe̠ǒa}}$ — ɣ　　　　peḳa

preka

hoṇ sk̦a $\overset{2}{\text{ræn̠a}}$ o péǒa

ma $\overset{2}{\text{bøs̠an}}$

Långarőds sn. Färs **hd.**

№ 530. Nils Nilsson

peka

pè̠gʒa, pé̠gʒər, pè̠ǧte

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

pekfinger;

pè̠dzafíŋo̠r, -ən s.

pè̠dzafíŋo̠rn fyldə

mé̜;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pela
v.

pè̱la -ar -a -ad

plocka, uppsamla.

pe̱la ǽjs

pe̱la sté̱n

pe̱la pantǽ̱flor.

Tolånga

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

pela

p$\overset{2}{\underline{e}}$la (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., plocka, uppsamla.

p$\overset{2}{\underline{e}}$la ægs, ste̲n, pan̲t$\overset{1}{å}$flor.

Tolånga.

Färs

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pela
vb.

pela - pantóflor plocka potátis K.J. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

II

pela

pela – nǿdor
Trol. plocka ut hasselnötter
ur bladhöljet

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pela , v.

pela
smula

en sån liden pela ja feck.

Färs
Nr 8656 Västerstad ~~Höks~~ hd
Gunnar Persson 1966

pela u̲p̲p̲

pe̲la áp̲ -ar -a -ad

plocka upp. uppsamla.

ìl̲ebrán̲en ha jà sá̲l ku̲nad

pe̲lad áp̲.

Tolånga.

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

pela upp

pe̱la $\overset{1}{\text{å}}$p (-ar, -a, -ad, $\overset{1}{\text{å}}$pe̱lad, -a) tr. plocka upp, uppsamla.

$\overset{2}{\text{i̱}}$lebràṉen ha ja se̱l k$\overset{2}{\text{ů̱}}$nad pe̱lad $\overset{1}{\text{å}}$p. Tolånga. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pelare

pèlare, -en, pl. pèlara (!), -arna

J.J-s 1947. Nr 4802 Brandstad, Färs hd.

pelargonia

pelег$\overset{1}{ǫ}$nija, f., -n, pl. -jor, -na, pelargonia.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peng

$p\underset{1}{æ}\underset{3}{ŋ}$, m., $p\overset{1}{\acute{æ}}\underset{3}{ŋ}en$, pl. $pæ\underset{3}{ŋ}a$, -na, pänning.

Fränninge, Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peng II

han va so gà̱len te æ
spe̱la kórt om pǽg̱a

O. N.

en kà̱ga el̠a en pǽg̱

№ 4439 Vollsjö, Färs hd

L. Ingers 1947.

peng:

hade ja pǽga for mina bö̀jsor,
sa skale jà sỳba dom óp i kvál

Text till en gammal dansmelodi (nuntenom)

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

peng

pœŋ pl. pœ́ŋa

vena ti pœ́ŋa = sälja, avyttra

Nr 3340 Tolånga, Färs hd
Malte Åberg 1938.

peng

pœŋ̱. ´-en. ´-a. -ana. peng,

penning.

han sé̱dor a rèḵnar pœ́ŋ̱a.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

peng

pæŋ̠, pl. pǽŋ̠a

Nr 5214. Ö.Kärrstorp, Färs hd
I. Ingers 1957.

pæ̊ŋa peng

pæŋar

ɶr hạdɐ eṇ vǣin sɔṃ
hạdɐ kɶṣtad moŋa pæ̊ŋa nụ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530. Nils Nilsson

pæʒ̱, en kro̱nas ²pæʒ̱peng

omkring en krona

de skola ¹ha̱ dom

e̱n kro̱nes ²pæʒ̱

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

· + peng; .

paŋ, -´ln s.
– ´,
-a, -na;

penning:

han har pǿŋa i
báŋkln.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

peng

pæg̲, pl. pǽg̲a, -́ana

sa̰ kωn̲e ja ji li̲d ræ̀nta
for pǽg̲ana

Nr 7050. Långaröd, Färs hd
I. Ingers 1957.

perg
s.

pæʒ̲, pl. -á

hon hade smos̲lad óʒ̲an pǽʒ̲a.

Nr 4829. Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

pæŋən ¹a na ˣpeŋ s.

de ²kostar ¹pæŋa o ²hala si
sal

№ 289. FÅRS

pãŋ

Sövde H. Areskoug 1925.

pæg̱ -́en -́a. -ana, s. = peng

dó̱ blifs̱ hær for góṯ om pǽg̱a

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

peng

pæʒ̱ pl. pǽʒ̱a

pǽʒ̱a pω forskώt̲

ǿ̱laddza pǽʒ̱a.

hære gώt̲ om pǽʒa iblan̲ folk.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

pæŋen ´–a na ×peng s.

Nyare uttal; det genuina är pæŋ.

peng

№ 289. FÅRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

paŋ̱ en ˜´a na   ×peng s.

(paŋ̱ en ˜´a na)

pãng, slant

№ 290.

Sövde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

peng
s.

pœŋ̱ pl. pœ́ŋ̱a

men di' si̱ór li̱à véḻ hœr
e á̱nt om pœ́ŋ̱a

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

pæŋ, -¹en, -¹a ˣpeng s.

pāng

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

peng

pæŋ̱. pl. pǽŋ̱a

veṉa ti pǽŋ̱a = sälja och få pengar för ngt

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

peng

pæŋ̱ pl. pǽŋ̱a

vèṉ̱a po pǽŋ̱ana = noga räkna
varjè öre.

Nr 3340 Lövestad, Färs hd
Malte Åberg 1938.

peng

pæŋ, -́en, -́a

slant

Nr 6768. Lövestad, Färs **hd**
Hugo Areskoug. 1957.

pengagud

pǽ̲ŋagú̲d, -en, -a, -anaˣ, pengagud, mammon.

so frà̲gte kjò̲rkehárden om dær va mé̲i än é̲n gú̲d? jo̲, sa̲ en kvì̲ŋa, hæ̀re pǽ̲ŋagú̲dana mé̲.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

pengar

pǽŋ̱a

forʒʒẽ̱na - pǽŋ̱a för-tjäna pengar

N. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pengar

pǽŋ̲a pl. tant.

penningar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pengar

pǻŋa pl. tant.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

N. f. 71

pengaräkning

^{1}påŋarègniŋ, m., -ŋen, utan pl., pänningräkning.

Ja fo̲rstå̲r^1 me be̲st po den ^{2}ga̲mle ^{1}påŋarègniŋen.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peniçellin

pensalín

(Nytt ord & begrepp)

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ penn

p$\overset{2}{\underline{e}}$nne, m., -n, pl. -na, -na, pen, på en hammare.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

a penn

× ~~pan~~ ;

pa̲n, – hn s.

–̀a, – na;

penna;

de vạ hn dȯli̱

pa̲n;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× penna
vb.

pàna, =

ej få en arbete ur händarna, arbeta fumligt o. tafatt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×penne
sb.

pà̠nka, –àn

den kluvna delen av ett hammarhuvud

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

penning.

pøŋ, -ˊən s.

-ˊa, -na;

di hˊa̠r mȯ̈ŋa

pˊøŋa.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

penning;

pœʒ̱, –́ǝn s.

–́a, –na;

han har mɒ̀ʒ̱a
pœ́ʒ̱a;

Tolånga;

1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

penning

Se peng

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II Åv. pæʒ *) penning

en lìdan pæʒ en liten

slant /

pǽʒa pl. M.J.78

*) y. för pæʒ. J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

penning

en - hɑ̱̀lans brɑ̱ pæŋ̱
en ganska nảtt summā

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

penning:

pæ̠ŋ, -´ən s.

-´a, - na;

su fe̠´ di pæ̠´ŋa;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

penning

pǽŋa pl.

Nr 6837 Vomb, Färs **hd.**

Hugo Areskoug 1958.

penning;

pøy, ´–en s.

´–a, –na;

han har mòga

pǿya;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

penningar

Se pengar

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

penninggräs

pǽŋ̲agré̲s, -ed

växtn.

Nr 1008 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

pennakniv

pe̍n̲akni̲̍v

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pennskaft

panskáft n.

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pension

penεʃó̱n -en

vanl. = folkpension

jȧ har su̱ded i penεʃó̱nen i
tó̱l á̱r = i pensionsnämnden.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

pension
s.

pan̲aʃɑ̲́n

Ö. Kärrstorp

Nr 5214 Ö Kärrstorp, Färs hd
Ingemar Ingers, 1976

1976

pension

pɛn̲ɛʃọ́n -ɛn

vanl. i bet. "folkpension"

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

penʃ$\overset{1}{\underline{\text{ω}}}$n en   pension s.

ha$\underline{\text{n}}$ h$\overset{2}{\text{å}}$$\underline{\text{d}}$e st$\underline{\text{ω}}$r ~.

pension

№ 289.   **FÅRS**

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

pension

penʃɷ́n

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

peppar II

pé̱von

Nr 44 b Brandstad, Färs hd

Carl Lindeblad 1878.

peppar I

pé̲bor, m., -en, utan pl., peppar. Frånninge. Fs.

jfr pé̲vor

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peppar

pɛ̱́bor
(M. f. 87)
pɛ̱́vor
(K. f. 99)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

pe̠^{1}voł^2-n peppar

peppar

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

peppar;

p̠ĕ́vor, - rns.

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

peppar

pé̲vor

dǽ̲r tšupta – vi –
pé̲vor. Dår köpte vi
peppar. / pì̲par, rspr.-
påverkad form.

K. J. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

piv̲́or lsn

peppar

peppar

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

peppar;

pé̲vor, - en s.

ja hade pé̲vor

i en dò̲sa;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

peppar

pé̱vor

M. f. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

peppar
s.

pɛ̱́bor, -en

1953. Vollsjö, Färs hd

peppar

pé̱vor, -en.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951.

peppar

s.

pɛ̱́vor, -en

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

pív̲or

peppar s.

peppar

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

pepparhandlare

pevorhánlare m.

mindre kryddkrämare (specerihandlare)

K. f. 99

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

pepparkaka

pévorkågor pl.

M. 4. 75

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pepparkaka

pè̲borká̲ga p.- -or

á̲, vás̲e gá̲ a tá̲ en pè̲borká̲ga.

V.

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

pepparkaka

pìv̲ork̲á̲gor pl.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pepparknick

pé̲barknik̲

pepparkvarn

(se fotosaml.)

Nr 13503 Västerstad Färs hd

Sten-Bertil Vide 1974

pepparrot

pé̱vorró̱d, -en

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I. Ingers 1951

pepparrot

pé̠bor̠ò̠d, m., -en, utan pl., pepparrot.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×permedink
sb.

pærmadíŋtş, – – ´an
m.

klockpendel

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

*permedink

sb.
pærmadíŋtš, – – ́an
m.

klockpendel

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

perpendikel

pærmadígəł, -en

1. pendel i väggklocka.

2. kläpp i kyrkklocka. (motsvarande ×knebel i andra dial.)

Nr 1006 Vomb, Färs hd

I Ingers 1943

perpendikel

pærmedík̲, -ar

pendel i urverk.

1955. 4829. Västerstad, Färs hd.

pærmedíŋkz ln   perpendikel

pendel

№ 290.

Söfde   Färs hd. H. Areskoug 1926.

perpendikel

paʀ̆medi¹k̲, -an, -aʀ̆

pendel (i klocka)

FÄRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ persa

pæ̲²rsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., pråssa.
skri̲²dar̲na di̲ pæ̲²rsa klæ̲¹rna.
...sa ku²ne di̲ pæ̲²rsa dra̲¹ŋken
ba̲¹tor. Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

persilja

pær̲s$\overset{1}{\text{i}}$l̲ja, f. -n, utan pl., pärsilja. Frä$\overset{n}{\text{n}}$ninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

persilja;

parsé̠lja, -an s.

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

persiljȧ

pærsílja, – –́an

K.f.71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

persilja

pærsílja

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

person

parsó̲n

inlånat

Jfr skönhet

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

person

pærsó̱n, – –́or

Allmänt.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

personligen
adv.

parsώ̲nlien

Inlånat

hade jà kωn̲ad parsώ̲nlien
tàk̲ad nom !

nâml. Ivar Lo-Johansson

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

Petri fång.

pɛt̲orfǽg̲

bemärkelsedag i den gamla almanackan, den 1 aug. som där tecknades Petri fång. = Petri fängelse, av allmogen uttalat som pɛt̲orfǽg̲. se II

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

Petri fång. II

ræ̀jna de pe̲torfǽg̲ da̲
ræ̀jna de jo lǽg̲or

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

p²e̲tar f$\overset{1}{å}$ŋ̲ Petri fång.

Petri fång; 1 aug.

Allmogens uttal av Petri fång., = Petri fångelse, namnet på den 1 aug. i gamla almanackan.

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Petri fång.

Petri fång

benämning på 1 augusti

den gamla almanackans (före 1901)
förkortning för Petri fängelse, av
allmogen utläst som Petrifång; var en
märkesdag med avs. på väderleken. L-s.

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

Petter

pi¹t̠or, m., brukas ej i böjd form, Petter, benämning på kaffekitteln.

Ja ska ha̠ pi¹t̠or po.

Åsum (Sandbäck) Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

Peter

Se kaffepeter

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

peruk

perúk, -en

Nr 4829 Västerstad, Färs hd

I. Ingers 1951.

+ pick;

påff, -´ln s.

-`a, -na;

penis;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

pickelhuva

²pi̊ffe̠lhùw̠a, f., -n, pl. -w̠or, -na, pickelmössa, benämning på en halfklotformig, skärmlös mansmössa.

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pickelhuva

pìtzalhúa f.

ett slags rund mössa

Äv. pìtzalmúsa

K. f. 99

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pickelmössa

pìtzelmuésa f.

Se pickelhuva

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II piga

pì̠ja, -̀an, -̀or, -̀orna f.
(tjȁnstepiga)

boda‿pì̠or o‿drȁg̠a

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

piga

s.

pì̱a -an -or -orna

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947.

piga;

pì̱a, -an s.

-ǫ̀r, -na;

dræ̀j̱a o pì̱or dà̱nsa pu lə̣̀ḏana;

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

piga;

pì̱a, -an s.

-̀or, -na;

hu̯m̱ hade tvǫ̱́u̯

pì̱or;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932

piga;

pì̱a, -an s.

-òr, -na;

so skul̠a pìan

spre ú̱d fȳs̱lan,

№ 1587·1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

piga
s.

pīdja l. pīja s. 95

pì̱dza el. pì̱ja

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

piga

pì̱a - an -or -orna

dæ̱r skωḻa di hòḻa bω
drǽŋ̱ a pì̱a.

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1951.

pì̱a, -an, -or, -orna, piga,

jungfru.

pì̱orna moṯe nè̱gza a bi̱ja. (1927)

hon va hæ̱r i byjen a vi̱le

læ̱ja en pì̱a.

aṉa pì̱a, "Anna piga". Vomb

(Nygård) Ibe Anna.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

piga

pì̲ka ; pl. -or f.

tjänsteflicka, kvinnligt tjänstehjon

pì̲or o. dràga

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

^{2}pi̯a n ^{2}pi̯or na piga s.

piga

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

piga

p$\overset{2}{\underline{i}}$a, piga.

p$\overset{2}{\underline{i}}$or a dræ̀g̲a

S. Åsum

Nr 4151 I. Ingers 1925

Färs

piga;

pi̱ˈa, -an s.

-ˈor, -na;

han fétt en glýfṯ

me pi̱ˈan;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

piga

pì̱a

di har ìg̱en pì̱a, for hum̱
e ré̱st.

1952 S. Åsum, Färs hḏ

piga

p$\overset{2}{\mathring{i}}$ja, f., -n, pl. -gor, -na,
piga.

Åsum. Fs.

p$\overset{2}{\underline{e}}$dza, Fränninge.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pi̠²a piga

pi̇ga

dær sa̠d æn̠ pi̠²a o
ʒø̠lna mæ spa²u̯nnæ

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piga;

pì̠a, -an s.
-òr, -na;
ja tʒ̠ènte som pi̠a
i ʃǿ̠bu;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

piga

pìja, -àn, -òr f.

tjȁnstepiga

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

piga

pìja, -àn, -or, -orna f.
kvinnligt tjänstehjon;
stundom i betyd. 'liten
flicka' (skämts.)
en dòktr pìa en
duktig liten flicka
K. J. 72

Tolånga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

piga

pe̠²dza, f., -n, pl. -dzor, -na, piga. Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

piga

pìa, ˋ-an, ˋ-or f.
(kvinnligt tjänstehjon)

ná̲e̲ gík̲‿dɛ ma‿pì̲an
(ɔ: då det gällde älskog)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

I ×pigdag

pɪ̱̀adá̱; pl. = sb. ˏ≐ – ⊥na

kvinnodagsverke vid ho-verigård

Jfr pigdagsverke

tɪ̱̀a pɪ̱̀adá̱ tio

K. f. 71 | kvinnodagsverken.

Jfr × karldag

Sövde.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

II *pigdag

dí pèadána du vara hèla sòmaren dessa kvinnsdagsverken de pågick hela sommaren.

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

K.f.71

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pigdagsverke

pì̠adasvǽrʒʒ̣a n.

kvinnodagsverke vid hoverigården.

Jfr pigdag

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pigg

pɛgg, –́en, –̀a, –̀ana

äv. i bet. barr: se furupigg, granepigg.

Nr 1006 Vomb, Färs hd

L. Ingers 1951

pigg$_2$

pidz, m., $\overset{1}{\text{i}}$ → p$\overset{1}{\text{i}}$dzen, pl. p$\overset{2}{\text{i}}$dza,
-na, pigg, tagg.

$\underline{\text{i}}$ pa$\underline{\text{n}}$t$\overset{1}{\text{å}}$flakv$\underline{\text{å}}$rnen va dær
tv$\underline{\text{a}}$ r$\overset{2}{\text{æ}}$$\underline{\text{l}}$a me p$\overset{2}{\text{i}}dza, so\underline{\text{m}}$
pa$\underline{\text{n}}$t$\overset{1}{\text{å}}$flo$\underline{\text{r}}$na kl$\overset{2}{\text{ä}}$$\underline{\text{m}}$des $\underline{\text{i}}$m$\overset{2}{\text{ä}}$$\underline{\text{l}}a\underline{\text{m}}$.

Fr$\overset{4}{\text{ä}}$nninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

peggen $\overset{2}{\text{å}}$ na pigg s.

ja fek en pegg i
föden.

№ 287.

FÅRS

pigg, tagg

Frenninge

H. Areskoug 1924

pigg en ²~a na pigg s.

pigg, tagg

№ 290.

Fårs hd. H. Areskoug 1926

Sofde

pigg
sb.

pig, -́en, -̀a

tagg

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II Åv,

1. <u>pigg</u>
sb.

pi<u>gg</u>, ´-en, `-a

tagg; äv. tagg på vissa verktyg, t. ex. linhäcklor.

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pigg,

pe̊dʒ, – ln s.

–̀a, – na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga,~~ Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

piggi,

pə̀d͡z, –́ lin s. 5.

–̀a, – na,

so skə̀ụla di

da̲m o plȯka̲

pə̀d͡zanà ə́w̱,

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

*pigga
vb.

pìga, = befria slaktade och plockade gäss från "dunpiggar"

sín pìgar. di. dòm

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× pigget
a.

pìdʒad. neutr. =

piggig, försedd med piggar.

pìgasnäjn e ènta brá, for dó
fetg di pìdʒad kånn. 14. f. 1880

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

1962 I Ingers

I

piggig

pìgzed; pl. ∸ -a

taggig

pìgzed o ráh taggig och
ota⃗ck (t. ex. om vissa plockade
fja⃗derfa⃗n)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

piggig

pi²dzed l. -or, m. och f., n. -dzed, pl. -dzeda, kompar. -dzedare, -dzedast, eg. piggig; som har piggar.

pi²dzed sam en ſkø²rnebòska.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

II

piggig

nar̰‿di‿falda,
va‿di‿so‿pìdʒada i‿
tʒýdad når de ruggade (om
tamfjäderfä) voro de så "taggiga"
(piggiga) i köttet

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣ~~piggig~~

pìged; n. = ; ˋ -a adj.

taggig

Den genuina formen torde vara

ˣpìdzad

J-s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

piggille

pi^{2}jajìle, n., -d, pl. =, -n, eg. piggille; dansliusstäuning, hvarvid flickorna äro inbjudare samt bestå trakteringen

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

×~~piggso~~
sb.

pigsā̲́ f.
igelkott

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

piggverk

pigvǽrk n.

anordning på tròskverk, som befriar kornen från spròt

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

× pigg-verk

s-

piddjavark

stiftverk

pɛ̀d̲ʒa várk

ett tröskverk, som drogs för hand eller med hästvandring.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

×pighus;

pì̱khú̱z, -kds.

–, –kn;

pigkammare;

B. C.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pighus

pè̲ahú̲s n.

pigkammare, rum där pigorna bodde

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pighus

pì̱ahú̱s n.

rum där pigorna bodde,
pigkammare

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pikám̲are, -en. pigkammare,
jungfrukammare.

Vomb

Färs hd. I. Ingers 1930.
№ 1006.

pigkammare

pi̱ɐka'm̱arɐ, -ɐn.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

pigkläder

pì̱aklǽ̱r
kvinnliga tjänstehjons
kläder
K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

piglön

pì̠alö̠̍n

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

piglön

²pijalò̱n, m., -en. pl. -or, -na, piglŏ́n.

²pijalò̱nen va̱ me̱st blæ̱r.

Öved. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

~~piglön~~^{2}

pì̱alǿ̱n

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs **hd**
Hugo Areskoug **1958.**

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piglön

pìj̱elǿ̱n, m. -en, -or -orna

pìj̱elǿ̱nen va mést klǿ̱r

Öved

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

piglós

pi²jaḻø̀s l. -or, m. och f., n. -ḻø̀st, pl. -ḻø̀sa, piglös, som är utan tjenstflicka.

O̱lamå²rtan̲s hå²de tu̲ pi²jor, men si̲n mi²ffal̲sdà̲ ha̲ di̲ va̲d pi²jaḻø̀sa. Vollsjö. Fs.

№ 281.

Färs hd

Per Larsson 1898.

pil

pi̱l, m., p$\overset{1}{\underline{i}}$len, pl. p$\overset{2}{\underline{i}}$la, -na, pil (sagitta).

Frånninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pil

pi̱l, f., pí̱lan, pl. pí̱lor, -na, pil: salix.

˘Vomb, vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pil s.

píler (pl.)
'pilträd'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd
Per Larsson 1887. Ems.

pil

pi̲l, ´en. pí̲lor, -orna

(salix)

tvá̲ pí̲lor

Vomb. Färs hd. P. L. 1898.
(exc. nr 281)

pil

pe̠l, –´ən, –´or, –´orna

salix

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

pil

pil, ´-an

Salix

M. f. 71

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pe̱l len ²~or na pil s.

de̱ ²håmla ²pe̱lor

pil (Salix)

№ 290.

²Löfde Fårs hd. H Areskoug 1926

pil
sb.

pi̱l ; pl. ´or

pil²trâd (Salix).

K. f. 71.
²Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²pile ×pile s.

²pilepivan;
de ha so min ²pile;
dær víesör so min ²pile

pil (salix)
(Koll. och om viket)

FÅRS

№ 289.

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

*pile
sb.

pì̱la n.

1. Bestånd av pil
2. Ved l. virke av pil

dḛ ‿ go̰ra ‿ træ̰skǿ̱for
ow ‿ pì̱la

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

× pile

pi̲²le, n., -d, utan pl.,
1) pilträd l. buske;
2) pilved, -virke.
di̲ vå̲²sa me pi̲²le.
Västerstad. Fs.

Färs hd

281. Per Larsson 1898.

*pilebaska

pìlabáska f.

avhuggna grenar o. kvistar av pil (att elda med)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pilehäck

pilahäka pl.

häck av pil (Salix)

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pilekong s.

pì̱lakɑ̱́ŋ, pl. -a

Västerstad

Nr 4829 Västerstad Färs hd

1974. I Ingers 1970-82

pilevall

pìlavál

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M.f. 71

× pilastråte

²pi̱lastrå̱de, n., -d., pl. =, -n, smal väg med pil-allé på sidorna.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

piletråd

pì̱latrǽ̱, n., pl. =

piltråd

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd

I. Ingers 1953.

* pill
s.

pɛl̲, ´-en

membrum virile

tsỳg̲gelmús̲a dá̲ fan gà̲sen sin
pɛ́l̲.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

×pilla;

pè̲la, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

plocka;

pè̲la pantó̲flor;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×pilla

pìḻa

i förb. pìḻa si ivǽj̲. begiva sig iväg

Nr 3340 Lövestad, Färs hd

Malte Åberg 1938.

p$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$la ~ $\overset{2}{\sim}$d

$\overset{2}{\sim}$r

pilla v.

pilla, plocka

№ 290.

Lōfde Fărs hd. H Areskoug 1926.

ˣ pillesa,

pè̱lesa, -an s.

-or, -na,

plockerska,

vi va ti̱è pè̱lasor,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

pilört

pilárt
(Polygonium)
(svårt ogrås)
(ɔ: ḁ̀ta ṵdan – bràta bara
skráp).

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pilört

pilú̲rt
(vanligt ogräs)
pilú̲rt o. brà̲ta (skräp, otyg)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

[illegible]

pí̠n, förstärkande

pí̠n rá̠g

Nr 4802. Brandstad, Färs hd
I. Ingers 1957.

+ pingelklocka

pi²ŋal̲klàk̲a, f., -n, pl. -k̲or, -na, skålformig slädklocka.

Fränninge Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

+ pingelknebel

²piŋa̠lknà̠bəl, m., -ən,
pl. -bla, -na, kläpp i en
skålformig slädklocka,
²piŋa̠lklàk̠a.

Fränninge. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pingla

pi²ŋla (-ar, -a, -ad, -a) intr., pingla.

sk̲d i²n̲te da̲ o pi²ŋla me ru¹is̲bja̲lan, pa̲g.

Fränninge. Fo.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pimpla

v.

pìmpla

supa för mycket.

Nr 3340 Tolånga, Färs hd

Malte Åberg 1938.

pingst

pìŋ̱es

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pingst

pìŋ̱es

pìŋ̱es ný̱, nymånen vid pingst.

Fåren klipptes två gången om året:
i pìŋ̱es ný̱ och mìḵals ná̱r.

Nr 3338 S. Åsum, Färs hd

Magnus Löfgren 1938.

pingstafton

pìŋ̲asát̲an

(så i originaluppteckn.
Rån accent ²)

Anm. Denna accent kan förekomma vid s.k. motsatsbetoning, då flera aftnar uppräknas.
I–s.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

pingstaften
s.

pęŋ̱esàt̠an

de va en grán̠ pęŋ̱asàt̠an

Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

1962 I Ingers

pingstafton

piŋes̠-$\overset{2}{\text{å}}$t̠an, m., -an, pl. -$\overset{2}{\text{å}}$t̠na, -na, pingstafton.

allm. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

piŋləsa$\overset{2}{\underline{t}}$an

pingstafton

pingstafton

№ 290.

Sövde

Fårs hd. H. Areskoug 1926.

II

pingstafton

Āv. piŋesàtan

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

pingstafton

pig̠esàt̠an

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

pingstafton

piŋasàt̲an

K. f. 72

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pingstdag.

pòŋ̱əsdá̱, – hn. s.

dè vá̱ və pòŋ̱əs-
dá̱;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

piŋ²əsda

pingstdag

pingstdag

№ 290.

Sofde Fårs hd. H. Areskoug 1926.

pingstdag

p$\overset{2}{i}$ŋas̠-dà̠, m. -na, pluralt, förk. blott i best. form, pingstdagarne, pingst- och annandagen.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

pingstdag

pìŋ̲asdá̲

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pingstdag

pi²ŋəs dà, m. ; -n, 1) utan pl., pingst ; 2) med pl. = ; -na, pingstdagarne, Pingstdagen och annandagen.

Allm. Fs.

Åsum

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

p²iŋ̱æsda̱ n pingstdag s.

dæ va̱ o̱m ~.

pingstdagen

№ 289. FÄRS

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

2 e pingstlilja
pizeslilja n pizesliljor na b.

2 2
haun håder so gråna
2
pizesliljor

pingstlilja

№ 289. **FÅRS**

S. Åsund

Hugo Areskoug 1925.

pingstgille

piŋasjila n.

förlustelse med traktering och dans vid pingst. (som anordnades gm sammanskott av byns ungdom)

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

pingstlilja

²piŋeslelja n or na S.

¹sona ²grana
²piŋesleljor mor
har!

№ 287.

pingstlilja

²Öved

FÄRS

H. Areskoug 1924.

pingstlilja;

pə̀ʒ̱əslə́lja, -an s.

-or, -na;

Narcissus poëticus;

№ 1587:1 Ramsåsa **Färs hd**

Nils Bengtsson 1932.

pingstlilja

pìgaslíljor pl.

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd
Hugo Areskoug 1960

M. f. 71.

pingstlilja

pi^{2}ŋeslìlja, f., -n, pl. -jor, -na, pingstlilja, narciss.

~~att~~ Vomsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

p$\overset{2}{i}$ŋəs n$\overset{1}{y}$ pingst ny

pingst ny (måne)

f$\overset{1}{å}$urən skala klipas
i p$\overset{2}{i}$ŋəs n$\overset{1}{y}$ o m$\overset{2}{i}$kəls n$\overset{1}{æ}$

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

pingstny

pìŋ̱as ný̱

nymåne vèd pingst

ve – pìŋ̱as ný̱ o. mìʒ̱sals

ná̱ skōla – fá̱ran klì̱pas

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

pingstregn s.

pè̦ŋəsrœ̀jn, n.

pè̦ŋəsrœ̀jn e ènte bra̋, foa dǫ́
fe̦tf di pè̦ggəd kǿra. 14. 7. 1880
Vollsjö

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd

I Ingers

1962

pingstregn

²piŋa̠sræ̀jn, n., -ed, pl. =, -en, pingstrågn, rågn som kommer under pingsten.

²piŋa̠sræ̀jn e ²sa̠lan gat, ordspr.

Vollsjö. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

× pinne
s.

pɛg̠. ´-en, ˋ-a, ˋ-ana

pinne

ynga pɛg̠ etc̦.

Nr 7048. Östraby, Färs hd
I. Ingers 1957.

× pina

pɛy̲, ´en, ˋa, ˋana

pinne

1949. **Nr 4802.** Brandstad, Färs hd

pinn

piz, m. p$\overset{1}{\text{i}}$zen, pl. p$\overset{2}{\text{i}}$za, -sa, pinne.

Fränninge, Vollsjö

An̲or̲sm$\overset{2}{\text{å}}$l̲are va sa red̲ om̲ en̲ piz.

№ 281. Vollsjö. Fs.

Färs hd

Per Larsson 1898.

pinne
s.

pɛŋ̱, -´en, -̀a, -̀ana

Nr 4439. Vollsjö, Färs hd
I. Ingers 1957.

pinn II

hade vi nú hat en sam
vi kuna hisad áw po en
píg ti ʃǿbo eta kàgor.

Åsum (Sandbäck)

Nr 281 Färs hd
P. Larsson 1898

pinn

pęŋ. ´-en. `-a. -ana. pinne

i yngre mål pęŋ etc.

Vomb, Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

× pìna

pεŋ̠. –́en. –̀a. –̀ana

pìne

di flæ̀jta và̠nlia pὲŋ̠a

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

× pinn
s.

pɛʒ̱ , ´-en , `-a, `-ana

pinne. áu̱ mæ pɛ́ʒ̱en !

já ska sǽj̱ om ja kan hìṯa en pɛ́ʒ̱. Jfr pɛ̀ʒ̱a, som också förekommer. Den enstaviga formen är sydskånsk.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

pinna
v.

pinga onge
lägga under

t. ex. spika under träskor.
lägga under hjul

Nr 8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1965

pinna om

piza $\overset{1}{\text{å}}$m̲ (-ar, -a, -ad, $\overset{1}{\text{å}}$m̲pizad, -a) tr., pinna om, förse en räfsa med nya tänder.

Ja̲ piza $\overset{1}{\text{å}}$m̲ $\overset{2}{\text{å}}$l̲e r$\overset{2}{\text{i}}$̲vor̲na.

№ 281. Färs hd
Per Larsson 1898.

Tolsjö. Fs.

pıʒa å^{1}p × pinna ~~upp~~

pinna upp, spãnna upp

vı pıʒa å^{1}p sk̦å^{1}na

mæ læ^{2}rktåʒən

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

pinne

pìŋa, -ana pl.

--- dɪ‿ sma̰‿ pìŋana dɪ̂‿ hàda hær tɪ‿ jɪ̀na (som hinder)

Nr 6837 Vomb, Färs hd.
Hugo Areskoug 1958.

pinne;

pey̠, -́en s.

pèy̠a, -na;

di hèy̠de tro̠ùana

pu pèy̠a

№ 2913 Björka, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

pinne

pì̠ŋa pl.

krà̠gəda pì̠ŋa krokiga pinnar

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1960.

pinne;

pey̲, -ˊln s.

-à, -na;

di sàt̲e pèy̲a i

jǝ̣ɑ̲ˊrln;

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935

pinne;

pėŋ, -´ln s.

¯

-`a, -na;

Röddinge

1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pinne;

péy̱, -´ln s.

-`a, -´na;

dén̲ péy̱ln e

óprúy̱dln.

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pinne

pɛŋ̱. -́en, -̀a, -̀ana

äv. använt om pinnarna i en räfsa (ri̱va).

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

pinne;

pĕy̲, -´ən s.

-̀a, - na;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pinne;

péj, –´en s.

–̀a, –na;

t. ex. sìvhpéj:

tãnder på trārãfsa;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

pizen best. sg.
K. f. 72

pinne

piz ; pl. -a m.

en - rón píz en grund
pinne / pìza, som de hada-
làvad pinnar som de
M. f. 71 / hade lagt varv-
tals.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

J-s.

formen med -z- genuin - med z yngre

pinne

pig̲ +), ´-an, `-a, `-ana

ga i skówan o

ploka pìga gå i skogen

och plocka vedpinnar

+) y. fö pig̲ etc.

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

piʒ̲len ~²a na   pinne p.

ga̲ ¹ete̲r ²nån̲a ²piʒ̲a ja̲
kan̲ ²sli̲ta fy̲r mä

Mera genuint piʒ̲ ete.

pinne

№ 289. FÄRS

S. Åsum   Hugo Areskoug 1925.

pinne
s.

pɛ̀ʒ̲a , m. -̀a, -̀ana

en pɛ̀ʒ̲a, som e rώn̲

Även pɛʒ̲ hos samma medd. (kv. f. 1910); pɛ̀ʒ̲a är nordlig och pɛʒ̲ sydlig form.

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

pinna III

da bla háȝanes pa pɛ̀ȝana

Nr 7050 Långaröd, Färs hd
Ingemar Ingers 1968

+ pinnso

pinʒs$\overset{1}{\underline{o}}$, f., -s$\overset{1}{\underline{o}}$wen, pl. -s$\overset{1}{\underline{ø}}$r, -na, igelkott.

Ha han h$\underline{ø}$rt den g$\overset{2}{\underline{å}}$tan: „nar h$\overset{2}{\underline{a}}$ren o pinʒs$\overset{1}{\underline{o}}$wen sk$\overset{2}{u}$la spr$\overset{2}{i}$ʒa v$\overset{2}{å}$jalu$\underline{w}$a" ?

Åsum. Fs.

Färs hd

№ 281. Per Larsson 1898.

piʒsǿ n — ˣpinnsø s.

Mera genuint piɣsǿ

”piggsvin”
igelkott

№ 289. FÅRS

S. Åsund Hugo Areskoug 1925.

pry^{1}sd en — — ^{x}pinnso s.

№ 287.
FÄRS
H. Areskoug 1924.

igelkott

Frenninge

d
pinnso
s.

pingsò´ s. 97

= igelkott

№ 4462 Västerstad, Färs hd
L P. Holmström 1873 Exc.

×pi'nnso

pɛŋsɑ́ - ɑn

igelkott

Nr 5214 Ö. Kärrstorp, Färs hd.
I. Ingers 1953.

piŋsó̱ n ˣpinnso s.

igelkott

№ 290.

Sofde Fārs hd. H. Areskoug 1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣpinnso s.

pi²ŋsò̲, -n, pi²ŋsvì̲n

igelkott

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

+ pinnso

pingsoen eder ädj

Igelkotten äter ägg

Nr 8656 Västerstad Färs hd
Gunnar Persson 1965

×pinnsugga

piŋsǻgor pl.

igelkottar

yngre form; den genuina formen torde vara pɛŋsǻ.

piŋsǻgor dı bȧ̀da ı stẽnjǻran. Igelkottar de bodde i stengårdes-gårdarna.

n. f. 71/

Ramsien

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads h'd

Hugo Areskoug 1960

puʒsví̱n ed ~ en ˣpinnsvin s.

igelkott

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

pęgsvin ud *pinnsvin s.

№ 287.

FÅRS

igelkott

Frenninge

H. Areskoug 1924

*pinnsvin

pęŋŋsví̱n n.; pl. =

ìgelkott

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pion

pijá̱noʀ pl.

M. f. 82

Vanstad

Nr 7097. Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

×pip
adv.

pi̱v

I uttr. pí̱v ì̱ven på
vid gavel.
dáṉ dó̱ran stå̰r pí̱v
ì̱ven.

K. f. 71.
Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pipa

p$\overset{2}{i}$va, f., -n, pl. -vor, -na, pipa. Åsum.

p$\overset{2}{i}$ba, Fränninge, Långaröd, Vollsjö. Fs Tolånga; Sandbäck i Åsum.

ja ha set da ha ràged aw pìban i da.

Åsum (Sandbäck)

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

pipa

s.

pì̲ba -an -or -orna

P.L. 1898 Fränninge, Vollsjö, Frs hd

pipa;

pì̱va, -an s.
-ò̱r, -na;
ja ska sà̱lta pì̱van
te ja̱r;

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

pipa

s.

pì̱ba -ar -or -orna

7050. Långaröd, Färs hd S.S-s

~~pipa~~
sb.

pi̠rfa, –̀an

Bl. a. rö̀kpipa

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

II

Ār. pì̲ba

pipa

sb.

M. f. 78, 82

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

pì̱ba, -n

pipa

(på spinnrock)

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

pipa;
pì̱va, -an s.
-ò̱r, -na;
han rø̱̀gte pì̱va;

№ 1587:1 Ramsåsa Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pipa

pì̱va, –̀an, –̀or, –̀orna b.

di spòlta po pì̱vorna
(se u. 2. ˟s-pulta)

K. f. 71

Nr 290. Sövde, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²pi̠va n ²pi̠vor na pipa s.

pipa

№ 290.

Sofde Färs hd. H. Areskoug 1926.

pipa
s.

pì̲ba -an -or -orna

(sannolikt fr. norra delen av socknen)

Tolånga, Färs hd

pipa
s.

pì̱va -an -or -orna.

dær blea sa míd̲ i pì̱van.

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

pipa
s.

pì̱ba -an -or -orna

spec. = tobakspipa

han pàṯa po pì̱ban

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

pì̱va, -an, -or, -òrna. pipa.
s.

ja ska rò̱ja en pi̱va tó̱bak.

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

pipa s.

piva

'halmpipa, strå'

s. 35

Nr 5171 Vomb, Färs hd

Per Larsson 1887. Exc.

- pipa
s.

pì̲ba -an, -or, -orna

tobakspipa.

han jė́k̲ ma sin krὼ̲geda pì̲ba i
mώn̲en a rὼ̲ga a snàk̲a.

M.f. c:a 1925.

4829. Västerstad, Fr[illegible] 1962.

^{2}p̲iva n ^{2}p̲ivor na pipa s.

de ^{1}ryg̲or a̲ ^{2}p̲ivan

pipa

№ 289. **FÅRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

pipa;

pì̱ba, -an s.
-̀or, -na;
han sá̱d o rø̱̀gta
pì̱ba;

№ 2878:1 Öved, Färs hd
Nils Bengtsson 1935.

inf. pret. pret. part. pipa
pi²ba peb pe²bed v.
pres. pl. pe²be
pi¹bar i. pi²be imp.
pib!

Tjul²ŋana släp²te
ja iŋ, for de gek
hær o pe²be.

№ 287.

Tunninge FÅRS pipa

H. Areskoug 1924

pi̱²và, pe̜̱v, pi̱²vəd pipa v.

pipa

FÄRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924. Lövestad

pipa;
pì̱va, ´-or, pe̱v;
pè̱vad v.

№ 1587:1 Ramsåsa, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

p$\overset{2}{\underline{\text{i}}}$va p$\underline{\text{e}}$v p$\overset{2}{\underline{\text{e}}}$vəd pipsa s.

p$\overset{\prime}{\underline{\text{i}}}$vor p$\underline{\text{i}}$v!

pipa

№ 290.

Söfde Färs hd. H Areskoug 1926.

pipa;

pì̱va, -´or, pe̱v,

pè̱vəd;

№ 1585:1 Tolånga, Färs hd

Nils Bengtsson 1932.

pì̱va. ´-a. pe̱v.   v., pipa
v.

Vomb, Färs hd.   I. Ingers 1930.

№ 1006.

pipa v.

pì̲ba pe̲b pè̲bed

Nr 4829 Västerstad, Färs hd
I. Ingers 1949.

pipa

v.

pì̱va, pres. pí̱vor, pret. pe̱v

Nr 4151 S. Åsum, Färs hd

I. Ingers 1945

pipare

pì̱bare, -en

flöjtblåsare

an̲ors pì̱bare

(byspeleman i Vollsjö)

1948 4439 Vollsjö m.fl., Färs h̲d̲

piphatt

pi̲²vhàt, m., -t̲en, pl. -t̲a, -na, eg. piphatt, benämning på en af allmogen i husbehofsbränningens tid begagnad bränneriapparat, som bestod af en hattliknande af koppar panna, hvarifrån långa rör l. pipor utgingo. Åsum. Fr.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

× pipèt
adj.

pì̲bed

pipande, gnällig

1948 Nr 4802. Brandstad, Färs hd

piphuvud

pì̱vahá̱ -ad

(å tobakspipa).

Nr 4413 Vanstad, Färs hd
I. Ingers 1947.

piphuvud

pì̱behǻ̱ -ed

et pì̱behǻ̱

pì̱behǻ̱ed flø̱ pa dǿ̱ren

Nr 4439 Vollsjö, Färs hd
I.Ingers 1947

pipskägg

pípſágz n.

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

__pira__, = coire

pè̲ra, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

Röddinge sn, Färs hd,
Malmöh. l.

1586. Nils Bengtsson 1935.

× pirra ;

pèr̲a, -̀ar, -̀a, -̀ad v.

coire ;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

× pirum
a.

pirom (endast predikativt)

glad och livligt intresserad av något.

Nr 8206, Långaröd, Färs hd
Alfred Lind 1938

1. pisk

pe̱ʃ

stryk

fa‿pí̱ʃ

?
Åv: pry̱l prygel

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

2. pisk

pi̲ʃ, ˈan; pi̲sk
u.f.78

piska (för kôrsven), snârt

Å̃v. snæ̲rt

Nr 6758. Lövestad, Färs **hd**
H. Areskoug 1957-58.

pisk,

pi̲g s.

stryk,

han fǫ́tt mì̲ln pi̲g,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

pisk
s.

pi̱ʃ. ˊ-en

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

I. Ingers 1930

pisk

pi̠ʃ, m., pi̠^{1}ʃen. utan pl., pisk, stryk.

ha̠en ha sla̠^{2}ded mi^{2}ʃen pi̠ʃ.

Vanstad. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

pisk

pi̲ʒ, ´en

= stryk. aga.

hu̲n ha slì̲ded mì̲jen pi̲ʒ.

Vanstad.

Nr 281 Färs hd

P. Larsson 1898

pi̱ʃen pisk s.

du̱ kaṉ ²n̥te reʃé̱ra daṉ
²stǫ̱re pí̱ʃen

pisk, piska

№ 289. **FÄRS**

S. Åsum Hugo Areskoug 1925.

pi̠ʃ len ²~a na pisk s.

pisk, snärt

№ 290.

Söfde Fårs hd. H. Areskoug 1926

pìsk, -ar, -a, -ad

piska v.

Lövestad, Färs hd

Viktor Welander 1944

pis̊ka,

pì̠ga, -ˋar, -ˋa, -ˋad v.

ja ska pì̠ga de,

№ 2892:1 Ilstorp, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

piska
v.

pì̠ʒa -ar -a -ad.

Nr 7900 Ilstorp Färs hd

L. Ingers 1930

²pi̠ʃa ~ ²~d piska v.

²~r

di̠ ²hænde dom̠ ṇugra på
e̠n ²på̠le i̠ ʃø̠bo o ²pi̠ʃa
dom̠

piska

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

II

piska

pì̲ʒa, =

Åv. pì̲ska (y.). Bl. M. f. 78.

... na̰r‿ dḛ‿ pì̲ʒa‿ dòm̲ i
è̲nan når de piskade dem i
stussen (avsåg en lek: spaka‿
ʒʒòrka spånna kyrka)

Nr 6758. Lövestad, Färs hd
H. Areskoug 1957-58.

piska

vb.

pì̲ska, =

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

II

piska

dɛ matɛ ‿ pi̱ʃa ‿ dóm̱
ostá̱ de måste piska dem
åstad

M. f. 87

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug 1958.

piska;

pėg̱̀a, -àr, -à, -àd v.

№ 2878:1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

piska

p$\overset{2}{\underline{i}}$ſa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., piska.

ha̲n p$\overset{2}{\underline{i}}$ſa bo kv$\overset{2}{i}$nʒa o
gl$\overset{2}{u}$ta̲, når ha̲n tute̲ t$\overset{1}{\underline{e}}$.

Vollsjö. Fs.

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

piska;

pèg̱a, -̀ar, -̀a, -̀ad.

di pèg̱a mè;

Röddinge
1586:1 ~~Tolånga~~, Färs hd
Nils Bengtsson 1932.

piss
s.

pis̠, ´ed

pís̠ a són̠t gar ènte ijɛ́m̠en

Nr 4413 Vanstad, Färs hd

I. Ingers 1947

piss

s.

pis, -ed

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

piss

pis̱, n., -ed, utan pl., urin.

allm. Fs.

№ 281. **Färs hd**

Per Larsson 1898.

pissa
v.

pìs̱a -a -ad

di pìs̱a ø̀ʒ̱or si. (näml. i sängen)

Nr 4413 Vanstad, Färs hd.
I. Ingers 1947.

pissa

p$\overset{2}{i}$s̱a (-ar, -a, -ad, -ad; bloū i n., -a) kasta piū voūen, 1/ tr. haṉ p$\overset{2}{i}$s̱a nam̱ i̱ s$\overset{1}{y}$nen; 2/ intr. p$\overset{2}{i}$s̱a po'd sa ga̱r'ed̲ bor̲t. Tränninge.

Allm. Fs

№ 281. Färs hd

Per Larsson 1898.

pissa
v.

pìs̲a -ar -a -ad

kasta sitt vatten.

Nr 281 b S. Åsum, Färs hd

Per Larsson 1898

pissa

pìsá [x)]

ja‿ ska‿ bára gɑ‿ ʒ‿ o‿ pìsá. Jag skall bara gå in och pissa.

M. f. 71 | x) Med starkt bitryck på ultima, möjl. mellan fortis o. semifortis.

Ramsåsa

Nr 7503 Ramsåsa Ingelstads hd

Hugo Areskoug 1960

× pisseblena
s.

pìs̲əblǽina, -an

" finne i kanten på ögonlocket".

Nr 3321 Fränninge, Färs hd

Anton Johansson 1938

ˣpisseblena

pìs̱abl̠ènor pl. sb.

ögonvagel

K.f.72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

ˣpisseblena

sb.

pìsablénor pl.

ögonvagel

K. f. 71.

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

pìs̠ekó̠ra, -an. ×pissekorra, samling av gödselvatten eller kreaturs-urin omkring gödselhögen (mø̀d̠dyngen)

Vomb.

Färs hd. I. Ingers 1930.

№ 1006.

×pìssemyra

pìs̱amýror pl. sb.

små ēllermyror

K. f. 72.

Nr 6755. Tolånga, Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

×pissemyra sb.

pìsamýror pl.

små ettermyror

K. f. 71

Sövde

Nr 290. Färs hd
Hugo Areskoug 1958-59.

²pi̱sə prà̯u̯sər × pisseprosa

små talgljus som man sätte fast var som helst.

Jfr. ²kle̱na

Långaröds sn. Färs hd.

№ 530.

Nils Nilsson

× pisskorra, s.

pìs̲akór/a, -àu ; -òr , -òrna

= samling av gödselvatten

Nr 4250 Fränninge, Färs hd

S. Bondesson 1944 Exc.

^{2}pis̲lmy̲ra n ^{2}pis̲lmyror na S.

2̲× pissmyra

myra

№ 289. FÅRS

S. Åsum

Hugo Areskoug 1925.

pisseratt

× pisse-ratt

så kallades ett barn, som vätte i byxorna.

Nr8656 Västerstad Färs hd

Gunnar Persson 1966

×pissränna

pĭs̲arèn̲a, -n, -or

urinränna i kostall

FÅRS

№ 285.
H. Hallqvist 1924.

Lövestad

⁺ pill̄ ;

pét̠ , –´ln s.

–`a , – na ;

penis ;

№ 2878·1 Öved, Färs hd

Nils Bengtsson 1935.

×pittrig

adj.

pè̱drada (obest. pl.) mycket liten till format o.d. (t. ex. om dålig potatis)

... pè̱drada o små̱

Nr 6768. Lövestad, Färs hd
Hugo Areskoug. 1957.

×pivanick

pivaknitt, -en, -ok

liten lerkanna med öra och tut

FÅRS

№ 285.

H. Hallqvist 1924.

Lövestad